

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · setè període · sèrie P · número 143

Ple del Parlament

Sessió 69, segona i darrera reunió, dijous 8 de febrer de 2024

Presidència de la M. H. Sra. Anna Erra i Solà

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Interpel·lació al Govern sobre la pagesia 300-00429/13	3
Interpel·lació al Govern sobre la situació socioeconòmica 300-00434/13	8
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del comerç 302-00383/13	17
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impuls de la producció de semiconductors 302-00391/13	27
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de desenvolupament rural 302-00384/13	39
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el fracàs del model d'escola catalana i la necessitat d'un nou paradigma 302-00385/13	47
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió de la immigració 302-00386/13	58
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les competències en seguretat i llur exercici 302-00387/13	69
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política penitenciària 302-00388/13	80
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques ambientals 302-00389/13	90
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'estat de les polítiques de joventut i els reptes per a garantir l'emancipació dels joves 302-00390/13	100
Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional de Tolerància Zero amb la Mutilació Genital Femenina 401-00046/13	112
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del comerç (continuació) 302-00383/13	114

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impuls de la producció de semiconductors (continuació)	115
302-00391/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de desenvolupament rural (continuació)	115
302-00384/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el fracàs del model d'escola catalana i la necessitat d'un nou paradigma (continuació)	116
302-00385/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió de la immigració (continuació)	116
302-00386/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les competències en seguretat i llur exercici (continuació)	117
302-00387/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política penitenciària (continuació)	117
302-00388/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques ambientals (continuació)	118
302-00389/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'estat de les polítiques de jove i els reptes per a garantir l'emancipació dels joves (continuació)	119
302-00390/13	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 69.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart de deu del matí i un minut. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Al banc del Govern seuen la vicepresidenta del Govern, la consellera d'Economia i Hisenda, la consellera d'Acció Exterior i Unió Europea, la consellera d'Educació i el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La presidenta

Bon dia, diputats i diputades. Comencem.

Interpel·lació al Govern sobre la pagesia

300-00429/13

Reprenem la sessió amb l'onzè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre la pagesia, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I té la paraula, per fer la seva exposició, la senyora Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, presidenta. Conseller, consellera, diputats, diputades, molt bon dia. Començo la intervenció amb una pregunta dirigida a totes vosaltres: l'alimentació, un bé mercantil i, per tant, subjecte als interessos globals, o un dret que cal preservar, assegurar i posar en valor? Nosaltres ho tenim clar: l'alimentació saludable i sostenible és un dret que cal assegurar i fer accessible a tothom.

I quan parlem d'alimentació també parlem de persones que des de fa segles asseguren aquest producte tan essencial per a totes nosaltres que és la pagesia, sens dubte, una estructura d'estat que cal preservar, però també parlem del territori que permet aquest proveïment i que és imprescindible que dignifiquem, el món rural.

I aquí introduixo dos conceptes bàsics per a Esquerra Republicana: la sobirania alimentària i la sobirania rural. Hem sentit moltes veus aquesta setmana que posen de manifest la dificultat en termes de sostenibilitat i viabilitat que afecta el sector primari no tan sols a Catalunya, sinó a molts altres llocs d'aquest món globalitzat on el lliure mercat dicta sovint de manera desigual les relacions comercials.

La pagesia és un sector estratègic per a Catalunya tant per la seva funció essencial en el proveïment d'aliments com per la seva funció social i mediambiental en la gestió i custòdia del territori. I aprofito aquí per fer evident l'associació imprescindible entre pagesia i ecologia, dues cares de la mateixa moneda que la ultradreta i el conservadorisme parlamentari volen enfrontar, qüestionant de manera completament irresponsable l'agenda climàtica i els compromisos mediambientals. I no ens equivoquem, les polítiques mediambientals no són la causa d'aquesta crisi; en tot cas, són gran part de la solució.

Certament, vivim en un planeta on els recursos són limitats i on cada vegada es troben en mans de menys persones. Quan el proveïment d'aquests recursos es col·lapsa és quan realment els donem valor.

Dos exemples de màxima actualitat. Per una banda, l'aigua, que fins ara es percebia majoritàriament com un bé il·limitat, assegurat i de fàcil accés, i ara ho qüestionem a diari; prenem consciència que els recursos cal cuidar-los, que en els recursos cal invertir-hi de manera sostenible i cal donar-los valor. Però també parlo de l'alimentació, un dret, el de l'alimentació saludable, justa i sostenible, que sovint es veu coartat per la seva mercantilització subjecta a la lògica depredadora dels mercats, orientats a la recerca de noves localitzacions de producció més rendibles, a un creixement constant i sostingut i a l'obtenció de beneficis a qualsevol preu.

De la mateixa manera que necessitem un canvi col·lectiu de la cultura de l'aigua també és necessari un canvi col·lectiu de la cultura de l'alimentació. I estic parlant d'un canvi en el model de producció agroalimentària; un canvi de present que asseguri el futur no només de la pagesia, sinó de les generacions que vindran.

Quan parlem del canvi de la cultura de l'aliment, també passa perquè les consumidores puguem accedir a aquest tipus de compra responsable, saludable i que aposti per la petita i mitjana pagesia. I, en aquest sentit, està clar que no només parlem de voluntats, aquí hi ha una qüestió bàsica de capacitat econòmica, però és que, paradoxalment, i al mateix temps, no podem obviar el baix preu que es paga a la pagesia pels seus productes.

I rere aquesta situació que he descrit hi ha dues preguntes que crec que cal fer-nos. La primera: qui s'embutxaca el que paguem la gent al supermercat? Per què aquest benefici no va en gran part a la pagesia, que és qui la produeix? Falla, entre d'altres qüestions, la llei espanyola de la cadena alimentària, diputats i diputades. Jo crec que aquí alguna cosa hi tenen a dir.

I segona pregunta, i aquí entro en el concepte de competència deslleial: per què alguns productes que comprem són tan barats en comparació a altres pràcticament idèntics? Quan comprem productes que fan competència deslleial i que no compleixen les mateixes normatives, siguem conscients que també estem comprant pobresa i precarietat a l'altra punta del món.

I, aquí sí, parlo de justícia global i de la necessitat que s'internalitzin els costos de productes, tant socials com mediambientals. Si aquests costos estiguessin imputats al producte, estem segures que no es tindria per resultat una compra, entre cometes, «econòmica».

Responem i corregim aquestes dues preguntes i resoldrem bona part dels problemes. No es tracta només de comprar de proximitat per ajudar a tirar endavant la nostra pagesia –que també, evidentment, per descomptat–, sinó que també es tracta de comprar bé i de comprar just.

I perquè com a consumidores puguem comprar bé hem de deixar de sostenir un sistema precari de la pagesia arreu, i és aquí on podem incidir de forma directa. I és enfront aquesta lògica de dictadura dels mercats que s'erigeix el concepte de sobirania alimentària, entesa com el dret dels pobles a determinar les polítiques alimentàries que els afecten decidint i sent sobirans amb relació a la producció, la distribució i també el consum d'aliments.

Mireu, si hagués de confiar la sobirania alimentària a algú, segurament, quasi segur que..., ho faria, sens dubte, a la pagesia d'aquest país, persones amb un ampli coneixement de la terra, dels cultius i de l'alimentació. Tanmateix, i ho hem dit molts cops, s'ha usurpat la capacitat productiva del món rural. Subjectes al mercat, ni tan sols podem decidir què o com ho produïm, i acabem responant a les voluntats d'un mercat globalitzat que decideix per totes nosaltres.

En resum, si volem sobirania alimentària, ens hem de conjurar i hem de treballar totes per lluitar per una pagesia empoderada i lliure. Les protestes de la pagesia són comprensibles, justificades i, moltes d'elles, compartides. Ho hem dit molts cops: la terra, per a qui la treballa. I aquesta hauria de ser la síntesi: empoderament de la pagesia –que no subsidiarietat– i justícia alimentària. Les seves lluites són les nostres lluites, no només pel sector, no per interessos partidistes, sinó pel país i per la seva gent. Perquè aquest és el model que defensem arreu: responsabilitat, valentia i compromís.

I és que motius i causalitats que ens porten fins aquí no en falten: sequera històrica, pujada de costos de la producció, imposició de preus per part de grans distribuïdores, competència deslleial de productes amb normatives més laxes, burocràcia inassumible, problemes d'accés a la terra... I podria continuar.

Precisament en aquest punt de la intervenció aprofito per demanar a tots i totes vosaltres responsabilitat davant de la greu situació que està vivint el sector prima-

ri a Catalunya i a la resta del continent europeu. La dificultat, el patiment i el crit d'ajuda d'alguns, en aquest cas la pagesia, no han de servir a uns altres, en aquest cas els partits polítics, per utilitzar-los com a arma contra el Govern de manera egoista, sectària i demagògica. S'espera més d'aquells que tenen –que, de fet, tenim– responsabilitats legislatives i de govern. Sabrem, en aquest cas, estar a l'alçada del que requereix el moment?

La norma hauria d'estar clara, ja que és que els interessos col·lectius sempre sempre han d'estar per sobre dels interessos individuals o partidistes. I, en aquest cas, m'agradaria fer diverses consideracions.

La primera: no es pot voler aprofitar l'ocasió per presentar-se com a salvadors de la pagesia i els grans per revertir tots els greuges que pateixen quan, paradoxalment, han ostentat responsabilitats competencials de govern gairebé trenta anys dels darrers quaranta anys. Per tant, alguna responsabilitat, per omissió o per acció, ha de tenir Junts per Catalunya. (*Alguns aplaudiments.*) Com tampoc es pot voler aprofitar l'ocasió per voler impulsar un fons agrari interessat, clientelar i poc consensuat amb la resta de grups o amb el sector tan sols perquè el PSC pugui batejar-lo amb el seu nom. (*Alguns aplaudiments.*)

I, per últim, demanaríem coherència en tots els marcs d'acció política. De res serveix que aquí sortiu a defensar, en aquest faristol, la pagesia i que en el marc de la Unió Europea, que és on hi han moltes competències, voteu interessos contraris als que defenseu aquí. (*Alguns aplaudiments.*)

Des d'Esquerra Republicana hem estat coherents. Hem estat coherents i seguirem sent coherents votant en contra dels acords de lliure comerç amb diferents països fora de la Unió Europea i amb normatives laxes que acaben provocant la competència ferotge i deslleial a la nostra pagesia. Revisant els vots, grups com Junts per Catalunya o PSC no esteu en condicions de dir el mateix, ja que heu votat majoritàriament a favor de tots ells. Estaria bé que comencéssim a clarificar quin és el model que defenseu, diputades, perquè no s'hi val a dir a tot que sí ni tampoc a ometre informació.

És responsabilitat de totes i tots nosaltres contribuir per canviar aquesta tendència d'un dels sectors més estratègics del país i desenvolupar un sistema agroalimentari basat en la sobirania alimentària. I, per fer-ho, el com és determinant, de forma participativa i de la mà del sector, com s'està fent des de que es lidera la conselleria des del republicanisme. I ens cal ser crítiques, a nosaltres mateixos també. El nostre deure és assegurar que la pagesia pugui fer la seva feina de manera digna, viable i sobirana, i no sempre ho hem aconseguit. Només des de l'assumpció d'errors i responsabilitats podrem traçar un horitzó de canvi i orientar les polítiques necessàries per fer realitat les transformacions necessàries.

Conseller, d'acord amb les competències que té el Govern en els àmbits d'agricultura, alimentació i ramaderia, ens pot explicar quines actuacions té previst reforçar, incorporar i impulsar el departament per fer efectiva la millora i transformació d'aquesta situació?

I, per finalitzar, utilitzo un dels lemes de les mobilitzacions d'aquests dies, que és vigent avui i que ho serà sempre, que és «la seva fi, la nostra fam».

Gràcies.

La presidenta

Per a la resposta, té la paraula el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el senyor David Mascort i Subiranas.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (David Mascort i Subiranas)

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes. Gràcies, diputada, per la seva intervenció. Haig de començar, evidentment, fent una referència al que anava a dir que va

passar ahir i abans-d'ahir –està passant encara avui–, que és la mobilització massiva del conjunt del sector primari, de la pagesia i la ramaderia del nostre país.

Amb alguns representants vam tenir oportunitat de trobar-nos ahir a palau amb el molt honorable president i recollir les seves demandes, les seves inquietuds, les seves exigències; les que expressen el sentit general del món rural, evidentment del sector primari, però sobretot del món rural. I crec que podríem generalitzar-ho arreu d'Europa; ja no només arreu de Catalunya o de l'Estat espanyol, sinó arreu d'Europa.

El distanciament que s'està produint en les darreres dècades entre el món urbà i el món rural porta a un desengany, a un desencís, a un sentiment de no pertinença que fa molt difícil seguir vivint en aquest món tal com l'havíem entès fins ara. I especialment a aquells que es dediquen a la pagesia i a la ramaderia, que veuen com, bàsicament, tenen dos grans problemes: un, la dificultat en repercutir en els preus els augments de costos que tenen, que estan tenint sobretot des de la guerra d'Ucraïna, però també abans, i el que ells en diuen «la burocràcia», que són, en definitiva, les cada vegada més exigents pràctiques a que els obliguem, sobretot a la Unió Europea, en el que ells feien habitualment, que és treballar la terra i conduir el bestiar.

Nosaltres som plenament conscients de totes aquestes problemàtiques. De fet, fa molt temps que treballem *amb ells* per fer la vida més fàcil a aquell que treballa la terra o que condueix bestiar i que es pugui guanyar la vida fent el que fa, fent allò que estima. I crec que en els darrers anys hem demostrat que és *amb ells* que hem d'intentar solucionar aquests problemes. És veritat que la conjuntura europea, sobretot, ens està demostrant que això està passant arreu. I no és cap justificació, sinó que hem de ser capaços de fer-ho millor perquè com a mínim els d'aquí tinguin més oportunitats.

És evident que el model que volem nosaltres de què volem produir i com volem produir està establert. Vàrem aprovar el 2020 el pla estratègic de l'alimentació de Catalunya, un pla en el qual hi van intervenir totes les baules de la cadena, des dels productors fins als consumidors, passant per elaboradors, transformadors, distribuïdors... –hi van intervenir quatre-centes persones–, i que guia els quatre pilars: garantir la sobirania i la seguretat alimentària, assegurar l'equilibri territorial, impulsar la conservació del paisatge, i adaptar-se i fer front als nous escenaris climàtics. I desgranaré una mica el que hem fet en aquests casos.

Per assegurar la viabilitat econòmica del sector primari no tenim massa eines, com a govern. El que sí que podem fer és, primer, posar transparència al sector i, per tant, amb la publicació dels estudis de costos de diferents productes al llarg d'aquests anys hem aconseguit com a mínim que –anava a dir «gràcies»– per culpa d'una llei de la cadena alimentària que en el seu moment ja vam dir que era deficient, a la qual vam presentar esmenes que no ens van ser acceptades i que ara ja ens diuen que no és eficient –de fet, el president Pedro Sánchez va dir que la volia modificar–..., podem dur a terme –després m'estendré una mica més en què hem fet amb la llei–..., podem controlar una mica més aquesta relació tan diferent entre l'oferta i la demanda, sobretot quan parlem de petits productors.

Augmentar el coneixement de la ciutadania del país sobre el que representa l'activitat agroramadera creant una nova Escola Agrària de Noves Tecnologies i Horticultura. L'estratègia..., també l'acompanyament i l'assessorament dels joves a través del programa de formació en mentoria. Aquest any, el primer any, ja hem acompanyat onze joves, i el següent això anirà escalant.

La creació de l'Institut de la Llet, la multitud de campanyes que fem per donar a conèixer els nostres productes als consumidors –el «Pim, pam, peix!», «Catalunya, on el vi és cultura», la campanya de les DOPs, etc.–, però també donant suport a través de les línies del PEAC a totes aquelles iniciatives arreu del territori impulsades per petits productors –obradors compartits, escorxadors de baixa capaci-

tat, projectes encapçalats per dones, projectes de relleu generacional, contra el malbaratament–, i així els petits escorxadors de Manresa, Moià o la Pobla de Segur –vint-i-cinc en total, de baixa capacitat–..., en els darrers anys, en totes les convocatòries, abans es tancaven els escorxadors municipals, ara s'obren i es modernitzen escorxadors arreu de les comarques; o trenta-vuit, com deia, obradors compartits.

També el pla d'acció per al foment de la producció agroalimentària ecològica, que volem arribar al vint-i-cinc per cent de la superfície. Hem crescut de 170.000 a 270.000 hectàrees entre el 16 i el 22. Abans hi destinàvem 9 milions d'euros; ara n'hi destinem 19.

També aquest distintiu voluntari que estem treballant, que és la PAS, que mesurarà, certificarà les tres accepcions de la paraula «sostenible», no només l'ambiental, sinó també –i tan o més importants– l'econòmica i la social.

I seguim treballant en l'aprofundiment de l'impuls de l'R+D, de la recerca i del desenvolupament, en aquest sector, a través de l'IRTA, però també a través d'altres sectors. Hem aprovat el pla Innova 2030 o l'Innotrack, el programa de mentoria per acompanyar els joves emprenedors i el programa de captació de talent jove per al sector agroalimentari. O enguany obrirem les oficines d'innovació i transferència amb antenes per tot el territori per acompanyar i facilitar aquesta transferència tecnològica en el conjunt del sector.

Faig esment aquí que hem sigut distingits, Catalunya, com a regió mundial de la gastronomia, i això també és una oportunitat per posar en valor tota la feina que fem, no només dels il·lustres i reconeguts cuiners que tenim al país, sinó de tota la cadena, des de la producció..., fins que el posem a taula.

Pel que fa a l'equilibri territorial, saben que vam aprovar la llei d'espais agraris. Hem aprovat ja el reglament de terres i, per tant, en breu començarem la primera subhasta de terres. També hem iniciat els plans sectorials agraris del Penedès, del Priorat i de la plana agroforestal del Vallès, que ens ha de permetre identificar les terres més riques i, per tant, preservar-les, que no es puguin dedicar a res més que a produir aliments. Això, sens dubte, afavorirà el relleu generacional i l'equilibri territorial.

Estem desplegant l'agenda rural; estem a, pràcticament, el setanta per cent de les accions en marxa o acabades. L'estratègia de relleu generacional, a l'estil de la que vam presentar l'altre dia al pesquer, també per al món rural. El nou programa d'impuls de les cooperatives, els Impuls Coop.

Fer esment del gran èxit del programa Leader d'aquest darrer període de la PAC, on hem aportat 80 milions, 45 dels quals del departament, que han fet possibles 1.783 projectes arreu de tots aquests territoris Leader, dels onze GALs, que han significat 208 milions d'euros d'inversió. En el proper període, que dura cinc anys, tornem a tenir 45 milions i ja tenim els grups constituïts; dels primers que ho hem fet de l'Estat.

El pla, en l'accepció de..., en el pilar de la conservació del paisatge, el pla estratègic de la ramaderia extensiva del nostre país, fet amb el sector, fa molts mesos que hi treballem i ja està a punt de presentar-se. La integració de l'Escola de Pastores a la nostra xarxa d'escoles agràries. El PEREC, que ens permet, per exemple, que alguns ramats de ramaderia extensiva rebin diners pels serveis ecosistèmics que fan de pasturatge i de prevenció d'incendis. Hem començat aquest any ja per primera vegada un pla pilot, i ara l'anirem estenent a unes quantes desenes de ramats d'arreu del país. O, també pel que fa al paisatge, l'aposta, com mai abans havia fet el Govern de Catalunya, per la gestió forestal: 20 milions a l'any per a prevenció d'incendis, 16 milions per a la gestió forestal sostenible.

I, pel que fa a la lluita contra el canvi climàtic, el pla de biogàs, el qual dotem de 80 milions d'euros, o l'estratègia de bioeconomia de Catalunya fins al 2030, que en el període 22-24 hi havia dotats 200 milions d'euros, el 22 n'hem executat 90 i el 23, pràcticament 100. Per tant, haurem arribat als 200 en els dos primers anys.

És important tenir present que la llei de la cadena alimentària és una eina que tenim per poder controlar si es compleixen les condicions dels contractes. Som, amb diferència, la regió de l'Estat espanyol que hem fet més inspeccions –52– i més sancions –98–; 465 revisions de terminis de pagament entre compradors i venedors, operacions per enfortir l'oferta de manera que tingui més poder de negociació que la demanda. Els més petits sempre tenen dificultats per poder assolir els preus justos.

És veritat que un dels components principals dels preus és la competència deslleial de productes d'altres països amb els quals té acord la Unió. Ja ho han dit aquí, hem de votar sempre d'acord amb allò que diem. Per exemple, ahir es va votar una esmena per suprimir tots els acords amb països tercers, i el nostre partit, una vegada més, hi va votar a favor. De la resta de partits que estan aquí, només els dels comuns hi van votar a favor; la resta, no.

Seguirem treballant per atendre totes les demandes del nostre sector primari. Segur que treballant plegats ens en sortirem, com sempre en aquest país quan enfrontem els reptes de forma conjunta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Passem ara al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del comerç, presentada pel grup parlamentari... *(Veus de fons.)* Ah, perdó. Com que norm... He vist que se n'anava el conseller i m'he pensat que ja... *(Veus de fons.)* Perdona, perdona. Doncs endavant.

Alba Camps i Roca

Res, seré molt breu. Gràcies, presidenta. Només per tornar a dir una vegada més..., per fer un reconeixement a les mobilitzacions que hem estat veient aquests dies. Sou motiu d'orgull. Quan es defensen qüestions justes, qüestions de justícia més de forma conjunta, com el que hem vist, sou imparables. I aquesta ho és: la supervivència del sector primari.

I, per tant, el més ferm compromís en dir-vos que aquestes mobilitzacions marcaran un abans i un després i que, per tant, es traslladaran en accions concretes en els propers mesos i dies. Sou un orgull. I nosaltres sempre sempre estarem al costat de la pagesia d'aquest país per garantir el nostre futur, que, en definitiva, és el vostre.

Gràcies.

La presidenta

Ara sí, passem al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del comerç, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

I, per exposar-la, té la paraula el senyor David González Chanca... *(Veus de fons.)* Molt bé, comencem bé el dia... *(Veus de fons.)* Sí, sí, perdó. Se m'han enganxat els fulls. Com que anem tard, vaig més ràpid, ja ho veig.

Interpellació al Govern sobre la situació socioeconòmica

300-00434/13

Passem –perdoneu, eh?– al dotzè punt del dia, que és la interpellació al Govern sobre la situació socioeconòmica, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

I té la paraula, per fer la seva exposició, la senyora Laura Vega.

Laura Fernández Vega

Bon dia. Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. Els hi semblen molt, vuitanta-vuit euros? Sí? No? Segurament a la majoria d'aquesta cambra no li sem-

bla una xifra desorbitada. Vuitanta-vuit euros és un sopar car en un dia o un regal que poden comprar als seus fills, però l'altre dia a la Blanca la van desnonar de casa seva, on havia viscut tota la vida, per un deute de vuitanta-vuit euros.

Per a la Blanca, amb setanta-vuit anys, van significar, vuitanta-vuit euros, que seguís a casa seva o que es quedés al carrer. Vuitanta-vuit euros, la diferència entre tenir o no tenir una llar a Catalunya. Vuitanta-vuit euros, que és menys que tres garrafes d'oli de tres litres al supermercat de la cantonada.

I el problema és que amb una inflació galopant i una impotència política absoluta per disciplinar els mercats arribar a final de mes és una cursa on la gran majoria de la gent no pot arribar, i qui hi arriba ho fa deixant-s'hi la salut física i mental.

Perquè no importa quants diners es gastin en campanyes dient que cal menjar més saludable, com si la mala alimentació o el sobrepès fossin una decisió conscient i deliberada; com si a Catalunya, país mediterrani, ens haguéssim tornat tots bojós de cop i haguéssim decidit que menjar ràpid i malament és una decisió deliberada i no el que ens estem trobant, i com si de cop veiéssim un dels seus anuncis a TV3 i decidíssim que podem tornar a menjar peix fresc i verdura fresca.

Mentre tanta i tanta gent ofegada per la feina, els preus de l'habitatge, la falta de temps i el «no em dona la vida» es trobin que el pa, els cereals, les fruites i verdures dels pagesos que estan aquí fora, els llegums, la carn i el peix cada dia estan més cars, i el menjar processat no, precisament perquè així ho decideixen aquests grans distribuïdors, la resposta serà exactament la mateixa. Perquè en aquest país resulta que no rascar uns euros d'aquí i d'allà pot significar que et quedis fora de casa teva. I si no em creuen i no em fan gaire cas, preguntin-ho a la Blanca.

A tots ens agradaria plegar de la feina abans de que fos tard, anar al mercat, comprar peix de la nostra costa i fruita de la nostra pagesia, anar a casa i cuinar amb calma alguna cosa que no fos el tàper de demà passat. Però amb el preu i el ritme de vida que portem i els preus, precisament, que estan posant els distribuïdors –dels que s'està queixant la pagesia aquí fora–, molta gent ha de comprar un plat preparat perquè és molt més barat que els ingredients per fer-lo, i una nit de gran luxe és encarregar un McDonald's i asseure's al sofà. Així de clar i així de cru.

I miri, consellera, sense una intervenció decidida al mercat, la inflació serà un problema estructural. La pujada de combustibles no baixarà màgicament, i el que sí que es pot canviar és fer una política decidida per, precisament, acabar amb aquesta economia que ens està ofegant. Perquè no necessitem una política de pedaços. No tenim aquí una inflació..., tenim una crisi alimentària. I mesures com la baixada de l'IVA del Govern espanyol a l'oli d'oliva són una mostra d'impotència política total que Catalunya no es pot permetre.

Sense tornar a polititzar l'esfera econòmica del costat de la majoria, s'ha acabat la pagesia i la ramaderia, s'ha acabat el menjar sa i barat i s'ha acabat la dieta mediterrània saludable. Aquesta inflació que patim sorprèn fins i tot els economistes més dretans. Normalment la inflació té tant a veure amb el capital com amb el treball, però en aquest cas és absolutament impossible correlacionar les pujades salarials amb les pujades de preus. La inflació està causada per l'augment dels beneficis de les grans empreses, que compren tan barat com poden i que venen el més car possible. La inflació està causada per l'avarícia dels grans empresaris, que escanyen per igual a la pagesia, als treballadors i al poble català.

De fet, s'ha inventat ja un terme acadèmic que es diu «*greedflation*» o «inflació per avarícia». I ho reconeixia el propi Juan Roig, president de Mercadona, fa tot just un any, quan deia: «Hemos subido una burrada los precios, tiene razón, pero no por una decisión personal, sino por la ley de la oferta y la demanda, porque nada nos gusta más que joder al de al lado.»

Però és que mentre Roig s'embutxacava milions d'euros apujant el preu de la compra i explicant-ho tranquil·lament a les famílies, se'ns està esbrancant per no omplir bé la cistella de la compra. I als pagesos se'ls hi està dient que han de perdre

les collites que venen a preu de saldo per les restriccions d'aigua. Tot això, mentre veuen insuportablement verda la gespa dels camps de golf dels més rics i despreocupats.

Jo no sé si ha llegit vostè *El raïm de la ira*, però potser seria una bona lectura per a aquests dies. Avui dia les famílies han de dedicar més del vint-i-dos per cent dels seus ingressos a l'alimentació. La realitat dels agricultors i pagesos és que només retenen al voltant del set per cent del benefici total de la cadena de valor alimentària. Què passa aquí? Doncs que el noranta-tres per cent restant se l'estan distribuint els intermediaris que actuen en fases posteriors a la producció i que no n'assumeixen els riscos. Però és que, a més, els problemes de la pagesia, com s'està dient tot el dia, no són només seus; els problemes de la pagesia són els problemes de tota la població.

Les pujades de preu no tenen res a veure amb els pagesos, però sí que són els que n'estan pagant les conseqüències. Aquestes pujades de preu estan concentrades en la fase final del producte, i l'alimentació bàsica puja molt més de preu que els aliments processats. I ens trobem, per tant, que gairebé el setanta per cent de l'alimentació avui dia a Catalunya està concentrat en processats i ultraprocessats. La meitat de la població pateix sobrepès, i això suposa un impacte directe en la salut. Segons Justícia Alimentària Global, una de cada cinc morts a Catalunya són conseqüència d'una mala alimentació.

Estem parlant de que en aquest país, abans de les transferències socials, la taxa de risc de pobresa és superior a un quaranta per cent. Estem parlant de que la meitat dels catalans pateixen per arribar a final de mes. Estem parlant de que, dels joves, quasi un terç presenten símptomes de depressió. Estem parlant de que a Catalunya, abans dels divuit anys, un de cada quatre d'adolescents s'ha autolesionat. I no hi ha un sol informe econòmic que desvinculi la renda de la salut, fins al punt de que el premi Nobel d'Economia Amartya Sen va dir que la variable més important en la salut és la renda.

I jo imagino que en aquesta dansa de números les dades estan absolutament deshumanitzades i és quasi impossible imaginar que en aquestes xifres hi ha darrere noms i cognoms que estan patint. Però és que, consellera, és la seva feina, que sigui així, i en aquest plenari hauria de remoure'ns l'estómac que hi hagi aquestes dades..., perquè recordem que vuitanta-vuit euros són molt per a alguns i molt poc per a uns altres.

Com deia al darrer Ple el meu company Xavi Pellicer, Catalunya no és un infern fiscal, però sí que és una nació on cada vegada és més difícil per a més gent viure-hi. I davant d'això, consellera, la CUP volem posar tota la nostra força en donar suport a una acció decidida del Govern per revertir aquesta situació.

Avui, aquí, a nosaltres ens agradaria reivindicar que va ser precisament la Generalitat d'Esquerra Republicana, juntament amb el moviment obrer i el conjunt de l'esquerra, la que va impulsar als anys trenta la nova economia catalana com tot un projecte de socialització de la riquesa productiva. Una nova economia dirigida però no estatalitzada, on es comptava no només amb la propietat pública i la socialitzada, sinó també amb el teixit econòmic i la força de les treballadores. Una nova economia pensada per superar el rendisme i orientar el país en la màxima eficiència productiva, en què la riquesa fos de tots aquells que la produïen, en què el lideratge de l'economia fos del poble i no d'uns pocs. Una nova economia per a un país veritablement democràtic.

I amb nosaltres, com els hi hem dit reiteradament a les reunions sobre pressupostos, tindrien la possibilitat de fer honor a aquell projecte econòmic i a aquella Esquerra Republicana establint un preu just per al que guanyen els pagesos i un preu just per a la cistella bàsica, impulsant una distribuïdora i una logística públiques que comptin amb el teixit de petita empresa i les cooperatives ja existents, fent que els guanys es reparteixin socialment i que no acabin en mans d'uns pocs.

Consellera, no és cap utopia posar al servei de la majoria totes les eines polítiques i econòmiques perquè sigui possible la vida en aquest país. El que sí que és una distopia és que Port Aventura tingui llicència per gastar 3,2 milions de metres cúbics d'aigua l'any que ve i que els camps de golf segueixin a ple rendiment i que, en canvi, la pagesia –que està aquí a crits, a la qual volem mostrar ara mateix tot el suport i solidaritat– hagi d'estar mobilitzant-se per demanar una cosa tan de sentit comú com que les grans distribuïdores no poden pagar-los una misèria mentre venen a preu d'or, i que l'aigua ha de ser per a la terra i no per al malbaratament d'uns pocs. *(Alguns aplaudiments.)*

Com dèiem, la inflació no està causada per pujades salarials, està causada perquè s'apugen deliberadament els preus per part dels empresaris, que escanyen per igual la pagesia, els treballadors i el poble català. La inflació és el robatori silenciós dels grans empresaris a aquest poble.

I davant d'això cal una política que no es limiti a la recomanació o, pitjor, a desplaçar responsabilitats als pagesos i a la gent quan fa la compra. Cal una política que sigui defensiva, consellera, perquè estem perdent. Està clar que si l'estratègia dels que compten els euros per milions és seguir ampliant el seu marge de benefici, nosaltres, els que estem tots aquí, no tenim més marge que parar-los els peus.

Per això cal decidir quina política fem, si al costat d'uns pocs o al costat de la majoria; si la política és fer campanyes sobre menjar saludable o ens plantem davant dels grans empresaris i assegurem una cosa tan important com el dret al menjar; si deixem que les piscines dels *resorts* de luxe segueixin plenes mentre demanem a la població que es dutxi amb una galleda o destinem l'aigua a la nostra pagesia perquè no hagin de llençar mai més la fruita; si permetem que els fons voltor, que compren tant pisos com camps de cultiu, facin el que vulguin amb aquest país o decidim que les cases són per a qui hi viu i la terra, per a qui la treballa; si fem cas de Sánchez Llibre i de Foment del Treball quan diuen que és una falta de respecte posar topalls als guanys dels grans empresaris o fem que els diners estiguin a les butxaques de qui dignament sí que se'ls treballa; si fem cas dels grans distribuïdors, que ja estaven dient ahir que no es pot paralitzar la circulació, o fem cas de Joan Caball, coordinador de la Unió de Pagesos de Catalunya, que adverteix que aquests grans distribuïdors aniquilaran la pagesia si no els aturem.

Per això, avui, consellera, li volíem preguntar quin és l'horitzó de país que volen. Quines són les mesures per controlar la inflació de manera efectiva que tenen previst desplegar? Com establiran un preu just per a una cistella de la compra que no para de pujar i per al que guanya la pagesia? Quan restringiran l'aigua als que la malbaraten? I si estan disposats a desplegar realment aquesta nova economia, una nova distribuïdora pública i un model econòmic integral del país.

Perquè resulta que en aquests deu minuts –que no acabaré perquè no em fan falta, ara mateix– Juan Roig ja ha guanyat el salari mitjà de Catalunya, i això segurament sigui quelcom amb què haurien de fer alguna cosa.

La presidenta

Per a la resposta, té la paraula la consellera d'Economia i Hisenda, la senyora Natàlia Mas Guix.

La consellera d'Economia i Hisenda (Natàlia Mas Guix)

Gràcies, presidenta. Molt bon dia, diputats i diputades. Bé, en primer lloc, certament devem coincidir que per tenir la fotografia completa de l'economia catalana és essencial, és cabdal anar més enllà del que són purament els indicadors macroeconòmics. I això des del Govern ho tenim ben clar. Vam desplegar des de fa uns anys una bateria d'indicadors de progrés i benestar social que poden revisar a la nostra pàgina web i que són l'estat de comandament de l'economia. Perquè tenim clar que el que resulta rellevant no és tant, com deia, l'evolució dels indicadors ma-

croeconòmics, sinó com es tradueixen aquests en la realitat del benestar de la ciutadania.

Per tant, el creixement per si mateix és important per generar benestar, però no és una condició suficient. Fa uns anys s'explicava la teoria del *trickle down*, la teoria del degoteig econòmic, que deia: «Assegureu-vos de tenir creixement econòmic i després aquest creixement arribarà a tota la ciutadania.» Això s'ha provat erroni. El com creixem és igual o més important que quant creixem i, per tant, aquesta visió d'una política econòmica enfocada al benestar és una prioritat absoluta d'aquest Govern. Tenim clar que l'economia ha de generar prosperitat per a tothom i arreu del territori.

Ahir ho explicava en una intervenció. Què podem dir de l'economia catalana ara mateix? Ahir vam tenir les xifres de tancament de l'economia catalana l'any 2023, un creixement superior al previst. Vam començar l'any amb un 1,7 per cent, després una millora al 2,4 i, finalment, aquest 2,6 de creixement envers un 0,5 de la zona euro, també superior al creixement de l'Estat. I un creixement que ha estat així, superior al de la zona euro, des de l'any 2014; excepte l'any 2020 de la pandèmia, doncs..., això es va situar per sota.

Permetin-me –i ara aniré a qüestions de benestar– indicar dos factors d'impuls d'aquest creixement els darrers anys.

Un d'ells és el sector exterior. El sector exterior..., ho saben, tenim molt bons registres d'exportacions. De fet, la primera meitat de l'any 23, un deu per cent de creixement en les exportacions de Catalunya al món, un tres per cent a França, un u per cent a Itàlia, un zero per cent a Espanya i Alemanya o un menys dos per cent a la zona euro.

Com aterren aquestes xifres en la realitat del dia a dia del nostre territori? Doncs són multitud de pimes industrials que estan guanyant competitivitat al món i que estan guanyant quota de mercat al món. I això es tradueix en més llocs de treball –saben que estem a nivells màxims d'ocupació, amb 3,7 milions de persones– i en ocupació de més bona qualitat. Per tant, estem fent camí, com saben, amb aquesta prioritat, doncs, del sector industrial.

En el mercat de treball, també destacar aquests 3,7 milions, la xifra més alta d'ocupació de la història, i una taxa de temporalitat del tretze per cent. Mai abans havíem tingut una qualitat, permetin-m'ho dir, en el treball en aquest tretze per cent. Havíem estat, pocs anys enrere, l'any 21, en una temporalitat del vint per cent.

Ara bé, malgrat aquesta robustesa, com dèiem, variables macroeconòmiques que sovint sobrevolen la realitat, però una realitat o elements d'aquesta realitat que també s'han d'explicar. Si anem al detall, existeixen, evidentment, factors intrínsecs, factors d'entorn, que ens obliguen a posar en perspectiva aquestes dades i que expliquen que parts importants de la població, malgrat tenir feina, tinguin dificultats per cobrir necessitats bàsiques. L'onze per cent de les persones que treballen estan en risc de pobresa. I aquests factors tenen sovint a veure –ho ha comentat– amb la pròpia composició del model productiu. I aquí, de nou, destacar –ho deia el conseller Mascort a l'inici– que volem una economia més equilibrada, amb un sector primari més fort, però també amb el sector industrial com a columna vertebral de la nostra economia. Sovint ho dic: necessitem una economia més industrial, més verda, més equilibrada territorialment i més avançada tecnològicament.

Després de molts anys de manca d'iniciativa pública i de portar a la pràctica aquella idea de que la política industrial ja es feia sola, aquest Govern ha fet un tomb radical en aquesta visió, amb l'horitzó que el pes de la indústria assoleixi el vint-i-cinc per cent del PIB en uns anys.

Això també..., i en aquest precís moment cal tenir en compte la palanca dels fons Next Generation. I aquí ho estem fent amb un gran esforç per acompanyar aquells sectors més tradicionals de l'economia, sigui el sector de l'automoció, sigui el sector químic, sigui el sector tèxtil. Aquests sectors estan afrontant les dinàmiques de

transformació més importants en els darrers cent cinquanta anys, i veuran exemples arreu del territori de fàbriques que havien anunciat tancament i que s'estan reindustrialitzant.

Però també acompanyant aquells sectors que seran clau en la prosperitat futura. Començava la setmana a Madrid tancant, amb el ministre Escrivá, el finançament per a la planta de reproducció de xips que s'alçarà al costat del sincrotró a Cerdanyola o el centre de teràpies avançades personalitzades que posen el nostre sector biomèdic capdavanter a Europa o sectors de tecnologies netes, entre els quals la indústria de l'hidrogen verd.

Però també comentava vostè..., feia un apunt molt important a les dinàmiques d'inflació, aquests factors d'entorn que fan, com deia, que moltes famílies tinguin dificultats per cobrir les necessitats bàsiques i que han disparat les despeses i han aprimat marges de moltes empreses. Permetin-m'ho recordar, perquè no fa gaire que ens han succeït un conjunt de sacsejades com feia poc passaven. La covid, amb els colls d'ampolla que se'n van derivar i van començar les pressions d'inflació. Després va venir una guerra d'Ucraïna, amb la crisi energètica, que no l'havíem vist mai. En vint-i-cinc anys, al mercat de l'OMIE, el mercat energètic, el punt màxim de preu energètic s'havia situat en vuitanta euros/megawatt. Va arribar als cinc-cents euros-megawatt. Allò era una arma de destrucció massiva de la societat, de les famílies, del sector primari i del sector industrial.

Aquesta inflació s'ha reduït fortament en el darrer any. Vam passar ara fa un any d'un deu per cent d'inflació..., ara estem en un dos i escaig per cent, dels nivells més baixos de la zona euro. Però, tanmateix, persisteixen pressions en el cost de la vida de moltíssimes famílies, perquè aquest pic de la inflació s'ha traduït en un enduriment monetari i en uns tipus d'interès que són els més alts en moltes dècades.

Aquesta situació de tipus es preveu normalitzar en els propers mesos. Esperem que comencin a reduir-se, doncs, al més aviat possible i donin oxigen a les famílies. Saben perfectament que les decisions de política monetària no depenen d'aquest Govern, sinó del Banc Central Europeu.

Però hi ha altres elements estructurals de la nostra economia. Ha parlat també de l'habitatge. És evident que tenim un problema greu amb els preus del lloguer. Un trenta-set per cent de la població catalana que viu de lloguer es troba en situació de pobresa –només el tretze per cent de pobresa en llars de propietat. I és un problema que en part s'explica perquè s'havia desenfocat el que havia de ser la funció social del sòl i de l'habitatge.

I en això crec que ho reconeixen: aquest Govern ha estat valent liderant normes que pretenen, precisament, tornar a enfocar l'habitatge a aquesta funció social. Primer, amb la regulació dels lloguers iniciada en aquest Parlament i assumida finalment per la normativa estatal; després, amb el decret de pisos turístics, que pretén endreçar un sector que havia crescut de manera descontrolada. Per tant, un entorn complex i diria que globalment advers.

Però a Catalunya anem fent passes endavant enfocades a aquesta economia del benestar, i n'hi posaré uns quants exemples més. Mentre altres governs retiraven el finançament a les escoles bressol, no només l'hem recuperat, sinó que hem iniciat la gratuïtat a l'I2 amb l'objectiu de fer-ho extensiu a l'etapa del zero a tres. El repte serà, com deia, crear les places necessàries per assolir la completa universalitat els propers anys. I amb beques menjador, un element clau per reduir la pobresa infantil. Prestacions al vuit per cent de l'indicador de l'IRSC; ho tornarem a fer enguany, més de cent mil famílies beneficiades per aquesta actualització –feia dotze anys que estava congelada.

Increment del seixanta-sis per cent de l'import màxim de la prestació econòmica vinculada, la PEVS. És una ajuda que facilita l'accés a residències per a aquelles persones grans amb menys recursos. Des del 2012 que no s'actualitzava; l'actualitzem amb un seixanta-sis per cent d'increment.

Diferents convenis amb treballadors públics sanitaris; 780 milions abocats al conveni de l'ICS i del Siscat –780 milions.

Per tant, personal sanitari, docents, tercer sector i molts àmbits. O en l'àmbit de la fiscalitat, on abordem ajustos que accentuen el caràcter progressiu dels tributs, i fem, doncs, aquesta reducció d'un punt en el tram més baix de l'IRSC.

Bé, molt per fer, molts reptes per endavant. I també dir-los que crec que és una bona notícia que enguany, des del seu grup parlamentari, hagin volgut formar part de la negociació. I crec que tenim coincidències en...

La presidenta

Gràcies...

La consellera d'Economia i Hisenda

...l'agenda social i estic convençuda que podrem arribar a acords útils per a la ciutadania.

Gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la diputada senyora Laura Vega.

Laura Fernández Vega

Miri, consellera, les dades d'exportació i competitivitat que m'està plantejant serveixen per absolutament res quan es va a comprar amb els mateixos diners i les coses costen el doble. (*Alguns aplaudiments.*) Llavors, molts dubtes en que pugui dir-li a ningú que no sigui dins d'aquest Parlament que Catalunya està avançant en passos i que anem bé perquè ho diu un sol informe.

I em sap greu, però és que la qüestió, ho repeteixo, és que estem en una inflació que està provocada per grans empresaris que volen apujar el seu benefici. I això ho diu el Banc Central Europeu, precisament de qui vostè m'està donant unes dades. És a dir, no és una cosa que ens estem inventant la CUP perquè ara vulguem fer aquí un discurs com si no tinguéssim res millor a fer; és que realment hi ha un terme... I s'està dient que s'estan aprofitant totes aquestes qüestions que vostè em deia, com si la guerra hagués fet que les olives d'aquí, del país, fossin més cares per apujar precisament els marges. És que no és així, no passa res.

I això..., vull dir, si ara dient-me que l'autoritat del Banc Central Europeu, a l'hora de definir una inflació que, ho repeteixo, és diferent a d'altres que s'han donat històricament, no és suficient..., doncs busquem quines són les autoritats econòmiques que els hi serveixen en aquest plenari perquè puguem discutir de veritat d'economia. Perquè li estem dient «inflació», però és que no és inflació; és el robatori descarat d'una sèrie d'empresaris que ho fan igual amb aquesta pagesia, que de cada cent euros se n'emporta set, com ho fan amb les famílies a les quals els hi apugen la cistella de la compra. És que és una absurditat que estiguem plantejant-nos que quan vull comprar el pollastre suficient per fer-me'l i cuinar-me'l sigui molt més car que si em compro un tàper ja fet al supermercat –que precisament controla aquesta distribució–, que, evidentment, serà molt menys sa per a nosaltres.

Llavors, em diu que han estat un govern valent i que fan passes per millorar. Home, doncs a mi em semblaria que valentia seria estar al costat dels pagesos i realment contestar-me a la pregunta que li feia i pensar si pensen plantejar-se una distribuïdora pública que acabi amb els problemes que ells ens estan dient. (*Aplaudiments.*) I valentia seria parar-li els peus a Juan Roig, de Mercadona, i parar els peus a tots aquests grans distribuïdors i fer que la gent que visqui en aquest país no hagi d'estar, a sobre, sentint-se malament amb campanyes de menjar saludable, perquè arriben com arriben a casa i potser no tenen el temps –com sí que tenim molta de la gent que som aquí– per poder cuinar.

Llavors, em sembla, de veritat, que haurien de poder posar el focus en el problema i no estar renyant la gent ni estar renyant els pagesos i fer-se una miqueta de càrrec de la situació econòmica que tenim.

Perquè resulta que no, la política monetària, evidentment, no la controlem des d'aquí. És que jo no estic plantejant això. El que estic plantejant és si el Govern pensa fer una política decidida per canviar aquestes coses o si el Govern només vol anar dient que sí, que han apujat els preus, que..., bé, que estem fent lo que podem i que estem fent una gestió, perquè a mi em sembla, de veritat, que quan un surt d'aquí..., costa molt mirar a la cara la gent i dir-li que estem fent el que podem. (*Aplaudiments.*) Perquè precisament lo que estem plantejant és una cosa que es pot fer legalment. Vostès poden intervenir en aquest sentit i desplegar aquesta distribuïdora, poden desplegar una sèrie de mesures que no acabaran, evidentment, amb tota la situació, però que serviran per disciplinar una miqueta aquest mercat.

Perquè quan la vida és aquesta cursa d'obstacles entre el preu del lloguer o la hipoteca, la feina, el tren que no tira, el sou que no arriba..., no és que no es vulgui menjar sa, és que no es pot. I aquest també és un problema de la nostra pagesia: que estan produint uns productes que són molt bons però que quan arriben, en termes frescos, la gent no els pot comprar. I a mi em sembla una cosa de la que cal fer-se'n càrrec.

Perquè les dades que donava –que no són del BC, però que són també dades de l'Idescat, moltes, i d'altres qüestions i que no són de macroeconomia, sinó que eren de la situació real del país i de com està vivint la població– ens semblen suficientment greus com perquè ens les prenguem «en sèrio». Perquè un de cada cinc morts a Catalunya derivats de qüestions d'alimentació ens sembla greu. I crec que d'això ens n'hem de poder fer càrrec. I precisament és una gran oportunitat que les persones que estan cada dia produint en aquest país aquesta alimentació ens vinguin i ens diguin: «Ei, això no pot seguir així.» Llavors, crec que seria de rebut que ens contestin directament, perquè està molt bé que ens felicitin per negociar pressupostos, però nosaltres tenim clar quin model de país s'ha de ser.

Per tant, responguin si estan disposats a fer passes en aquest sentit o diguin-nos quines són les seves propostes per disciplinar aquest mercat, per abaixar aquests preus o com a mínim per fer alguna cosa relacionada amb una inflació que –em sap molt greu, però...– el seu major component no és la guerra, no ha sigut la covid, sinó que està sent, precisament, l'augment dels beneficis d'aquells que compten els euros per milions.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la consellera senyora Natàlia Mas Guix.

La consellera d'Economia i Hisenda

Bé; gràcies, presidenta. Una primera reflexió: l'element que més ha fet reduir la inflació en el darrer any és la reducció del cost energètic. Ho reitero, el preu euro/megawatt s'havia enlairat fins als cinc-cents euros/megawatt, i això, com bé saben, va afectar no només empreses, va afectar les famílies. Els colls d'ampolla derivats de la covid també s'han anat reduint, i això ha fet baixar, doncs, la inflació des de, ho reiterava, un deu per cent fa un any a un dos i escaig per cent ara mateix.

Però, tot i així, aquesta inflació s'ha traduït en una pressió per als tipus d'interès, que són els més elevats en quaranta anys. Per tant, ho reitero, són qüestions de regulació financera i de context geopolític que patim ara mateix. De fet, si alguna qüestió té el moment actual és que hi conflueixen grans factors: evidentment, encara digerim les conseqüències de la covid, amb tot aquest risc geopolític i amb el canvi climàtic que veiem i que patim a Catalunya en el context de sequera.

Abans els hi donava les xifres del creixement econòmic a Catalunya l'any 2023: 2,6 per cent. Tots els grans sectors econòmics, amb un creixement de més del dos

per cent: indústria, serveis, construcció...; el sector primari, amb una caiguda del divuit per cent. Per tant, són evidents els problemes que afronta aquest sector en un context de sequera i en un sector –i ho explicava el conseller Mascort– amb unes dinàmiques estructurals..., d'una estructura econòmica certament contrària, doncs, als interessos dels petits productors.

Fa uns mesos, el Nobel d'economia Joseph Stiglitz venia aquí a Catalunya, se li atorgava el Premi Internacional Catalunya, i explicava que portem quaranta anys d'un experiment. Ell deia que no ha funcionat, el neoliberalisme, i, per tant..., amb l'evidència que ha provocat aquesta concentració de beneficis i generant una societat més dividida i desigual. Vam tenir l'oportunitat de tenir un dinar molt calmat i molt interessant amb el professor Joseph Stiglitz, i què ens va dir? Que l'enfocament de la política industrial –i aquest mateix enfocament l'hem de fer en el sector primari– és la clau de volta per reduir desigualtats.

Per tant, vostès em preguntaven: de què serveixen les exportacions? Doncs que totes aquestes pimes industrials del país augmentin la seva competitivitat, la seva quota de mercat, fabriquin productes que es venen arreu del món i puguin oferir, doncs, als seus treballadors més i millors feines arreu del territori ens ajuda a reduir desigualtats i a vertebrar econòmicament el nostre país.

Ho deia molt bé: a Europa, el deu per cent de la població concentra el cinquanta-vuit per cent de la riquesa, mentre que el cinquanta per cent restant únicament disposa del quatre per cent. I gran part d'això és perquè no s'ha fet, entre moltes altres qüestions, política industrial –dècades de dinàmiques de deslocalitzacions que cal revertir–, i perquè vam afrontar períodes de desaceleració amb polítiques d'austeritat que van deixar els serveis públics en mínims. No cal que esmenti la trajectòria de recuperació de la despesa en serveis públics que portem activant durant anys amb una política industrial, ho reitero, activa, proactiva. I ens hem de centrar molt en revertir els efectes de la sequera per al sector primari i en ajudar aquest sector, bé, amb multitud de mesures i amb ajudes directes.

Permetin-me també compartir un parell de dades. El bon comportament del mercat laboral..., això que dèiem, una economia que avança, aquests indicadors macroeconòmics que sobrevoien la realitat però que també arriben, doncs, a la realitat de la gent: el bon comportament del mercat de treball s'ha traslladat en que en els darrers dos anys la taxa Arope –risc de pobresa o d'exclusió– ha millorat en dos punts a Catalunya. I l'índex de Gini, l'índex de desigualtat en renda –no de riquesa acumulada, de desigualtat en renda–, s'ha reduït també gairebé dos punts, situant-se en mínims de la sèrie històrica a Catalunya. Dic això perquè aquest bon comportament del mercat de treball no són només xifres macros que no tenen a veure amb el dia a dia de la gent, sinó que són, doncs, més persones entrant en el mercat de treball.

Malgrat això, els reptes són ingents, no cal dir-ho. Crec que no cal que recordi, doncs, les més de 6.800 places de docents per enfortir el sistema educatiu, l'ampliació del parc públic d'habitatge –una política que també ha estat deixada durant moltes dècades– (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), més de 2.100 habitatges...

La presidenta

Gràcies, consellera...

La consellera d'Economia i Hisenda

...de lloguer que ja estan en marxa en el darrer..., i, per tant... I permetin-me una última reflexió: si parlem de benestar, hem de parlar de recursos. Per tant, esperem comptar amb el vostre suport en tot aquest projecte de millorar el sistema de finançament de Catalunya, perquè res del que comenten, res del que volem fer serà possible en un marc d'aprimament...

La presidenta

Gràcies.

La consellera d'Economia i Hisenda

...dels marges pressupostaris i de recuperació de les regles fiscals, no ho oblidem.

La presidenta

Passem al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del comerç, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del comerç

302-00383/13

I, per exposar-la, té la paraula el senyor David González Chanca.

David González Chanca

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tots i totes. Consellera, diputats i diputades... El conseller s'ha disculpat de la seva presència durant aquesta moció. Tal com vam dir a la interpellació que vam fer en el Ple anterior ara fa dues setmanes, presentem aquesta moció amb una voluntat constructiva, per centrar-nos més en les coses que pensem que podem fer bé i millor a partir d'ara que no tant per parlar de les coses que s'han fet fins a arribar en aquests moments.

El nostre objectiu és traslladar un missatge optimista al sector del comerç tenint en compte el marge de maniobra que tenim des d'aquest Parlament, que no és poc, que no és poc per nosaltres. I per aquest motiu les propostes que presentem en aquesta moció s'engloben en tres qüestions generals: la primera és l'impuls a la digitalització del sector, la segona és garantir el relleu generacional per als establiments comercials, i una tercera, que és la reducció de la burocràcia i de les tramitacions administratives dels comerciants.

És una moció que hem volgut contextualitzar, i per això parlem d'un nombre important de constatacions que, al nostre entendre, poden ser àmpliament compartides per tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra.

Per això parlem de constatar que el teixit comercial de Catalunya representa una activitat econòmica, empresarial i social importantíssima i amb una dilatada història i una arrel molt consolidada en el nostre país.

Parlem de recordar la necessitat que, per respondre a les problemàtiques que presenta el món comercial, el que fa falta és mobilitzar recursos i generar normatives favorables al comerç que ajudin a la modernització, digitalització i professionalització de l'activitat comercial.

En tercer lloc, expressem una crítica que hem compartit amb algun diputat, i és que nosaltres considerem que en els darrers anys ha mancat una estratègia de política comercial i d'accions concretes clares de suport al comerç, així com ha mancat una governança publicoprivada amb el sector que lideri les accions a impulsar. I, per tant, el que volem fer és reconèixer aquest factor com un factor importantíssim per tal d'intentar que tinguem aquest aspecte present en futures accions.

I quarta i darrera constatació, una molt evident però també molt demandada per part del sector comercial, que és reconèixer el paper històric del comerç com un element essencial i vertebrador dels pobles i de les ciutats de Catalunya, tant per la seva activitat econòmica com també per la seva funció social.

A partir d'aquí, el que fem en la moció és presentar una bateria de propostes que pretenen revitalitzar la situació dels establiments comercials, amb un èmfasi prioritari sobretot per a les petites i mitjanes empreses, que és on ens focalitzem en aquesta moció.

Per això, com a propostes, parlem de reduir els terminis i simplificar els procediments relacionats amb els permisos i les llicències que depenen o estan vinculades a la Generalitat. I per aquest motiu demanem, en el primer semestre de 2024, un informe que detalli totes les dades sobre l'estat, el temps i les llistes d'espera d'aquestes tramitacions.

Demanem dotar d'una nova partida econòmica el pressupost de 2024 en l'àmbit del comerç amb la finalitat d'invertir en la competitivitat del comerç local promovent un pla d'actuació específic per als municipis que tenen un baix nivell de presència comercial per evitar el fenomen de l'aïllacionisme poblacional.

Parlem de garantir el relleu generacional del comerç de proximitat implementant plans d'actuació, campanyes de comunicació i programes formatius específics.

Demanem instaurar programes d'impuls a l'economia circular a través de la col·laboració entre les empreses i les principals associacions empresarials per avançar cap a una societat més sostenible.

També parlem d'elaborar un pla d'impuls a la digitalització del comerç per aprofitar les oportunitats que ens ofereixen en aquests moments la transformació digital i el comerç electrònic.

Iniciar el procés conjuntament amb el sector i els agents socials i representants per elaborar un nou full de ruta per al sector del comerç, tal com tenim definit fins ara al 2025 o el de l'agenda comerç 20-21 en tres propostes molt concretes: donar facilitats als nous comerciants i nous emprenedors i emprenedores, fer una anàlisi en profunditat de l'estat del comerç de proximitat actualment i la realització de campanyes de sensibilització per reactivar d'alguna manera aquest comerç.

I, finalment, també fem un èmfasi important per demanar el foment de la col·laboració publicoprivada mitjançant les subvencions i les ajudes públiques per als establiments que aportin un valor afegit a la societat i per treballar en la generació d'espais d'experiència compartida entre els representants comercials.

Un dels temes que ens van quedar pendents d'introduir en el seu moment a la moció però que no volíem acabar aquesta intervenció sense anomenar és el possible nomenament de la capitalitat europea del comerç de proximitat de Barcelona per a l'any 2025, una iniciativa liderada per l'Ajuntament de Barcelona però sobretot també impulsada per la Fundació Barcelona Comerç.

Possiblement algunes de les qüestions que avui posem sobre la taula reforcen aquesta possibilitat, aquesta fita que volem aconseguir, que és que Barcelona sigui la ciutat esdeveniment del 2025 per posar en pràctica..., i l'exemple d'altres països del que és mantenir, fomentar, cuidar i protegir el comerç de proximitat d'alta qualitat.

Per tant, tant de bo serveixi aquesta moció com una petita aportació que pugui realitzar el Parlament amb aquest objectiu de Barcelona 2025 com a capitalitat europea, però sobretot amb l'objectiu final de ser útil i de facilitar el dia a dia a les persones que treballen en el sector del comerç.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat Bartomeu Compte Masmitjà.

Bartomeu Compte Masmitjà

Bé; bon dia, presidenta. Diputats, diputades, consellera... Efectivament, ja s'ha dit, i moltes vegades, que el comerç és un sector estratègic. Constitueix un element aglutinador i dinamitzador per a la riquesa de la vida urbana. Els comerços també són un espai d'interacció entre les persones que aporta a les nostres vides una riquesa en termes qualitatius que de vegades es fa difícil quantificar en xifres.

Es deia en la interpellació que ha donat lloc a aquesta moció que s'havia parlat poc del comerç, i és veritat. I és evident que es desconeixia que es troba vigent el pla d'acció de comerç, artesanía i moda 2022-2025, i que aquest pla va ser elaborat amb la participació de les principals entitats del sector, i que d'alguna manera acredita que, encara que no se'n parli, el Govern va fent feina. Per això hem volgut posar-lo en valor. I en volem fer, doncs, ja que estem a meitat de termini d'aquest pla, una avaluació, que ens ha estat acceptat com a transacció.

Perquè cal tenir en compte també les especificitats pròpies i la dada estadística del sector: el comerç ja suposa el catorze per cent del PIB català, que aquest any ha crescut; entre el comerç al detall i l'engròs suposa el quinze per cent de l'ocupació a Catalunya. I hi ha dades coincidents, potser no amb la mateixa xifra, que durant l'any 2023 el sector va créixer, tot i les grans dificultats que pateix.

Perquè el sector també té grans problemes. Per exemple, una competència desigual. Quan Amazon va voler operar al sud de França..., s'installa a Figueres i diu que ve a Figueres pels baixos costos i per la baixa pressió sindical. Això, amb l'arrogància i la valoració que fan de les relacions laborals, fa por.

Una altra qüestió és la unitat de mercat, que també n'hem parlat a la comissió: a partir del 2012, amb la unitat de mercat, l'Estat, doncs, d'alguna manera, s'immisceix en tema d'horaris, municipis turístics, llicències d'habilitació, i, d'alguna manera, s'evidencia que les lleis catalanes del comerç sempre han estat perseguides per les grans empreses. I també hi ha el fet de que les cadenes obren en franquiciat quan tenen restriccions per mida o limitacions i poden obrir tots els dies de la setmana, però tres quartes parts dels comerços no poden, perquè són persones físiques o autònoms i no poden obrir o realment han de fer una contractació molt parcial.

Coincidim en el tema de la digitalització. És molt important tenir-la com a aliada, ja que sempre hem dit que vendre per internet ha de ser una opció compatible amb la venda física. La botiga en línia és un punt de venda més, i això fa que..., es pot fer des d'una botiga de franquícies de sabates del centre de Girona, una botiga de llanes de Vic o una botiga de joguets de Banyoles. Aquests són casos reals que generen, en general, més ocupació i més negoci.

En tot cas, cal destacar que la moció ja té moltes coses de les que estaven previstes al pla: reducció dels terminis administratius amb el pla d'agilització dels procediments administratius aprovat el març del 2021; campanyes de comunicació, la més recent del 2023, desembre, «El comerç t'espera», però abans ja..., «Ara és el teu torn» o la campanya «Vine al teu comerç, vine a comprar», i d'altres que vindran.

També hi ha prevista una partida del pressupost Gencat 2024 per a un programa de suport als establiments de reparació de béns i un programa de suport a la competitivitat del comerç, que tindrà com a objectiu impulsar el creixement de les petites empreses comercials. És un pas per procurar garantir el relleu generacional i també un suport a la xarxa associativa comercial. La millor garantia per al relleu generacional és la igualtat de condicions i la propagació d'oportunitats, com promoure la diversificació del comerç.

També cal promoure el reconeixement de les competències professionals per poder ocupar millor i més persones. I també ajudes als municipis amb baix nivell de presència comercial mitjançant l'estatut dels municipis rurals. Cal un producte local i que sigui fàcil de comprar via internet per atraure als clients, que és una bona part de les dificultats que genera el comerç en línia dels aliments.

Impuls a l'economia circular amb el programa «Mercats conscients» o el pacte per la moda circular; pla d'impuls a la digitalització del comerç, de 15 milions d'euros, que es va fer aquest 2023.

I també per a la competitivitat i la modernització, per exemple, incrementar la competitivitat territorial del comerç català amb projectes com el suport a la creació

d'àrees de promoció econòmica urbana, les APEUs, que en aquests moments s'està provant d'instal·lar a Girona i no té una discussió pacífica.

Fomentar la col·laboració públicoprivada a través del consell assessor de la Generalitat en matèria de comerç, etcètera. I també és un espai molt important per fomentar l'ús del català.

En tot cas, la resiliència del sector és vital, com l'anècdota dels Premis Nacionals de Comerç, quan un premiat ens va dir que crear un negoci de comerç avui és una decisió irresponsable que els fa responsables. I aquí crec que es manifestava exactament què és el comerç català: doncs, especialització, servei al client, acompanyament, professionalitat, la perseverança i la capacitat d'innovació constant.

Tot el recolzament a Barcelona Comerç 2025 que calgui. Crec que és important.

I agrair la interlocució, el diàleg i la transacció que ens han permès. Jo crec que avui, amb aquesta moció..., es dotarà d'un gran consens polític, que és molt important, amb un millor missatge, un missatge potent que aquesta cambra pot i vol donar al sector. És per això que votarem a favor de la moció en tot allò del seu nucli troncal.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula la diputada Isabel Lázaro Pina.

Isabel Lázaro Pina

Muchas gracias. Buenos días a todos. Señor González, en la comisión de trabajo celebrada el día 18 de enero su partido, el PSC, y usted mismo, el partido separatista catalán, votó en contra de unas propuestas muy concretas destinadas a ayudar al comercio local y de cercanía propuestas a iniciativa de VOX muy similares a las que ustedes defienden hoy. Esto es solo una muestra más de su actitud antidemocrática y ridícula, que demuestra que sus propuestas son solo postureo y que es un acto muy cínico por su parte.

En VOX, al contrario que ustedes, defendemos la democracia, el estado de derecho y la libertad. Y lo hacemos con absoluta firmeza y sin sectarismos. En VOX sí que trabajamos para rescatar el pequeño comercio, no como su Gobierno, el del PSC o el PSOE o el de la Generalitat, que siguen con sus políticas para destruir el comercio local manteniendo su asfixia y la intensa presión fiscal, la burocracia administrativa, la excesiva regulación, la imposición lingüística, las leyes climáticas y las sanciones interminables.

Miren, el pequeño comercio, el comercio local, es un sector estratégico para las ciudades, para los barrios y para los pueblos que representa un 10,4 del PIB en Cataluña. Señores diputados, todos somos conscientes –porque lo vemos cada día, los que nos gusta pasear por nuestra ciudad, recorrer nuestros barrios o visitar nuestros pueblos– del declive que están sufriendo nuestros pequeños comercios en toda Cataluña. Tristemente vemos como cada día se cierran tiendas de toda la vida con las que hemos crecido; por ejemplo, el horno y la panadería de la señora Luisa, la carnicería del señor Magín o la pescadería de la señora Lola.

La semana pasada se publicaba en prensa el cierre de un día para otro del histórico horno de Prasdip, con casi doscientos años de historia, por no poder asumir los costes ni hacer frente a la competencia. De verdad, ustedes lo saben, esta panadería no se trata de un hecho aislado, es el pan nuestro de cada día –valga la redundancia.

Los que somos de Tarragona hemos visto como estos últimos años han cerrado muchos comercios emblemáticos de nuestra ciudad. Exactamente el dieciocho por ciento de los locales de la rambla, que es la arteria de la ciudad, están cerrados. Y eso está pasando yo creo en todas las ciudades, en todos los barrios de nuestra región.

En los barrios de la periferia, los vecinos nos cuentan que hasta para comprar una camiseta se tienen que desplazar, cuando antes tenían en su barrio zapaterías, mercerías, tiendas de ropa..., de todo. Ahora, en cambio, no tienen nada. Se ha cerrado todo. Bueno, algunos se han sustituido por tiendas de alimentación de otras culturas. En los pueblos ya es terrible: algunos no disponen ni de la tiendecita más elemental.

Ante esto, ¿qué hace el Gobierno de la Generalitat? Sigue despilfarrando el dinero público montando falsas embajadas, aumenta los cargos directivos puestos a dedo en los miles de chiringuitos creados a tal efecto, gastan inmensas cantidades de dinero en pervertir a nuestros niños en las escuelas, pactan indultos y amnistía para políticos malversadores y delincuentes. No les importan nada los catalanes ni Cataluña ni el comercio ni las necesidades de los municipios pequeños; no se preocupan más que de sus delirios ideológicos.

Salgan a la calle, conozcan los problemas reales de los catalanes, de los que ni siquiera quieren oír hablar. ¿Cómo quieren solucionar nada, si no quieren ni conocer la realidad?

Para VOX es muy importante el comercio de cercanía. Y, ante la dificultad de los altos costes de producción y energía y la dificultad de competir con los grandes centros comerciales, es necesario que las instituciones públicas regulen, regulemos con el propósito de que estos pequeños comercios puedan competir, puedan mantener sus negocios y puedan salir adelante.

Señores socialistas, nosotros no somos sectarios como ustedes. Y nos importan las personas, así que apoyaremos la mayoría de sus propuestas, que son las mismas que propone VOX y que, repito, ustedes, con su habitual incoherencia, votan en contra. Esperemos que se puedan aprobar y que se pongan en marcha lo antes posible por el bien de Cataluña.

Muchas gracias.

La vicepresidenta segona

En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Susanna Bazán i López.

Susanna Bazán i López

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, molt bon dia a tothom. Ens trobem davant d'una moció del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar que insta el Govern a posar en marxa un seguit de mesures per fomentar el sector del comerç al nostre país.

Hem de tenir present que el comerç al detall a Catalunya, amb més de 92.000 establiments, ocupa quasi el catorze per cent del total dels llocs de treball a Catalunya, percentatge que s'ha anat reduint any rere any i que no hem aconseguit recuperar després de la crisi de la covid, però alhora encara ara genera prop d'aquest catorze per cent del volum del producte interior brut de tot l'Estat. En aquest context, el model de comerç de proximitat és vital per a la nostra economia, alhora que configura el nostre model de pobles i ciutats, el nostre model de país.

Davant d'aquesta moció, el nostre grup parlamentari hem presentat algunes esmenes, deu en total, en la línia de millorar-ne el text i ampliar les propostes d'actuació de suport al comerç local, que complementen el posicionament del nostre grup. Agraïm la bona predisposició per negociar i transaccionar sobre les esmenes que hem presentat del diputat del grup parlamentari, el senyor David González.

Les nostres propostes de millora han estat en el sentit de no només reduir els terminis per a la concessió de permisos i llicències vinculades a la Generalitat, sinó també de simplificar els procediments per facilitar, doncs, als nous emprenedors i emprenedores la posada en marxa de les seves activitats comercials.

Incorporem també –molt important– la mirada dels municipis rurals, on pensem que tenir una botiga és bàsic i vital per mantenir la població i on es fa encara més difícil garantir el relleu generacional del comerç local de proximitat.

També demanem que les convocatòries de subvencions tinguin terminis d'execució factibles i possibles, perquè el Consorci de Comerç, Artesania i Moda ha resolt recentment subvencions, el passat mes d'octubre, a diversos ajuntaments de Catalunya en l'àmbit de la dinamització comercial en terminis d'execució a 31 de desembre de 2023, i, tenint en compte que els ajuntaments també van lents en la tramitació, anem tard, i d'aquest retard, en definitiva, qui en rep les conseqüències és el comerç local.

Hem inclòs també mesures per facilitar la continuïtat i el relleu generacional de les empreses familiars. Volem fer palès que les generacions que continuen amb el relleu també són emprenedors i emprenedores i cal que se les tingui en compte en subvencions, formacions i premis a l'emprenedoria allà on actualment n'estan exclòses per considerar-se negocis amb antiguitat. Entenem que són també, doncs, nous emprenedors i emprenedores i, per tant, tinguem-los i tinguem-les en compte en les diferents convocatòries.

En aquest sentit, també lligat al relleu generacional, demanàvem en les nostres esmenes que es pogués excloure de l'impost de successions els casos de relleu generacional fins a tercer grau, donat que actualment molts negocis comercials no passen de pares a fills, sinó que passen a nebots o cosins dins la mateixa família. I lamentem que no s'hagi acceptat aquest punt, perquè considerem que fins a tercer grau aquests casos haurien d'ésser reconeguts igualment en l'exempció de l'impost de successions per garantir la continuïtat de molts d'aquests comerços familiars.

Hem afegit també a les propostes, doncs, més campanyes de sensibilització per fomentar el lloguer de locals comercials buits per contribuir a la seva reactivació i, per tant, a la dinamització comercial de la resta del comerç d'aquestes zones.

Hem incorporat també un punt per impulsar i donar suport a les àrees de promoció econòmica urbana que resulten de processos de col·laboració publicoprivada. Actualment a Catalunya hi ha uns quaranta-tres projectes d'APEUs en fases encara embrionàries, però pensem que, si hi ha iniciativa, cal més suport, més subvencions i més ser-hi, si el territori té aquesta voluntat.

Hem inclòs també a la proposta, amb l'objectiu de protegir i dinamitzar els establiments comercials emblemàtics més enllà de l'establiment físic, mesures per a la seva preservació estudiant incorporar a la llei de patrimoni cultural la categoria d'activitat comercial emblemàtica com a protecció immaterial preservable, perquè és quelcom que demana el sector des de fa molt de temps.

I, per últim, també hem incorporat l'impuls d'accions de promoció del català al comerç local i de proximitat no només en la retolació o l'etiquetatge, sinó també en la informació o l'atenció al públic, tant escrita com virtual, adreçada al consumidor final.

Però bé, dit tot això, i ja per acabar, aquesta moció, en resum, inclou tot un seguit de mesures de suport i impuls del comerç local, mesures amb les que segurament la gran majoria d'aquesta cambra estarem d'acord, i hem intentat, doncs, millorar-ne el text a través d'esmenes i transaccions, i penso que al final el text és constructiu.

Tant de bo això que es proposa també es pogués fer a les ciutats, com a la ciutat de Barcelona, on en els darrers anys el Govern ha obviat les necessitats i les demandes del teixit comercial –així ens ho han manifestat gremis i associacions de comerciants. I vostès, des del PSC, que en part n'han estat còmplices, doncs, ara que governen, pensin com revertir-ho.

Per tant, apliquin-se i apliquem-nos també tots aquells que estem en el món local totes aquestes mesures, perquè el suport al comerç de proximitat –no ho oblidin i no ho oblidem– comença pels propis ajuntaments.

La vicepresidenta primera

A continuació, per fixar la seva posició té la paraula, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada Laura Vega.

Laura Fernández Vega

Gràcies, presidenta. A la moció es reconeix el risc de que una bona part del teixit comercial desaparegui en els propers anys, i això s'atribueix a l'excés de burocràcia i a la manca d'una estratègia política, comercial i d'accions concretes de suport al comerç. La realitat és que aquesta anàlisi és veritat, però és incompleta. Nosaltres coincidim en identificar aquest risc, però sí que hem de dir que no podem acceptar que aquesta sigui una anàlisi tan superficial.

La greu situació del comerç està profundament relacionada amb polítiques desenvolupades tant pel PSC com per la Convergència històrica: la política de promoció de centres comercials amb grans àrees de supermercat, la política de promoció d'espais de comerç fora de les grans ciutats o fora dels pobles, o, encara millor, aquests grans supermercats situats dins dels mercats de tota la vida quan anaven tancant les paradetes precisament per l'impacte d'aquesta economia, o aquests grans supermercats dins del casc antic dels pobles. Llavors, evidentment, hi havia un desplaçament de la compra cap al lloc que era més barat, precisament perquè podien competir d'una manera..., amb més facilitat dels preus que no a les botigues de tota la vida.

Després –en tenim més–, l'aposta per grans centres logístics com Amazon, que vulneren els drets dels treballadors i canibalitzen el petit comerç i que abaixen acceleradament els preus perquè el seu negoci ni tan sols és precisament aquesta venda, sinó que té a veure sobretot també amb el tràfic de dades i amb d'altres qüestions, evidentment, afecta especialment el petit comerç.

En tenim algun més: la negativa de no regular els locals comercials que estan en mans, molts, de fons voltors i de bancs suposa la pujada del preu del lloguer. I això impacta directament en aquest petit comerç i no impacta de la mateixa manera en les grans cadenes de distribució.

I una altra última seria lo que hem parlat en aquest plenari o lo que jo intentava situar en aquest plenari, que és que estem davant d'una inflació que no té a veure només o que no té a veure especialment amb les pujades salarials que no es donen, sinó que té a veure precisament amb la pujada dels marges de benefici de les grans empreses que també canibalitzen aquest petit comerç que en realitat diria que a tothom li importa i que tothom voldria salvar.

Llavors, com en tantes altres esferes de l'economia, no es tracta de posar diners en campanyes de publicitat, perquè la gent clar que prefereix anar a comprar al petit comerç. Jo no he sentit mai ningú que em digui que prefereix passar-se la tarda al Mercadona que anar a comprar la botiga del costat de casa. Vull dir que no és una qüestió de desconeixement, sinó que és una qüestió de tenir temps i de tenir els diners.

Llavors, si volen ajudar, jo lo que demanaria al PSC és que li diguin al seu partit a Madrid que anunciï que els dies d'Amazon en aquest país estan comptats, que treguin els pisos i els locals dels fons voltors i dels bancs i que posin preus acceptables, perquè tota la resta és política de pedaços.

I està molt bé, i estem en una situació tan greu que entenc que hi hagi política de pedaços; no estem negant això i votarem a favor d'alguns dels punts, però el que no podem fer és qui dia passa, any empeny, i, mentrestant, tot aquest teixit comercial caient, perquè el gran capital afecta exactament igual el petit capital que els treballadors. Això tampoc és una cosa que els hagi de sorprendre. I si la tendència de fons serà la reducció d'aquest petit comerç hem de poder pensar mesures estructurals, perquè, si no, no ens importa tant aquest petit comerç..., sinó simplement una sèrie

de polítiques de maquillatge que aguanten una mica més però que no serveixen per a gaire.

Per tant, nosaltres, tant als municipis com a tot arreu on estem, hem donat suport al petit comerç, hem intentat que hi hagi unes restriccions perquè siguin ells qui ocupin les parts centrals dels pobles, i fem totes les polítiques que podem, amb el marge que tenim i la força que tenim, perquè sigui així.

Per tant, lo que diríem és que aquesta moció està molt bé en molts punts, però que la tendència no ha de poder ser ni aquesta publicitat ni aquestes ajudes puntuals, sinó que han de plantejar unes polítiques de fons. I quan vulguin fer-les trobaran que la Candidatura d'Unitat Popular està al costat del petit comerç i que els està esperant encantada.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bon dia a tothom. Bé, doncs, d'entrada, agrair la moció, que ens permet parlar de la situació del comerç en general i del comerç al detall i del petit comerç en particular.

Crec que estem parlant d'una activitat econòmica important, d'aquest dotze per cent del PIB entre el comerç al detall i el comerç a l'engròs –quasi el cinc per cent el comerç al detall, el set per cent el comerç a l'engròs. Per tant, configura un important pes econòmic en la nostra realitat i ocupa un setze i escaig per cent de la població: un dotze per cent del producte interior brut que ocupa el setze per cent de l'ocupació.

Això ja ens explica una miqueta la dispersió que té aquest sector, que aquest és un dels elements positius que després comentarem, perquè estem parlant de prop de 92.000 establiments que ofereixen aquesta activitat econòmica i que ocupen aquestes prop de 500.000 persones, 500.000 ocupats i ocupades, dels quals quasi 300.000 estan en el comerç al detall, no?

Però en aquest sector la realitat és que el noranta-vuit per cent de les empreses són de menys de deu treballadors, i el noranta per cent dels establiments són establiments de menys, també, de deu treballadors. I aquesta és la realitat. I és una realitat que cal valorar-la en positiu, perquè l'existència d'aquest petit comerç, d'aquestes petites unitats que ofereixen aquest comerç al detall, permet articular el territori, permet arrelar la ciutadania al territori i contribueix també a dotar de personalitat i identitat les ciutats i barris i pobles.

Per tant, el petit comerç juga un paper important des del punt de vista de la cohesió social, de l'articulació social, de les relacions socials que s'estableixen en una societat com la nostra.

Però també la realitat ens diu que quan comparem el que està passant, amb les evolucions que està tenint, i quan comparem les vendes de l'any 2021 amb relació al 2022, o del 2022 en relació amb el 2021, veiem que les grans superfícies han incrementat el nivell de vendes al detall prop del trenta per cent. Per contra, el petit comerç ha incrementat les vendes en prop de l'onze per cent. Les grans superfícies estan guanyant terreny i el petit comerç, el comerç al detall, està perdent pes, diguem-ne, en el conjunt de l'activitat d'aquest sector.

I si diem que és el petit comerç el que articula el territori, el que arrela la ciutadania, el que contribueix a dotar de personalitat i tal, vol dir que cal fer mesures positives que permetin promoure, fomentar, aquest comerç en particular.

És per això que nosaltres valorem positivament el conjunt de la moció. Creiem que va en aquesta línia, creiem que va en la línia de reconèixer el paper que el comerç, i el petit comerç en particular, està jugant. I, per tant, diguem-ne, hi ha tot un

seguit de mesures que volen facilitar tant la seva implantació com la seva continuïtat i la seva modernització.

Per tant, des d'aquest punt de vista, votarem positivament a tots els punts excepte a dos, que ens hi abstindrem.

Ens abstindrem en el punt 9.c per la seva inconcreció, perquè certament està parlant de la continuïtat i el relleu generacional, però ho situa en empreses en general, no concreta en quines volem facilitar la continuïtat i el relleu generacional. Crec que aquí caldria haver acotat, en la formulació, que ens estàvem referint precisament a aquests petits comerços i no a empreses en general, que poden ser també de qualsevol sector, i, per tant, aquí caldria acotar més. Per això ens abstindrem, perquè creiem que la formulació podria portar a algunes contradiccions.

Igual que fem amb el punt 12.e, quan fa referència al tema de l'impuls de les APEUs, en la mesura que ja va haver-hi el debat, quan es va produir la llei, i ja ens vam posicionar que també era una qüestió que creïem que calia aprofundir-hi més. I, per tant, no estem en aquests moments per aprofundir en el que hi ha, sinó que hauríem d'intentar modificar el marc regulatori que hi ha amb relació a les àrees de promoció econòmica urbana.

Res més.

I gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Gràcies, vicepresidenta. Diputados, diputadas, señor González... Bueno, agradecer la moción sobre comercio. Era un tema que realmente no se había tocado o expresado en ningún momento, al menos en este Pleno, de forma integral. Yo creo que lo que se comenta aquí en parte ya se ha aprobado otras veces y, de hecho, no ha funcionado, porque no se está ejecutando, como tantas otras cosas que vemos en este Parlamento día a día.

Las constataciones son evidentes, la importancia del sector lo es, por supuesto, yo creo que todos estamos de acuerdo en eso. El enfoque que le hemos dado al sector comercial en este Parlamento, pues..., posiblemente en eso ya no estamos todos de acuerdo. Creo que cuando se aprobó la ley de comercio, en el 2017, había unas esperanzas más o menos amplias de que funcionase. No ha funcionado. Muchos de estos problemas ya existían; siguen, de hecho, enquistados en nuestro sector productivo, y algunos de ellos creo que siguen sin solucionarse.

En la moción se habla de algunos puntos muy importantes, que para nosotros son básicos. Uno es la simplificación y la facilitación para que una empresa –al final, un comercio es una empresa, un emprendedor– lo tenga más fácil para llegar a final de mes, básicamente es eso. Realmente intentar que eso sea así, que el ecosistema, que todo aquello que rodea a esa empresa funcione y le facilite la vida, pues, no lo estamos haciendo.

La Generalitat..., bueno, la Generalitat y, de hecho, las instituciones –en este caso, muchos ayuntamientos– no están facilitando la vida al comercio para que siga adelante, para que una familia..., muchas de ellas –muchas de ellas son comercios familiares– sigan adelante y puedan en muchos casos llegar incluso a jubilarse y que sus sucesores..., o que pueda tener unos sucesores que puedan seguir ese negocio, pues, tampoco se ha puesto fácil.

De hecho, nosotros hemos aprobado, hemos traído muchas veces..., se han aprobado algunos puntos de mociones y resoluciones y algunas las propuestas sobre, precisamente, lo que aquí se comenta, como relevo generacional, que al final no solamente es aplicable a los comercios, sino a cualquier tipo de iniciativa empresarial. Y todos estos puntos, que, para mí, realmente –y he de agradecer aquí la enmienda

que se hace—..., son puntos que nosotros defendemos y que creemos que son esenciales para facilitar que quien quiera continuar con un negocio que muchas veces funciona pueda hacerlo. Pues eso realmente tampoco se está haciendo.

Es decir, ni se ha conseguido defender el comercio de proximidad ni se ha conseguido en ningún caso que se hagan relevos generacionales en los comercios que funcionan ni se está consiguiendo realmente que, por otro lado, esas restricciones que hemos creado con la ley de comercio sirvan para proteger al pequeño comercio. Creo que no se ha conseguido.

Nosotros somos partidarios, de hecho, de liberalizar la acción comercial. Liberalizar la acción comercial significa que quien quiera tener una..., que cuando alguien quiera lanzar una iniciativa comercial pueda hacerlo de la manera que le dé la gana, cuando le dé la gana, pueda abrir cuando quiera, si quiere, y que si quiere tener como estrategia comercial abrir un domingo lo pueda hacer. Esto en Cataluña es inviable. Hemos generado restricciones que no sirven absolutamente para nada. Es decir, se ha fracasado.

Lo que constata, creo, la realidad es que se ha fracasado en esto. Esta es la generalidad. Nosotros, por lo tanto, buena parte de lo que tenemos aquí, excepto algunos tintes de intervencionismo, que nosotros nos abstendremos, pues, lo vamos a votar a favor.

Finalmente, sí que le voy a hacer un apunte, señor González: ¿usted cree o usted piensa que se debe multar a los comercios por rotular en castellano? Le pregunto. Si me quiere contestar después, me contesta. ¿Usted cree que se debe multar a un comercio por poner «panadería» en lugar de «*forn de pa*», en Badía del Vallés, por ejemplo? Le pregunto. ¿Cree que tiene que señalarse a un trabajador porque conteste en castellano, muchas veces trabajadores del ámbito de la comunidad latina? ¿Se le debe señalar? ¿Debemos defender eso? Nosotros pensamos que no —pensamos que no. Pensamos que la liberalización de las lenguas en el comercio forma parte de la acción comercial, de la iniciativa comercial de cualquier emprendedor.

Por lo tanto (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), esta enmienda que ustedes han aceptado a Junts, en la que realmente se defiende eso, lo que han aceptado a Junts... Porque ustedes, en su texto original...

La vicepresidenta primera

Diputat, hauria d'anar acabant...

Joan García González

...no lo tenían, lo han aceptado. Creo que es un error del PSC que no debemos dejar de señalar.

La vicepresidenta primera

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. Hoy el PSOE dice que está muy preocupado por los comercios. Me parece bien. Presenta una buena moción. Yo le votaré a favor casi todos los puntos.

Pero, dicho esto, es el mismo PSOE que gobierna España y que sube sin cesar los impuestos a los autónomos que regentan precisamente esos comercios. ¿Les han bajado las cotizaciones? No, se las han subido. ¿Les han mejorado su protección social? Pues tampoco. ¿Les han reducido burocracia desde el Gobierno de España? Tampoco. ¿Les han ayudado a digitalizarse más allá del Kit Digital ese, que no servía para nada? Tampoco. Los costes laborales que soportan, ¿se los han aliviado? No. ¿Les han ayudado con sus costes energéticos o para luchar contra la morosidad? Tampoco. En definitiva, ustedes predicán mucho y dan poco trigo.

Y, respecto al punto 14, que bien comentaba ahora el diputado de Ciudadanos, efectivamente, ¿ustedes avalan la política de multar a aquellos comercios que no ro-

tulan en catalán? ¿Ustedes pactan con Junts la política del catalán versus los comercios? Es que esto es una cosa..., en fin, para..., bueno, para alucinar, realmente.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat David González Chanca.

David González Chanca

Gràcies. I gràcies a tots els diputats i diputades pel seu suport majoritari a aquesta moció i pels comentaris que ens han fet arribar. La veritat és que agraïm el consens que creiem que pot suscitar aquest tipus de moció en un tema que és tan significatiu i tan important, que tots i totes coneixem de primera mà.

A Junts, agrair-li..., gràcies per la moció i per les esmenes, les deu esmenes que ens han presentat, perquè veritablement pensem que milloren el text final que tenim de la moció. Hem fet transacció en tres esmenes. I també agrair la voluntat de la diputada Susanna Bazán. I, en tot cas, sí que hi han hagut dos aspectes molt concrets que no hem pogut comprar ni acceptar, perquè fan referència a un model de fiscalitat que no és la nostra, la del Partit Socialistes.

A Esquerra Republicana, també agrair-li l'esforç i l'esmena que hem transaccionat i el seu ampli suport. Un comentari: si tot el que demanem d'alguna manera en aquesta moció ja s'està fent o considerem que ja s'està fent, tenim un problema, o bé perquè no s'està fent bé o en tot cas perquè no estem aconseguint els resultats que a tots i a totes ens agradaria. Per tant, hauríem de repensar i tenir la capacitat de pensar noves propostes.

Gràcies als comentaris d'En Comú Podem.

De Ciudadans..., tenemos que hacer un breve comentario. Evidentemente, no hemos aceptado ninguna enmienda para multar a nadie por rotular o hablar en castellano; no hemos aceptado ninguna enmienda de este estilo. Por lo tanto, tranquilidad a los comerciantes de Cataluña. O, en la línea de lo que decía al diputado no adscrito... (*Veus de fons.*) No es cierto, no hemos aceptado ninguna enmienda que diga «multar». Lo pueden revisar perfectamente, porque así consta. Lo pueden revisar, insisto, porque en la moción está. Nosotros no hemos aceptado la posibilidad de multar a nadie.

Y, con respecto al comentario y a la intervención de la diputada de VOX, realmente no hay que perder mucho tiempo. En todo caso, las enmiendas que ustedes nos han presentado son dos: una para eliminar la palabra «consumidoras» y la segunda para eliminar una frase que habla..., «por conseguir una sociedad más sostenible y con perspectiva medioambiental». Eso denota dos cosas: una, lo poco que les importa el comercio, cuando es una moción de comercio, y, en segundo lugar, que con aquellos que están en contra del cambio climático o de la defensa de los derechos de las mujeres no vamos ni a la vuelta de la esquina.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 18 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'impuls de la producció de semiconductors

302-00391/13

Continuem amb el quinquè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'impuls de la producció de semiconductors, presen-

tada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Per exposar-la, té la paraula el diputat Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, consellera. No sé si hi ha un canvi de conselleria a prop, però...; bé, ja sabem que –bromes a part– el conseller avui no ens pot acompanyar. Donar la benvinguda als representants del sector que avui ens acompanyen.

I començar dient, com vaig dir fa quinze dies a la interpellació, que Catalunya ha de transitar cap a la societat del coneixement, i això vol dir que no hem de perdre cap oportunitat en aquesta línia. I ara en tenim una de molt important, que és captar inversions per fer una *foundry*, és a dir, una planta de semiconductors a Catalunya.

Sabem que tenim un PERTE de microelectrònica i semiconductors que es va aprovar el maig del 2022, amb un import de 12.250 milions d'euros, i que això donaria per fer fins a dues plantes productores a l'Estat espanyol, amb un rang de vint-i-dos a vint-i-vuit nanòmetres, que és el rang amb més consum, sobretot el que va destinat a la indústria de l'automoció, que és una de les que, com sabeu, a Catalunya tenim més potent.

Però, mirin, la primera mala notícia d'aquesta setmana passada és que el ministre Escrivá ha anunciat que el centre IMEC, el centre de referència a nivell mundial en semiconductors, se'n va cap a Màlaga, i és un preludi del que pot passar. Jo vaig dir fa quinze dies en aquest Ple, a la interpellació, que, si no fem re, aquestes dues fàbriques se'n aniran a Màlaga o a València o a Madrid. I la resposta del conseller fa quinze dies va ser que lo important és tenir el disseny a Catalunya, que la industrialització no és tan important, quan tenim un pacte nacional per a la indústria que hauria de fer-li pensar en una altra línia.

També la setmana passada hem tingut una altra notícia que ens hauria de fer pensar, i és que Portugal ja ha anunciat una fàbrica de semiconductors per a l'automoció. Per tant, aquí tothom s'espavila. I la pregunta és: i Catalunya què?, no? Doncs per això fem aquesta moció, perquè Catalunya s'ha d'espavilar. De fet, ja en vam fer una fa més d'un any i mig amb un punt sobre això, però ara ho hem hagut de tornar a revisar perquè..., a insistir perquè veiem que el Govern no actua en conseqüència.

Per altra banda, pensem que una molt bona ubicació per a una planta com aquesta seria l'Alt Empordà, per fer un projecte transfronterer, per aconseguir un projecte POCTEFA que, a més a més, donaria un fort impuls a una àrea, a un eix econòmic que tots coneixem com la Banana Daurada, que va des de Catalunya fins als Alps, i quedaria englobat dintre d'aquesta regió.

Per altra banda, també hem demanat en aquesta moció que es creï una mena d'oficina, que ens sembla bé, com ens han esmenat els companys d'Esquerra, dins de la taula de l'aliança pel semiconductor, però que vingui dotada ja amb pressupostos del 2024 per analitzar un projecte i poder destinar recursos a un projecte singular com aquest i per poder interlocutar amb el comissionat del PERTE i preparar tot allò que sigui necessari per, com deia, atraure una inversió d'aquesta línia, que seria la més gran de la història a nivell de volum. Penseu que estem parlant d'una inversió de l'ordre de 22.000 milions d'euros entre capital públic i privat.

Però bé, aquesta moció no només va d'això, va de societat del coneixement i, per tant, hi hem inclòs quatre punts més que ens semblen importants.

Un que fa referència a la intel·ligència artificial, perquè hi havia una estratègia aprovada pel vicepresident Puigneró i veiem que no s'està seguint.

Un altre relacionat amb les polítiques digitals, que és un departament que també es va crear ja amb el president Puigdemont per potenciar el 5G i la tecnologia quàntica, el NewSpace i el *blockchain*, i la mala notícia també d'aquesta setmana és que s'ha anunciat el tancament del Centre Blockchain de Catalunya, que es va crear amb la cambra de Barcelona, amb la cambra de Girona, amb el Govern, fa ara tres anys,

i ara s'ha deixat de donar-li suport i, per tant, han hagut de tancar les portes. I era un centre que tenia per missió formar les empreses en l'adopció del *blockchain*. Tenia projectes molt interessants en el camp agroalimentari per fer la traçabilitat i també, per exemple, en el camp de comunitats energètiques.

També hi hem inclòs un punt per potenciar el D-Hub a Nissan, que veiem que no avança. I als aturats que hi porten ja dos anys ara se'ls hi fan curssets per allargar-ho un any més, però no avança.

I un altre punt que també ens sembla important, com és l'impuls de la tecnologia de les bateries de sodi, que és una tecnologia molt millor que la de liti perquè hi ha més matèria primera. I, a més a més, tenim els residus de les mines de Sallent, de Súria i també de Cardona, que ens podrien anar molt bé per fer-ho a Catalunya.

Hi podríem haver inclòs molts punts més, com per exemple potenciar la indústria 3D, una indústria additiva, que som, d'alguna manera, el bressol del món en aquesta tecnologia, amb una empresa líder mundial que tenim a Catalunya, Hewlett Packard. També hi podríem haver parlat de la tecnologia SAF per produir el combustible sostenible per als avions. Catalunya necessita instal·lar fàbriques en aquesta línia, perquè del que no es tracta és d'eliminar vols, sinó de fer-los més sostenibles.

Són només alguns dels exemples que se'ns ha ocorregut posar-hi, però evidentment n'hi ha molts més. I a l'acabar faré els comentaris sobre les esmenes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Té la paraula per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Òscar Ordeig i Molist.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, vicepresidenta. Consellera... Bon dia, diputades, diputats. Diputat Canadell, jo crec que la seva moció..., un agraïment per portar aquest tema, el debat sobre els xips, els semiconductors i totes les tecnologies, les possibilitats tecnològiques que hem d'explorar a casa nostra per tirar-les endavant. Per tant, important portar aquest debat aquí, fer un debat i interpel·lar el Govern també sobre els semiconductors.

Vostè ha afegit aquí moltes altres coses que jo crec que és impossible debatre-les i fer una moció per concretar, perquè, si no, llavors... Per tant, la seva moció té dos parts: una que és de semiconductors i una altra que és de reivindicar –que em sembla molt bé que ho facin, però vigilin que no quedi molt forçat– el llegat del conseller Puigneró, que està bé, però jo crec que potser donaria per a un altre debat, una altra reflexió. I una cosa és la política d'intel·ligència artificial, una altra cosa és l'organització del Govern en polítiques digitals –que coincidirem en moltes coses– i una altra cosa és tota la Zona Franca, la reconversió de l'activitat de la Nissan a la Zona Franca.

Parlant de semiconductors, que és el que ens porta aquí i jo crec que el més important, vostè ho llegeix com una mala notícia. Jo crec que és una bona notícia i no surt a la moció, cosa que també..., culpa nostra. El més important aquí és que hi va haver una reunió de presidents de la Generalitat i de l'Estat al desembre –crec que era al desembre– i una altra la setmana passada en les quals deien que s'asseien per impulsar el disseny de semiconductors a Catalunya. Perdoni, és que a tot Espanya no n'hi han, eh?

De què estem parlant, senyor Canadell? Vostè pot tenir..., crec que també té una capacitat pedagògica, que està molt bé, però, escolti, si això està en mans de dos països al món, la fabricació de semiconductors..., bé, de pocs països. I de quantes empreses? Ho dic perquè aquí sembla que estiguem parlant de que el senyor Torrent o el senyor Sánchez poden dir: «*Pues mire*, que es faci aquesta empresa de

semiconductors.» És que això no va així. Aquí hi ha pocs països, poques empreses... Una empresa té el cinquanta-sis per cent de la fabricació de xips al món. Ja hem vist l'embolic que s'ha muntat durant tots aquests anys de dificultats –pandèmia, etcètera–, i els que vindran.

Per tant, «al tanto». Ja no a Espanya, jo crec que aquí hi ha d'haver una estratègia europea, que és el que s'ha fet, i Catalunya l'ha d'aprofitar. Jo crec que aquí hi estem d'acord. Hem de crear un ecosistema per tal de que la ciència, la tecnologia, la transferència, les *start-ups*, les empreses, l'Administració pública, doncs, vagin de la mà per intentar que tot això sigui una punta de llança i que l'economia catalana vagi en la direcció de crear innovació, transferència tecnològica, disseny i fabricació, en el cas que es pugui fer, de semiconductors.

Però, escolti, això no ho faran el Grup de Junts, el senyor Canadell ni el Govern de la Generalitat. És que és impossible. De fet, ni el Govern de l'Estat. Jo crec que aquí cal una aliança. Cal que el Govern de la Generalitat s'assegui amb el Govern de l'Estat, es pacti una estratègia i se'n vagi a Europa a jugar –perquè al final és on es decidirà– per intentar que Catalunya jugui fort.

I aquí jo crec que tenim..., ja ho hem dit, tenim universitats, centres d'investigació, tenim *start-ups*, tenim pimes, tenim l'Institut de Neurociències, tenim el sincrotró Alba, tenim l'Institut de Microelectrònica, tenim institucions... Això, això és el que ens portarà a poder optar a tenir disseny o fabricació de semiconductors. Per tant, jo crec... Intentem anar a l'una. Intentem anar creant xarxa, anar creant clúster o ecosistema, totes aquestes coses que es diuen avui dia, perquè això sigui possible.

Però, senyor Canadell, és una bona notícia, que els governs s'asseguin i pactin una estratègia conjunta. De fet, la nostra esmena anava en aquest sentit. Escolti, dic: això..., o sumem esforços o no ens en sortirem. Perquè pensar que hi hauran fàbriques a cada comunitat autònoma o fàbriques fins i tot a cada país..., és que és no entendre què és el que està passant. Per tant, escolta, anem avançant. Si tenim la possibilitat de fer disseny de xips és una bona notícia, i, llavors, va en la direcció de que en el futur poguéssim tenir una fàbrica.

No acabem de veure aquesta estratègia de dir: «Situem-ho ja a l'Empordà.» Jo crec que aquí hem de fer una estratègia territorial. Anem a veure quin és el millor, no descartar cap lloc, però, alhora, intentar tenir totes les opcions obertes.

En tot cas, gràcies pel debat. Jo crec que també parlem de tantes coses que ens costa, a vegades, potser concretar en aquests temes estratègics i de futur, que és el debat que s'està fent a molts països del món. I, per tant, tot lo que sigui ajudar, tot lo que sigui col·laborar comptarà amb el nostre vot favorable, com també, evidentment, tots els punts de la moció.

Per cert, i per acabar, ens han acceptat també una esmena que diu que el Govern comparegui a la comissió al Parlament per tal d'explicar precisament com van aquestes reunions que està fent des dels diferents àmbits de govern per intentar que el disseny o la fabricació de xips siguin possibles a Catalunya.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Laura Vega.

Laura Fernández Vega

Moltes gràcies, presidenta. En realitat, moltes coses s'acaben d'explicar ara ja per part del diputat que acaba de..., i hi ha algunes qüestions que volíem situar perquè nosaltres havíem fet unes esmenes que no han sigut acceptades en la seva gran part i creiem que és important explicar-ho.

És cert que el plantejament liberal es basa en la no intervenció en la competència. Per tant, és una mica cansat quan venim a aquest plenari i constantment es diu

que hi hauria d'haver estratègies en la producció o estratègies en el comerç o estratègies en una sèrie de coses, quan estem dient que és que no s'hi vol intervenir. Llavors, si l'única estratègia ha de ser la inversió puntual, com és un PERTE, i, en canvi, no hi ha una estratègia de direcció, en quina producció i en quina competència, el que ens trobem és aquesta cosa d'anar tirant diners públics a una sèrie de qüestions que mai no tiren endavant.

Llavors, què estàvem plantejant nosaltres? –perquè no estàvem plantejant cap bogeria–: un estudi de la demanda. Estem pensant en un model econòmic que és regional, en la producció de xips i semiconductors, que, com s'ha dit, tenen els seus grans productors a Xina i al sud-est asiàtic. De fet, el primer productor és Xina i el segon és Taiwan, com a països.

Llavors, hem de pensar-ho una mica. Catalunya no importa màquines amb xips. Per tant, la producció de xips tindria un destí, fora d'indústries com la de la SEAT, destinat a l'exportació pura. Llavors, el marc d'exportació dins del marc de cadenes de valor globals ens donaria una posició que és clarament subaltern, i, per tant, de no poder marcar una sèrie de preus, especialment pensant en que, si es pensa competir en termes de preus amb Xina, amb Taiwan i amb altres països del sud-est asiàtic, té pinta que les condicions laborals serien pràcticament il·legals en aquest país, per sort.

Llavors, si estem plantejant que volem competir en aquests mercats, crec que és necessari que hi hagués una cosa tan fàcil com un estudi de la demanda, com plantejàvem. Per què? Doncs perquè un plantejament regional que sí que tingués en compte la demanda actual i que sí que tingués la capacitat de redirigir altres parts de l'economia per veure com podem fer-la avançar i com aquesta empresa no simplement es situa aquí, sinó que és realment algun tipus de motor del país i d'aquest pla de reindustrialització que tant s'esmenta però que mai s'acaba d'implementar, com tantes altres coses, doncs, hauria sigut interessant.

Nosaltres plantejàvem conèixer aquesta demanda i orientar una producció en el marc d'una necessària industrialització.

I, a més, considerem que es podria anar una miqueta més enllà. Què plantejàvem també? Que si es pensen fer grans inversions de diners públics és necessari que comencin a haver-hi contrapesos. Per què? Perquè també d'aquesta manera podem desenvolupar altres qüestions. Nosaltres mencionàvem en algun moment que no hi hagués en la part de Nissan una preeminència de la qüestió del sector logístic. Això està bé, però també és cert que el sector logístic és un sector logístic estratègic, auxiliar, necessari quan es volen produir una sèrie de qüestions.

Per tant, si hi hagués un control públic, si realment estiguéssim pensant en com redirigim aquests beneficis a aquesta industrialització, també hauríem de desenvolupar aquests sectors logístics. I, a partir d'aquí, no limitar-se al vehicle privat, sinó avançar en la producció d'un vehicle col·lectiu, per exemple. Pensar en un vehicle col·lectiu, per què? Doncs perquè hi ha una demanda que eminentment serà pública i que, per tant, la pots controlar.

La política ecologista, per molt que moltes vegades es vulgui ridiculitzar, o com a mínim n'hi ha alguns que en vulguin fer aquesta bandera..., no es tracta de parlar d'un consum responsable o de parlar de gastar menys aigua o de parlar de totes aquestes qüestions només. La política ecologista, com a mínim com l'entendem la CUP, és la de desplegar una política econòmica majúscula que redireccioni la producció al que necessita el país i no malbaratar els recursos o intentar posar-nos a competir a la baixa amb països amb que realment no podem fer-ho.

Llavors, què més voldríem? Doncs, bàsicament, ja que citen Nissan, que no passi exactament el mateix. Estem parlant de que des del 2009 va haver-hi 179 milions d'euros d'ajudes públiques destinats a Nissan, que en un moment determinat li van ser exactament igual els 25.000 llocs de feina directes o indirectes, va deslocalit-

zar l'empresa i va fer una reinversió. Això, en un moment en què tenim el CEO de Volkswagen dient que el nom de SEAT acabarà sent Cupra.

Llavors, a mi m'amoïna una mica que cada vegada que parlem d'aquestes inversions públiques no pensem que hi hagi un necessari control públic. Bàsicament, que tampoc estem parlant aquí de que hi hagi una planificació de l'economia quinquenal, estem parlant de que hi hagi un compromís de no deslocalització i de que no hi hagi la possibilitat de fer acomiadaments massius de manera que es vagi aprimant aquesta empresa.

No és tan difícil de fer. De fet, no és ni la política econòmica que segurament jo plantejaria, però crec que és estrany que hagi de venir aquí a explicar que hem de tenir en compte la demanda, que hem de tenir en compte que no hi hagi una deslocalització per no perdre els diners públics. I, per tant, no és tan estrany que en un moment en que estem parlant de sequera, de pagesos i de tantes qüestions, no pensem que precisament lo que va ser la Revolució Industrial és lo que hauria de ser la política ecologista, no una altra cosa.

Si estem parlant d'un New Deal, hauríem d'estar pensant que, si algú aquí vol dir que és socialdemòcrata, pensi en la Gran Bretanya dels 45 i digui: «D'acord, què hem de fer?» Doncs, reïficació, vehicle col·lectiu, nova producció, una sèrie d'indústria que tingui una mica de sentit, i que la demanda s'orienti, precisament, en lo que tenim aquí al país, perquè, com s'ha mencionat, va haver-hi el covid, va haver-hi un trencament de les cadenes de producció, i no podem estar esperant que les coses hagin de venir de la resta del món. Vull dir, no podem estar dient: «És que la inflació té a veure amb la guerra» i després negar que hi hagi possibilitats de que no es puguin seguir aquestes cadenes de valor.

Per tant, crec que una altra vegada seria interessant que es poguessin considerar aquestes demandes que fem, aquestes esmenes que fem, perquè ho estem fent, precisament, pensant en les millors condicions de l'economia d'aquest país.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Engelbert Montalà i Pla.

Engelbert Montalà i Pla

Gràcies, presidenta. L'activitat parlamentària, l'art de la negociació, això que normalment fem els diputats aquí, que és arribar a acords i consensos, ens porta a situacions com aquesta, com la del dia d'avui, on Esquerra Republicana pacta tota una moció amb el senyor Canadell i li votem tots els punts a favor. Això s'hauria de tindre en consideració i ho hauríem de recordar, senyor Canadell, perquè ens ajuda a dos coses: a valorar l'activitat que fem aquí des de les discrepàncies i, sobretot –sobretot–, a poder explicar què fem en acció de govern.

El pacte nacional per a la indústria 2022-2025 contempla l'elaboració d'un pla estratègic per al desenvolupament i captació d'inversions per a la fàbrica de semiconductors, senyor Canadell. Aquest pla –ja ho va comentar en aquest cas el conseller– mira de posicionar Catalunya internacionalment com un pol de desenvolupament d'inversions, d'infraestructures relacionades amb els xips al llarg de tota la seva cadena de valor; participar activament en els instruments del PERTE dels xips, de semiconductors, liderant i coordinant projectes que sí que han de ser projectes tractors.

També contempla fomentar la creació de xarxes interregionals per al desenvolupament de noves tecnologies, i integrar i enfortir la seva cadena de valor.

També donar suport a les empreses que exploren noves oportunitats de negoci, tecnologies emergents, i que creen vincles amb el coneixement en les petites i mitjanes empreses desenvolupant instruments que siguin senzills i, en definitiva, flexibles per poder dur a terme aquesta transformació.

Promoure la formació de nous perfils professionals, afavorir que el coneixement i la recerca es converteixin en oportunitats i desenvolupament empresarial i, sobretot, en el desenvolupament econòmic d'aquest, i crear aquesta aliança per al xip europeu amb els principals agents en l'àmbit dels semiconductors a Catalunya.

Així doncs, l'acord de govern que es va posar sobre la taula, aquest acord de govern, el 119/2023, per a la creació de la Taula de l'Aliança de Semiconductors i Xips de Catalunya –que engloba diversos departaments eh?, és transversal, engloba el Departament d'Empresa, el Departament de Treball i també el Departament d'Economia–, intentava posar sobre la taula facilitar la coordinació de les polítiques públiques de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, fomentar les inversions que tinguin relació amb el desenvolupament del coneixement de l'ecosistema de semiconductors, posar les estratègies i els plans d'acció necessaris i, en definitiva, intentar fer que aquesta aliança s'integrés dintre del Departament d'Empresa i Treball.

El desembre del 2023 es va presentar l'estratègia d'impuls a la indústria dels semiconductors a Catalunya, que consta de cinc grans eixos, dels quals se'n deriven vint-i-tres accions, moltes d'elles ja iniciades. Sí que els estem implantant... La diputada Vega diu: «És que encara no estem implantant...»; sí, ho estem implantant, i des de fa molt de temps.

És a dir, en definitiva, senyor Canadell, el Govern és plenament conscient que aconseguir una planta de fabricació de semiconductors a Catalunya és imprescindible –imprescindible– si ens volem mantenir sobretot com a referents dintre del sud d'Europa. És un projecte tractor que arrossega diversos sectors i que ens permet construir a sobre de cadenes de valor, i això vol dir creixement més sostenible i distribució més justa d'aquest.

Per aquest motiu volem posar en valor el consens que avui hem aconseguit en aquest Parlament i que ja abans li he posat sobre la taula fent política, senyor Canadell, de forma constructiva, com també ho fem amb el pacte nacional per a la indústria, aquest gran pacte que es va establir a partir de grans consensos i que generarà aquelles complicitats per a temes que són troncats de país i estratègies de país. Una forma, però, senyor Canadell, que contrasta amb l'estil que alguns empren moltes vegades, sobretot, per exemple, a les xarxes socials, aquell estil de curta volada, aquell estil populista, aquell estil demagògic que només busca desgastar el Govern i que confronta amb aquests consensos que practiquem i que elaborem amb la feina parlamentària cada dia aquí al Parlament.

Per tant, senyor Canadell, avui votarem a favor de la seva moció perquè hi estem d'acord, perquè estem fent feina, perquè busquem aquests consensos. Dimarts vostè qualificava el Govern del seu país, amb el que avui està acordant..., de populista, de demagog, d'avantatgista, senyor Canadell. No s'equivoqui, l'agenda del Govern no va i no s'organitza en funció de les seves mocions, senyor Canadell. És una agenda que va liderada i que intenta posar per davant les opcions de país i les opcions estratègiques.

Nosaltres preferim quedar-nos amb la manera com hem treballat avui. Nosaltres ens preferim dialogant, arribant a acords, fent aquest treball que ens pertoca com a diputats, arribant a consensos, sense aquesta demagògia a curt que moltes vegades simplement és una gesticulació per intentar establir aquests titulars que a vegades els ajuden però que no arriben, en definitiva, a la construcció d'aquesta estratègia bàsica perquè el país tiri endavant.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Joan Carles Gallego Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bon rotllo, veig... Bé, doncs, agrair la moció presentada pel senyor Canadell, una moció rarament constructiva i propositiva. Felicitats. És d'agrair. Una moció que situa la col·laboració amb el Govern de l'Estat, que situa la col·laboració transfronterera. Crec que és important. Per tant, agrair-li, diguéssim, una moció en positiu, per avançar, per fer coses que ja està bé poder avançar. I també agrair la presència de la consellera d'Exteriors, perquè crec que el tema requereix anar a buscar inversions a Corea, a la Xina continental, etcètera, no? *(Veus de fons.)* Eh? *(Veus de fons.)* Ah, no us preocupeu que no l'exhauriré, el temps.

Dit això, entrant en matèria, jo crec que la moció és positiva i és important perquè situa alguns dels elements crec que imprescindibles i estratègics per al nostre país, situa aquest horitzó de sobirania tecnològica. És necessari avançar en aquesta sobirania tecnològica, avançar per la no dependència, en definitiva, en aquest cas, en la fabricació de microxips, que se situa aquí de manera clara. Jo crec que això és important, perquè, si no avancem, evidentment acabarem sent dependents d'unes produccions que es fan en d'altres llocs, que, a més, estan sotmeses a uns contextos geoestratègics molt canviants que acaben impactant no només en termes econòmics, de preu, sinó també en termes de dificultats de proveïment en determinats moments per totes les dinàmiques que s'estan generant.

Per tant, és necessari que tinguem una capacitat sobirana de producció de determinades eines tecnològiques fonamentals per poder abastir les capacitats productives del país, amb un nou model productiu on la digitalització estarà clarament present, per avançar en tot el que fa referència a la societat del coneixement, tots els elements de recerca, etcètera.

En aquest sentit, per exemple, en el punt 7 finalment votarem que sí, perquè crec que l'esmena de la CUP situa també el matís necessari, perquè no podem quedar-nos únicament i exclusivament amb recuperar l'estratègia de l'exconseller Puigneró, sinó que del que es tracta –i jo crec que és el fonamental que s'ha situat– és de que assegurem que els projectes que es financin amb diners públics vagin alineats amb els interessos nacionals i amb el desenvolupament sostenible i la transformació ecològica. Que aquest crec jo que és l'element fonamental d'aquest punt 7, que és el que ens fa votar que sí, perquè no es tractava de recuperar una estratègia que moltes vegades no quedava clar que tingués en compte els interessos generals a l'hora d'establir determinats tipus de finançament.

Pel que fa a la votació, votarem a tots que sí excepte al punt 9, que situa una partida dels pressupostos del 24 per la possibilitat d'aprofitar els residus d'extracció de les mines de Sallent, Súria i Cardona per a la producció futura de bateries de sodi, etcètera. Ens abstindrem, en aquest, perquè entenem que si a un lloc hauríem de destinar recursos públics en aquests moments seria al projecte d'Eurecat, a Cerdanyola, que precisament està investigant aquest tema. I creiem que no tindria cap sentit desviar-los a la mina de Súria i Sallent, que tenen altra finalitat, i no situar, diguéssim, una inversió per promoure, per fomentar, per accelerar la recerca que s'està fent a Cerdanyola, a Eurecat, fonamental per avançar precisament en aquesta voluntat d'aprofitament de residus, per generar tot el tema de les bateries, etcètera.

Per tot això, doncs, a la resta de punts votarem que sí i en aquest ens abstindrem.

I entenem que va en la línia de fer avançar la sobirania tecnològica del país i la no dependència amb relació a la producció de determinats productes necessaris per al canvi de model productiu. Crec que el projecte de fabricació de microxips està molt ben estructurat, i, evidentment, necessitarem la col·laboració entre els diferents nivells d'administració i també un lideratge fort del Govern, que s'ha de posar al davant.

Pel que fa al punt referit al tema de la planta de Nissan i tal, d'acord amb com ha quedat formulat..., crec que és un plantejament que hem de recuperar. Hem de mantenir el plantejament aquest de que, davant d'un tancament d'una empresa, d'una activitat industrial, cal promoure processos de reconversió industrial que garanteixin l'ocupació i la indústria.

És un tema que..., el que està passant a Nissan i la formació que estem fent per a Nissan l'hem de traslladar també al que està passant a la planta de Danone. No podem permetre que, a la planta de Danone, l'activitat industrial que allà es generava..., quedi buida. Cal treballar en processos de reconversió industrial que garanteixin no només l'ocupació, que està té, sinó també, diguéssim, l'activitat industrial, amb tot el valor afegit que genera això. I també la capacitat de compra que poden tenir del producte proper, en aquest cas la llet, per produir els productes que feien a la fàbrica de Danone.

Res més.

I gràcies.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, la senyora Isabel Lázaro Pina.

Isabel Lázaro Pina

Gracias, presidenta. *Consellera...* Bienvenidos, al público. Buenos días, diputados. Señor Canadell, al leer su moción me llevó una grata sorpresa al descubrir que un separatista de manual, como es usted, de repente se da cuenta de la realidad, aparta sus delirios ideológicos y llama a las cosas por su nombre.

Dice usted en su primer punto: «Catalunya és la *regió* econòmica de l'Estat...» Por fin, se da usted cuenta de que Cataluña no es un país, es una región del Estado español. Y yo pensaba que Esquerra Republicana lo enmendaría, pero veo que tampoco lo ha enmendado. Supongo que les habrá traicionado a todos el subconsciente.

Bien, pero vamos a lo importante. Sin duda, nos encontramos en un momento de la historia en el que nos enfrentamos a grandes cambios en los procesos laborales y en los modelos económicos. La robotización y la inteligencia artificial avanzan a gran velocidad. Nos enfrentamos a un gran reto y debemos estar preparados y con altura de miras. Para ello contamos en Cataluña con estructuras tecnológicas y científicas, como son el sincrotrón Alba, en Cerdanyola del Vallès; el supercomputador MareNostrum, que viene siendo el más potente de España y ocupa posiciones destacadas en el *ranking* internacional, así como distintos centros de investigación en las universidades catalanas y distintas fundaciones, como puede ser el Instituto Josep Carreras.

No debemos olvidarnos, señor Canadell, que el pasado 23 –algunos diputados ya lo han comentado– de diciembre hubo un acuerdo entre el presidente del Estado y el presidente de la región para impulsar un centro de producción de chips que se llamará Innofab, ubicado al lado del sincrotrón Alba, con previsión de que se inaugure en el 2026 y con una inversión de 360 millones. Es verdad que no nos podemos fiar de los acuerdos que se sustentan en la venta de nuestra nación. Pero ese acuerdo está ahí.

Desde VOX, por supuesto –por supuestísimo–, estamos a favor de todo lo que signifique progreso y bienestar. Y todos estos avances implican mejoras y beneficios en todos los ámbitos de la sociedad, como en la sanidad, en la educación, en la seguridad y especialmente en la industria. Su pacto nacional por la industria fracasó, y ahí están nuestras empresas, sufriendo sus políticas. Y su nuevo pacto para la industria, previsto hasta el año 2023, dudo mucho que, si no se hace un cambio de timón radical, alcance sus objetivos del veinticinco por ciento del PIB, como pretenden, en

el 2030. Es urgente una estrategia industrial en clave estatal para potenciar la reindustrialización de nuestra nación, que también sería de nuestra región.

Señor Canadell, votaremos a favor de su constatación de que Cataluña es una región de España muy bien situada, con un gran potencial, que la hace ideal para la implantación de fábricas de chips y semiconductores, porque, además, esto implica riqueza, progreso y puestos de trabajo de calidad.

Pero votaremos en contra de otras de sus propuestas que no aportan nada más que gasto público, poco productivo y sin beneficio alguno. Por ejemplo, crear una oficina encargada de la coordinación de los departamentos a fin de cumplir los requerimientos necesarios para captar la inversión de una planta de producción de chips y semiconductores y encima dotarla de un presupuesto en el 2024. Es que cómo les gusta a ustedes crear chiringuitos coloca amigos, familiares y súbditos del partido, pagados, por supuesto, con el esfuerzo de los empresarios y los trabajadores catalanes.

Con la que está cayendo en Cataluña, que somos líderes en listas de espera sanitarias, en paro juvenil, en mala educación, ¿de verdad creen que no hay suficientes órganos, subórganos, departamentos, subdepartamentos, funcionarios? De verdad, no es necesario un nuevo director de una nueva oficina para coordinar departamentos. Es que hay de sobras. Hay muchos funcionarios muy preparados que pueden hacerlo muy bien; muchísimo mejor que ustedes.

Tampoco estamos de acuerdo, por ejemplo, en que Acció o ICC actúen de policía del régimen, pero sí que podrían asumir, por ejemplo, estos organismos, el papel de oficina encargada de coordinar, y, además, de coordinar todos los departamentos que tengan que participar. Y, por ejemplo, la partida que pretendían usar para dotar de recursos su chiringuito estamos de acuerdo en que se podría aprovechar para..., utilizar para aprovechar los residuos de extracción de las minas de Sallent y Súria, porque en esta línea de explorar y explotar nuestros recursos siempre encontrarán a VOX.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Joan García González.

Joan García González

Gràcies, presidenta. Després d'aquest retrobament entre el senyor Montalà i el senyor Canadell, que ha sigut, diguéssim, suposo que efímer –no trigarà molt a trencar-se un altre cop–, jo dir-los que, en part, estem d'acord amb una de les afirmacions que han fet i que està fent tothom, i és que Catalunya necessita una transformació del seu model productiu i que segurament aquest traspàs cap a la societat del coneixement és la millor fórmula per fer-ho. I per això en el que realment hem d'invertir és en tecnologia, però sobretot en recerca i innovació. Sobretot en innovació, perquè al final és un dels grans problemes o dels grans deutes que tenim, almenys des del Govern de la Generalitat dels últims anys, a Catalunya. Jo crec que la innovació és bàsica per poder tirar endavant tot aquest tipus d'iniciatives, que crec que són bàsiques.

Vostè, senyor Canadell, parla dels xips i semiconductors, parla d'aprofitar o de les oportunitats perdudes a Catalunya. Miri, al final la pregunta que ens hem de fer és aquesta retòrica de: «Per què marxen les empreses?» Segons vostès no marxen –no marxen. Però no venen. És que viuen en una contradicció totalment inconcebible. No venen, no per culpa de vostè, segurament, senyor Canadell, que vostè ho fa tot bé i, segurament, si fos vostè el conseller segurament no passaria. Però no venen. La veritat és que no venen i marxen a altres llocs. Per què? Nosaltres sabem per què. Perquè en l'ecosistema català, tot i que és cert que segurament estem ben situats, tenim una bona recerca, tenim un bon desenvolupament, al final, tot el que vostè parla

al primer punt, la constatació de que Catalunya és una regió econòmica de l'Estat o la més ben situada a l'Estat per portar aquest tipus d'inversions, és cert, excepte vostès mateixos.

És a dir, el problema que té al final és polític. Al final, el problema que té Catalunya és el conjunt de governs que hi ha hagut en l'última dècada, que han pensat en altres temes i que no s'han preocupat per això. I hi havien altres llocs a altres regions d'Espanya on sí que han pensat en aquest tipus de problemes i on han invertit. I ara ens trobem amb una planta de microxips a Màlaga. Ningú ho pensava, però amb el canvi que es va produir fa uns anys al Govern a Andalusia sembla que sí, al final s'ha construït aquest ecosistema i ara han decidit –perquè ho han decidit les empreses; no ho han decidit tampoc els governs, perquè ho decideixen les empreses, que són les que inverteixen també– portar aquesta inversió a Màlaga.

A nosaltres ens agradaria que vingués aquesta inversió a Catalunya, i en això estem totalment d'acord i hi votarem a favor. Però a vegades intentem esmenar allò que ja han fet..., no ho hem fet nosaltres, sinó que vostès ja ho han fet malament. Perquè, senyor Canadell, el senyor Puigneró no fa tant que va marxar, i segurament ara vostè vol aquí retrobar-se amb la seva estratègia, reivindicar-la. Nosaltres no entrarem en això, votarem que no. A més, amb l'esmena de la CUP encara estem més segurs de que no ho hem de fer. Per tant, no. Però és que, a més, les estratègies del senyor Puigneró anaven a altres llocs. Al final no puc dir que sigui ni tan sols una estratègia coherent en aquesta línia. Per tant, nosaltres aquest punt no el votarem a favor.

Hi han altres, evidentment, iniciatives que nosaltres creiem que podrien anar a una moció com aquesta d'oportunitats perdudes; que es podria fer una moció: oportunitats perdudes. Ha parlat del SAF. Hi estem d'acord. L'altre dia ens vam reunir amb una empresa aeronàutica molt important a Catalunya, líder a Catalunya, i ens ho demanaven. I no ho entenien, per què no hi havien plantes de producció de SAF a Catalunya. Ningú ho entén. Per què? No ho sabem. Bé, suposo que els governs tindran alguna culpa en tot això, però és veritat que hi han moltes oportunitats perdudes que són també culpa de la gestió política que hem tingut a Catalunya durant molts anys, no només d'aquest Govern, durant molts anys, senyor Puigneró.

Per tant, bé a la bona intenció d'aquesta moció. Totalment d'acord en alguns punts d'aquesta mateixa. Nosaltres ja sap que en temes d'aquest tipus sempre estarem d'acord. Hi han algunes idees, inclús, com les bateries de sodi, que ens semblen interessants i brillants. Jo crec que també hauríem de treballar en aquest punt. Però hi torno i tanco d'aquesta forma: preguntem-nos per què marxen les empreses –per què marxen– i si nosaltres som culpables d'això també. Crec que hi han governs que han sigut culpables de que tot el que està passant estigui passant.

Gràcies.

La presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. El problema de la carencia de semiconductores requiere una visión, una altura de miras, importante. El problema es europeo, es español. Por tanto, no sé si tiene mucho sentido que venga un grupo político, aquí al Parlament de Catalunya, a pedir que las inversiones o esas fábricas que se quieren construir se queden en tu terruño, pero no en el terruño del de al lado. Es un poco provinciano. Es decir, el problema es de una magnitud económica lo suficientemente importante como para no tener que empezar aquí a decir: «Oye...», pues esta batallita que quieren plantear, ¿no? Es decir: «Oye, que las inversiones y las fábricas se queden en Cataluña, pero que no vayan a Valencia; pero sí, en cambio, estoy dispuesto a colaborar

con Francia.» Es decir, hacer nacionalismo con esto es un poco..., en fin, es un poco cateto, francamente.

Por cierto, no se dejen engañar por el PERTE Chip. El PERTE Chip no sirve de nada. Las empresas del sector dicen que sí, que el Gobierno de España ha puesto 12.000 millones encima de la mesa. En préstamos, no en ayuda directa. No es...

La presidenta

Gràcies.

Antonio Gallego Burgos

...dinero en vena de las empresas. Por lo tanto, tengan cuidado con lo que piden para Cataluña y sus empresas.

Gracias.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita, té la paraula la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. És de vital importància que el Govern endreci desequilibris per a la implantació territorial d'aquests nous usos tecnològics. Lamentablement, perquè fins ara el model socioeconòmic ha sigut poc permeable, no equilibrat, no actualitzat i, per tant, ara tenim un model caduc. No obstant això, la moció és dispersa i és poc rigorosa, descuida aspectes molt importants de tipus estructural i també aspectes de tipus competencial. En resum, cal clarificar les regles del joc per als nous models i usos industrials i, sobretot, noves fórmules de finançament per a aquests usos.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Bé; gràcies, presidenta, i gràcies als quatre grups que han fet esmenes, perquè segur que han enriquit aquest text i, sobretot, han demostrat un cert consens, eh?, que jo crec que això és el que més ens convé amb una inversió com aquesta, que pensem que és molt important per al futur de Catalunya.

Ara, senyor Ordeig, vostè m'ha deixat molt preocupat, perquè vostè ha vingut a fer el discurs que va fer l'altre dia el conseller Torrent. I és: lo important és el disseny, lo de la fabricació..., això per als altres, «per a dos països», ha dit vostè. Escolti'm, d'altíssima tecnologia potser sí que n'hi han pocs, de països, però Alemanya ja ha anunciat *foundry*, França n'ha anunciat i Portugal n'ha anunciat. Què vol dir, que Espanya renuncia a una *foundry*? De veritat? I si no hi renuncia, a quina comunitat autònoma –mentre ho siguem– ha d'anar aquesta *foundry*? Llavors, vostè de veritat manté lo que ha dit abans? Pensi-s'ho molt bé, perquè m'ha fet el mateix discurs que el senyor Torrent. No sé si és que es va quedar amb aquella idea i l'ha vingut a portar aquí, però escolti'm... I el tema Empordà, el sector ens diu que és un molt bon lloc. No és l'únic, eh?, ja ho he dit –no és l'únic.

Senyor Montalà, *love is in the air*. Estic encantat amb vostè. Això de que digui que és imprescindible aquesta planta l'hi compro, però no és el que va dir el conseller l'altre dia. Llavors, revisi la interpellació, perquè aleshores la piulada que faré avui no serà de populisme –perquè d'això ja n'he fet diverses–, serà de ser contradictoris, perquè si el conseller diu una cosa i vostè en diu una altra, una de dos: o es posa vostè de conseller –que m'agradaria molt més en aquest sentit– o, escolti'm, aclareixin-se vostès.

Senyora Vega, escolti'm, no em digui que Catalunya no importa màquines amb semiconductors –no la veig, la senyora Vega, eh?, però ja l'hi explicaran–, perquè hi ha alguna diputada del seu grup que ha comprat un cotxe elèctric que porta tres mil xips. Per tant, escolti'm, miri si n'hi han.

El senyor Gallego, que no hi és... Senyora Segòvia, digui-li que es rellegeixi el punt 9, perquè l'ha de votar a favor, de veritat. Perquè lo que jo dic en el punt 9 va en línia del que ell ha dit. Jo no vull que es faci a Síria o a Sallent, sinó que s'inverteixi en les bateries de sodi.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 18 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de desenvolupament rural

302–00384/13

Passem al setzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de desenvolupament rural; presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I té la paraula, per a la seva exposició, la senyora Sílvia Romero Galera.

Sílvia Romero Galera

Gràcies, presidenta. Vicepresidenta, consellera, diputades, diputats, el *rural proofing*, traduït a Catalunya com el «mecanisme rural de garantia», és el tema principal de la moció que ha presentat el nostre grup parlamentari, conseqüent amb la interpellació sobre polítiques de desenvolupament rural que vam fer en el Ple passat a la vicepresidenta. *Rural proofing*, com saben, és una eina, és una metodologia impulsada per la Unió Europea que –deixin-m'ho dir amb poesia– busca impregnar de ruralitat les polítiques públiques, precisament aquests dies en què la mobilització de la pagesia ruralitza Barcelona..., que és un orgull per a nosaltres i una emoció veure els tractors pels carrers de Barcelona, com també la reacció de molts vianants aplaudint-los, un reconeixement entre el món rural i el món urbà, imprescindible per avançar. Solidaritat total amb la pagesia, pal de paller del món rural, que es manifesta aquests dies i que ara estan reunits aquí al Parlament.

En aquesta moció que presentem proposem mesures concretes que ajuden a descentralitzar i a territorialitzar l'acció rural des d'una perspectiva àmplia i general; mesures concretes per a la cohesió territorial; mesures que sumen, que reforcen altres eines que s'estan aplicant, com és l'agenda rural. Eines que se sumen a altres que estan en tramitació, com l'avantprojecte de llei de l'Estatut dels municipis rurals, que esperem que entri amb celeritat a tràmit parlamentari, perquè creiem que és imprescindible aprovar-lo de pressa i aplicar-lo.

Avui es mobilitzen la pagesia i el món rural, i podem reconèixer que calen més compromisos per millorar l'acció rural, també, des de la Generalitat, més mesures concretes de participació dels territoris rurals en la presa de decisions. Per què? Doncs perquè les decisions s'adaptin millor a les realitats i a les especificitats. Un exemple: demanem reforçar el Consell Català de Municipis Rurals amb funcions d'organisme de coordinació i de seguiment de l'acció rural, amb més pes específic i amb més efectivitat.

Més mesures concretes per ruralitzar les polítiques públiques. Com? Doncs revisant les normatives, les polítiques, les ajudes, les subvencions, les directives, perquè no resultin contraproductius ni perjudicials per als territoris rurals, perquè saben que

això succeeix. Per tant, el que demanem és que totes aquestes polítiques normatives disposin d'estudis d'impacte territorial quan s'estiguin desenvolupant.

I, en la mateixa línia, també plantegem la necessitat de disposar de referents de ruralitat en els diferents departaments de la Generalitat. Per què? Doncs per filtrar, per afinar, per precisar millor la definició d'aquestes polítiques. Aquest dimarts el consell de govern ha aprovat precisament destinar referents del llenguatge planer als diferents departaments. Servidora, que és lingüista de formació i de professió, ho valora molt positivament, però servidora, que viu al món rural i que és del món rural, doncs també considera igualment necessari el referent de ruralitat en els diferents departaments.

Més eines específiques per al món rural, com la creació d'un fons de cohesió territorial, que és una eina diferent, nova, que pot complementar, doncs, l'augment dels fons de cooperació, que està previst en l'avantprojecte de l'estatut del municipi rural, però que és una eina nova i diferent.

I insistir en mecanismes ja previstos per avançar en la simplificació administrativa i procedimental en la gestió dels municipis rurals, i també per a la pagesia. En aquest sentit, per exemple, creiem que hi ha marge de millora en el cobrament dels ajuts de la PAC, de l'ecorègim, de les reestructuracions i reconversions de la vinya, ajuts que queden pendents de cobrament i que suposen, doncs, que els nostres pagesos estiguin amb crèdits i amb avals que tenen uns costos molt alts.

En definitiva, estem llaurant i creiem que Catalunya necessita que tinguem una bona collita. Hem de ruralitzar les polítiques públiques per garantir els serveis i mantenir viu el món rural.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la senyora Anna Feliu Moragues.

Anna Feliu Moragues

Molt bé; gràcies, presidenta. Vicepresidenta, diputats, diputades, som aquí emplaçats per una moció sobre el món rural, perquè és evident que el tema no està resolt. Més encara, diria que, lluny de resoldre's, cada dia que passa constatem que qui viu al món rural està cada dia més tip de tot plegat.

Els pagesos i ramaders han sortit de tots els racons del territori per dir que ja n'hi ha prou; que ja n'hi ha prou de no poder-se guanyar la vida allà on han nascut; que ja n'hi ha prou de veure com, cada dia que passa, algun pagès plega per esgotament; que ja n'hi ha prou que els seus fills hagin de marxar del poble perquè conrear la terra ja no els surt rentable, que les granges ja no són productives.

I, des de Junts per Catalunya, diem que ja n'hi ha prou que a Catalunya s'hagin perdut el vint per cent dels pagesos; que ja n'hi ha prou que a la demarcació de Lleida perdem quatre pagesos cada setmana, i que ja n'hi ha prou que el Govern de la Generalitat sembli un espectador més que no sàpiga què fer per frenar aquesta situació. Perquè, mirin, sense pagesos i ramaders, el món rural està mort, i el despoblament serà tan gran que quan voldrem aplicar les mesures de l'agenda rural i de l'estatut del municipi rural, ja serà tard.

Maig de 2023: s'aprova una moció de Junts per Catalunya per desenvolupar l'equitat territorial. Gener de 2024: rebem informe del Govern del compliment dels punts aprovats on se'ns diu que tan sols s'està desplegant la fibra òptica. Doncs mirin, al meu entendre, estan clares dues coses: primera, que el món rural no sembla ser una prioritat per a aquest Govern, i segona, que allò que s'aprova aquí no els interpeïlla per a res.

Perquè jo em pregunto: els pressupostos d'aquest any inclouran ja partides per fer front a les necessitats que es disposen a l'agenda rural? Hi veurem algun canvi significatiu o bé s'aprovaran sense més? I això també va per al PSC, perquè són els socis

dels pressupostos. Seguiran donant suport als pressupostos encara que s'incomplixin sistemàticament els acords a què s'arriben en aquest Parlament?

Diputada Romero, no he dubtat mai de la seva estima pel món rural. Vostè, com jo, som alcaldesses de municipis que coneixem bé aquesta realitat, i, sincerament, agraeixo la moció que avui ens presenta, però no podem permetre que tot això quedi en no res. Per exemple, vostès proposen crear un fons de cohesió territorial. La meua pregunta és: si avui aprovem aquest punt, veurem una partida pressupostària per a aquest concepte? Perquè aquí podem aprovar moltes coses, però sense dotació econòmica no farem re.

I tot això passa també per disposar d'un marc estratègic, i això es diu «estatut del municipi rural»; una reivindicació que ja vam fer des de Junts fa un any, i que encara, a dia d'avui, el Govern no ha complert. El que necessitem és tenir l'estatut del municipi rural per reconèixer la singularitat d'aquests pobles i posar en marxa els dos fons d'inversió que s'hi preveuen, que els responsables de l'agenda rural de les conselleries es coordinin i que es comenci a donar solucions, com, per exemple, abordar la manca de secretaris interventors que tenim als ajuntaments, o modificar la llei d'urbanisme, que fa molta falta.

Aquesta és la nostra fórmula, la fórmula de Junts per Catalunya: governar amb solvència i pensant...

La presidenta

Últim minut.

Anna Feliu Moragues

...en el territori en el seu conjunt. És que no em va això.

La presidenta

Últim minut. Sí, per això l'avisó jo –perdó–, és que...

Anna Feliu Moragues

Per a nosaltres, l'equitat territorial és un tema molt seriós, i estem al costat dels ens locals d'aquest país per ajudar-los a tirar endavant els seus pobles, que el territori estigui viu, els camps conreats, que hi hagi il·lusió per quedar-se a viure al seu poble, perquè sàpiguen que hi ha futur, que hi ha vida.

Això és el que volem: un país viu de punta a punta. I per això som aquí i serem sempre al costat del món rural, de la pagesia i de la ramaderia. Si ja n'hi ha prou, revertim la situació i fem-ho ja.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el senyor Enric Bárcena Roig. Sí que els aviso que, mentre hi hagi problemes informàtics, els avisaré quan falti l'últim minut, eh? Hem de fer-ho així, manualment. Un moment –perdó.

Enric Bárcena Roig

Gràcies, presidenta. Diputades i diputats, seré molt breu, perquè, com saben, tenim una reunió important sobrevinguda i per respecte també a la feina d'aquesta cambra, doncs, he vingut just per anunciar el posicionament, donar tres pinzellades i tornar-hi. Desitjo que puguin comprendre aquesta, avui, intensitat que tenim.

Agrair a la diputada Romero la seva feina per intentar trobar l'acord i les esmenes. Creiem que ha millorat respecte a la moció inicial, sobretot perquè ens preocupava una qüestió, i és que el comitè d'experts que es proposava pogués ser entès com un tràmit més previ al que sí que considerem important, que és que els municipis rurals tenen una gran diversitat: unes són de despoblament, unes altres són de muntanya, unes altres de la pròpia activitat econòmica. I, per tant, hi havien moltes diferents necessitats a cobrir.

Entenem també que la pròpia llei, que ja està en tràmit i que, per tant, aquesta moció, una mica, doncs va a rebuflar del mateix avantprojecte de llei que ja ha arribat al Parlament, doncs aquesta llei té un nom que porta a confusió, perquè segurament nosaltres entenem que és una llei que bàsicament està destinada als municipis petits, però englobada i dita com a llei de municipi rural porta a confusió.

Certament, després de les modificacions i esmenes incorporades, entenem que aquesta moció millora, que va clarament a demanar que, un cop la llei funcioni i estigui en marxa –que el nostre compromís, per cert, és que aquesta llei surti aquesta legislatura i, per tant, farem tot el possible perquè és necessària i així ho demanen els municipis de menys població–, doncs que els fons que s'activin, els plans que es puguin treballar a partir d'aquesta llei, puguin sobretot contemplar tota aquesta diversitat que inclou el món rural o els municipis que vol incloure la llei.

Per tant, sense més, dir que nosaltres votarem a favor de tots els punts de la moció i agrair la feina per trobar el consens i posar a l'agenda, com es veu que és imprescindible, els municipis rurals de Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. No hi ha... Ara no funciona ni l'altaveu.

Té la paraula per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Montserrat Fornells i Soler.

Espero que et sentin a tu. A mi no em funciona.

Montserrat Fornells i Soler

Si; no, jo tinc bona veu.

La presidenta.

Sort n'hi ha. No, no, no pateixis, jo et compto això.

Montserrat Fornells i Soler

Moltes gràcies, presidenta. Vicepresidenta, diputats, diputades, bon dia a tothom. Sempre és important i necessari parlar i debatre en seu parlamentària sobre el desenvolupament rural i les necessitats i reptes que tenim com a país per abordar el futur del món rural. Aquests dies ho estem veient amb les reivindicacions de la pagesia, unes reivindicacions que no només són d'ara, sinó que venen de lluny. I aprofito aquest moment per fer-los arribar tot el meu suport i el del meu grup parlamentari i la nostra solidaritat pel que fa a les seves reclamacions. Perquè sense pagesia i món rural, sense les persones que el mantenen viu cultivant la terra i tenint cura del bestiar, no tenim futur com a país. *(Alguns aplaudiments.)*

El despoblament que afecta l'àmbit rural del país i els desequilibris territorials existents són alguns dels reptes que aquest Govern i el grup parlamentari situem com a prioritats més importants que tenim i envers els quals caldria evitar fer cap pols polític. Ens interpel·la a tots nosaltres i cal fer front comú. Voldria agrair a la diputada Romero que ens hagi acceptat totes les esmenes que des del nostre grup hem presentat i que han millorat el redactat final de la moció.

Hi ha la necessitat urgent i ineludible de poder reconèixer la singularitat dels municipis rurals de la forma més immediata possible i aprovar el marc normatiu que permeti, al més aviat possible, implementar mesures per fomentar l'arrelament a aquests municipis i lluitar contra el despoblament. Això és el que pretén l'estatut dels municipis rurals que el Govern ja ha redactat. Tothom és coneixedor que avui en dia l'estatut dels municipis rurals és una eina a consciència, àmpliament consensuada amb els representants municipalistes del territori i avalada per juristes de reconegut prestigi.

Els municipis rurals tenen una peculiaritat que fa que tot sovint la legislació i normativa d'abast general hi tingui un difícil encaix. Tenen també unes necessitats específiques a les quals aquesta normativa moltes vegades no pot donar resposta.

Per tant, ens calia disposar d'un marc legal de referència per a aquests municipis, i aquest estatut és un text innovador i pioner que, per primer cop, donarà unes eines específiques per al món rural. Hi ha unanimitat política i ciutadana clamant la seva aprovació el més urgent possible. Qualsevol demora o impediment en la tramitació seria incomprensible i un flac favor al món rural. Com no deu haver passat desapercbut a ningú, la majoria de reivindicacions d'aquesta moció ja formen part del cos de l'estatut dels municipis rurals. Per tant, aquesta moció només fa que constatar la feina que s'està fent des del Govern en aquest àmbit.

I, senyora Feliu, dient el que ha dit..., és sorprenent el que ha dit, perquè vostè ha estat durant molts anys al Departament de Governació i Presidència, sent la directora dels Serveis Territorials de Lleida, i mentre vostè estava al Govern no va fer res de res pels municipis rurals.

La definició de municipi rural que conté l'estatut ha estat fruit d'un llarg i meditat procés de debat i consens amb diversos actors i experts dins del grup de treball format; entre altres, representants de Micropobles, d'Eines de Repoblament, de l'ACM i de la Federació de Municipis. Per exemple, l'estatut ja preveu l'obligació de tots els departaments d'incorporar l'avaluació dels efectes territorials i econòmics i sobre el medi i la societat rural de les polítiques públiques engegades per cada un d'ells. També l'obligació d'incloure un informe d'impacte en l'elaboració de normatives i d'instruments de planificació de la Generalitat. També està previst el reforç del Consell Català de Municipis Rurals, així com també estan previstos fons de més inversions i funcionament ordinari incondicionat dels municipis rurals, així com també garanties de prestació adequada de serveis públics i mesures concretes que ho possibiliten. També preveu l'estatut l'aplicació de mesures de simplificació administrativa, així com noves fórmules de governança i accions per a la millora de l'activitat econòmica, social, cultural, educativa, sanitària, mediambiental i habitacional.

Per tant, sí que voldria demanar a tots els grups parlamentaris que, a més a més que avui puguem aprovar aquesta moció...

La presidenta

Últim minut.

Montserrat Fornells i Soler

...que està bé i que des del nostre grup votarem a favor de tots els punts, encara és més important que tots nosaltres, que tots els grups contribueixin a fer possible l'aprovació de l'estatut dels municipis rurals quan aquest arribi al Parlament. És una eina de consens i vital per al món rural.

A Esquerra Republicana de Catalunya sempre ens trobaran en la defensa del món rural i treballant per aconseguir aquelles eines i recursos que necessiten els municipis rurals i els seus habitants, per garantir un futur digne, igualitari i just per a tot el país, es visqui on es visqui. Fem-ho possible abans no sigui massa tard.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Antonio Ramón López Gómez.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, presidenta. Esta moción del partido separatista de Cataluña es más de lo mismo: llena de palabras bonitas, pero sin dirigirse con rotundidad a la raíz del problema. Y se preguntaran cuál es la raíz del problema. Pues la respuesta es fácil: son ustedes, son todos ustedes, que llevan años apoltronados en estas sillas olvidándose del mundo rural.

Miren, el mundo rural tiene dos retos prioritarios: el envejecimiento de la población y la dinamización de la actividad económica. Pero ustedes solo han goberna-

do en aquello que les ha beneficiado y el mundo rural nunca ha sido su prioridad. Hemos debatido mil veces e incluso aprobado mociones con medidas, como que se debe avanzar en el mantenimiento de la sanidad y la educación, con especial hincapié en la atención primaria en municipios pequeños y en el medio rural; llevar la educación de cero a tres años a todos los rincones de Cataluña; apostar por las mejoras en la red de comunicaciones para fomentar el turismo e implementar el teletrabajo; chequear de forma crítica la perspectiva fiscal en el mundo rural. Y no solo no han hecho absolutamente nada, sino que ahora vuelven a incluir todo este tipo de propuestas.

Pero aún hay más, hemos diseñado una estrategia para la agenda rural basada en los municipios rurales, que representan el 62,62 por ciento de los municipios de Cataluña. Y como solución nos hablan de la tipología de municipios rurales. Y entonces, ¿qué hacemos con la creación de la Comisión de Seguimiento de Desarrollo de la Agenda Rural de Cataluña, aprobada en diciembre? ¿Y con sus 275 actuaciones para el desarrollo territorial justo, equitativo y sostenible? ¿Lo ven? Desgraciadamente para nuestro mundo rural, nada de lo que hacen sirve para combatir los dos grandes retos; solo sirven para despilfarrar los recursos públicos. (*Alguns aplaudiments.*)

Desde VOX, hemos presentado varias propuestas de medidas para combatir la despoblación en Cataluña, en la Cataluña vaciada, y dinamizar económicamente las zonas rurales. Les voy a poner dos ejemplos: ayudar a incentivar la natalidad, otorgando bonificaciones impositivas para familias con hijos residentes en el medio rural y en zonas de prioridad demográfica; establecer bonificaciones o deducciones especiales en impuestos de actividades profesionales y empresariales para quienes desarrollen su actividad y tengan su residencia habitual en zonas de prioridad demográfica y, con carácter general, en municipios de menos de dos mil habitantes.

Insistimos: en muchos años, ni una sola medida que fomente la natalidad eficazmente; ni una sola rebaja fiscal a empresas para hacer de la Cataluña rural un entorno competitivo; ni una sola medida en favor de la creación de empleo juvenil; ni una sola medida en favor de la conciliación; ni una sola medida de nada. Esta es la realidad: nada de nada. Y este es un fracaso más de la izquierda y del separatismo en Cataluña.

Para acabar, como todos saben, nuestros agricultores y ganaderos se han cansado y ya no pueden más. Y no se olviden que ellos son los más importantes en el mundo rural. No pueden más con una legislación europea que les asfixia, no pueden más con el pacto verde europeo y la agenda 2030, esa que todos ustedes apoyan tanto y que a ellos los está arruinando.

Yo les voy a decir lo que quiere la gente del campo: quieren que les dejen de poner la zancadilla con la competencia desleal; quieren que les dejen de poner cada vez más impuestos; quieren que les dejen de imponer cada vez más papeleo y quieren...

La presidenta

Últim minut.

Antonio Ramón López Gómez

...que se dejen de migajas en ayudas que nunca llegan y les dejen trabajar como ellos han hecho toda su vida.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Joan García González.

Joan García González

Gràcies, presidenta. Doncs gràcies també al grup socialista. Primer, una prèvia: sembla que les mobilitzacions estan almenys mobilitzant també els grups parlamentaris, perquè estan parlant molt del món rural. De fet, al final és una bona relació causa-efecte el que està suposant aquesta gran reflexió, diguéssim, com a eufemisme, que s'està portant a terme a Catalunya i a tot Espanya. De fet, nosaltres el que volem és donar suport a aquestes reivindicacions, a bona part d'aquestes reivindicacions que fan els agricultors a tot Espanya, i crec que és important que les tinguem en compte aquí. Per tant, que hi hagi un debat, em sembla totalment coherent.

Però el món rural no és lo mateix que pagesia. Són coses diferents, tot i que, evidentment, no s'entén una cosa..., almenys no s'entén el món rural sense la pagesia. S'ha parlat, doncs, d'una sèrie de mesures o de propostes aquí, que s'han portat per part del grup socialista. Nosaltres el que veiem a la seva moció són algunes obvietats que creiem que tothom té clares; obvietats a què ningú ha acabat mai donant resposta. I una sèrie de propostes que al final no especifiquen un pla clar de reequilibri territorial entre el que seria..., ja no parlem de la Catalunya rural o la Catalunya urbana, sinó del que seria l'equilibri territorial de tot Catalunya, en aquest cas, perquè hem de pensar en tot Catalunya i el seu equilibri territorial.

Hi ha una sèrie de propostes, al final, que es queden en la creació d'algunes..., o almenys d'alguns fons, que en el nostre cas també ens sumem a que si es creen es faci en els pressupostos de la Generalitat d'aquest any. Ja veurem si hi són. No continuarem donant suport a creació de fons sense fons. No té cap sentit i, per tant, nosaltres, aquest tipus de propostes, no les veiem del tot útils.

Es parla també, doncs, de l'estatut del municipi rural 2006. Si aquí aprovem moltes coses que són molt útils, o podrien ser molt útils si després s'implementessin, però és que no s'implementen mai. Per tant, aquest debat que s'està portant a terme avui, que també l'he escoltat altres vegades, tot i que no molt –i, de fet, per això he dit abans que s'ha portat avui per aquestes reivindicacions–, de fet, acaba portant mesures inclús que s'han aprovat a l'agenda rural que està en marxa i que mai s'acaben d'implementar i que mai funcionen. I, de fet, és normal que la gent del món rural acabi tipa de nosaltres mateixos.

O sigui, jo crec que ho hem d'acceptar; o sigui, hem de ser una mica, també..., deixar la hipocresia al costat: som culpables del que està passant, som culpables de molts anys d'inacció, i sobretot aquells que han estat governant. Per tant, acceptem aquesta inacció. No vinguem ara aquí amb paraules bonistes, d'un bonisme que crec que és a vegades insultant, dient que donem..., en molts casos, aquells que han estat governant donen ara suport als agricultors perquè han vingut amb tractor i estan a la porta del Parlament. Doncs no, no. O sigui, fem, treballem, implementem les mesures que portem aquí.

Parlem de temes com la igualtat entre tots els ciutadans; parlem d'educació; parlem de la implementació de la fibra òptica al món rural; parlem de salut; parlem de conciliació... És cert, parlem de tots aquells problemes que tenim, el que es diu món urbà –que al final també és, diguéssim, on està la frontera; però bé, s'acostuma a parlar així–...

La presidenta

Últim minut.

Joan García González

...i aquests mateixos problemes, que es portin i que es tractin al món rural.

És evident que el despoblament i l'envelliment és el gran problema del món rural. No s'ha afrontat. Continuem –tot i que hi ha hagut un petit repunt després de la crisi del covid– amb un creixement del despoblament. Hi ha hagut un petit increment del creixement o de la sortida de ciutadans que marxen al món rural. Però no és sufi-

cient, no ho serà. I sobretot és molt important que tinguem mesures per lluitar contra l'envelliment, que encara és més greu al món rural.

Tot això ho tenim tots clar. Votarem coses que són evidències i, per tant, alguns d'aquests punts els votarem a favor. Però tinguem en compte també que hi ha hagut molta hipocresia en les polítiques de la Generalitat i dels últims governs a Catalunya, i algú ho havia de dir.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula el senyor Daniel Serrano Coronado.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidenta. Desde el escaño, para fijar nuestra posición acerca de esta moción presentada por el Partido Socialistas de Cataluña sobre el mundo rural, una moción a la que daremos apoyo íntegramente. Una moción que, en definitiva, apuesta por medidas que buscan un equilibrio territorial en Cataluña, un equilibrio territorial entre el mundo rural y el urbano, que contempla unas medidas que buscan y aspiran a que todos los ciudadanos en Cataluña, vivan donde vivan, tengan los mismos servicios públicos. Y una moción que, más allá de las acciones que contempla y que apoyaremos, al final lo que espera, lo que esperamos todos, es que comience la tramitación de ese anteproyecto de estatuto del mundo rural, para tener un marco jurídico para poder trabajar, en el que podamos trabajar desde el punto de vista parlamentario y, en definitiva, para poder dotar a los municipios rurales del marco que se merecen.

Por tanto, creyendo que esto es lo que propone la moción, con medidas un poco ingenuas y de Perogrullo, pero que en cualquier caso están bien, nosotros apoyaremos íntegramente la moción.

Gracias.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita, té la paraula la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. L'única garantia real per preservar el món rural i frenar aquest despoblament és fer unes polítiques transversals a tots els departaments de la Generalitat, on totes les decisions estratègiques es filtrin amb l'òptica i la visió d'un món rural i es fixin com a prioritàries sempre i per sobre de tot, no hi ha altre que entendre que Catalunya té una diversitat territorial que cal defensar i que cal lluitar. Encara que siguin territoris amb pocs vots, no han de quedar expulsats, no han de quedar arraconats. Les zones que tenen més densitat sempre s'han prioritzat i, en aquest cas, cal prioritzar el món rural.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Sílvia Romero Galera.

Sílvia Romero Galera

Bé, gràcies. El món rural està acostumat a tan poc que quan hi ha una confluència de propostes correm el risc de pensar que potser unes es trepitjaran amb les altres, unes poden anar en detriment de les altres, i el que hem intentat aquí és filar prim i presentar unes propostes que siguin complementàries i que vinguin a sumar a altres, com he dit amb anterioritat, que estan en marxa, com la mateixa agenda rural, de la que ha parlat el conseller en la compareixença anterior, o com l'avantprojecte de llei d'estatut de municipi rural, que demanem –i ja ho hem fet abans– que es tramiti amb celeritat.

Aquesta moció pretenia ni més ni menys que això: posar eines per poder garantir uns serveis públics dignes, es visqui on es visqui. I aquesta és una fórmula per ajudar a mantenir viu el món rural.

Agraeixo als grups que han presentat esmenes les seves aportacions. Diputada Feliu, estem sempre d'acord que, més enllà de les propostes, si s'aproven, doncs, cal vetllar per la seva aplicació. I també agraeixo a la diputada Fornells, d'Esquerra Republicana, i al diputat Bárcena, dels comuns, les seves aportacions, el seu compromís amb el món rural i la voluntat d'entesa, que sens dubte ha contribuït, amb l'acceptació d'algunes esmenes i alguna transacció, a millorar la moció, perquè no més des d'un acord ampli creiem que són possibles mesures que vagin en benefici i sumin pel món rural.

Per tant, moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 18 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el fracàs del model d'escola catalana i la necessitat d'un nou paradigma

302-00385/13

I passem al dissetè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el fracàs del model d'escola catalana i la necessitat d'un nou paradigma; presentat pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. I té la paraula, per a la seva exposició, el senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé; moltes gràcies, presidenta. Senyora consellera... Molt bon dia, senyors diputats. Quan al juny passat es va celebrar el Ple monogràfic sobre educació, tot i que encara no s'havien desvetllat, diguéssim, els tràgics resultats de les proves PISA en comprensió lectora, matemàtiques i ciències, que confirmen l'evidència que el model d'escola catalana és un model caduc, estèril i fracassat absolutament, tots els grups parlamentaris sí que n'eren conscients, de la greu crisi del sistema educatiu català. Per això es va convocar aquest Ple monogràfic, evidentment, perquè tant el Govern com tots vostès ja coneixien des de feia temps els resultats de les proves PISA del 2015, les competències bàsiques del 2022, del 2023 i de les proves PIRLS.

Per cert, la Generalitat ha gastat 163 milions d'euros –ho torno a repetir: 163 milions d'euros– en el pla nacional de lectura..., del llibre i de la lectura, per fomentar precisament la lectura i la comprensió lectora, i resulta que arriba el resultat de les proves PIRLS i ens evidencien que Catalunya és la regió d'Espanya que més ha baixat en comprensió lectora, darrere només de Ceuta i Melilla. Això és una incompetència majúscula. Haurien de demanar, des de la Generalitat, perdó per aquesta irresponsabilitat i per vessar tants recursos de tots els catalans al terra.

Bé, el Govern el que hauria de tenir en compte és que per construir un edifici el primer que s'ha de fer és fixar uns ciments, uns sòlids ciments, perquè, si no, s'ensorra. Per analogia, en el sistema educatiu català, el que s'ha de fer en primer lloc és fixar uns ciments pedagògics i metodològics veritablement sòlids. L'evidència ens diu que l'escola catalana s'ha enfonsat –és l'evidència–; em remeto, doncs, a algunes de les dades objectives que acabo ara de recordar, d'enumerar. Si volen restaurar aquest model d'escola catalana, el primer que hem de fer és remoure els ciments actuals que han demostrat la seva ineficàcia, i s'han de substituir aquests ciments per altres de nous que siguin veritablement sòlids. Això és l'objecte d'aquesta moció.

Demanem, en resum, dues coses al Govern de la Generalitat. Primera, que faci realment una anàlisi multidisciplinària, multifactorial, de tots els elements que incideixen en l'educació dels alumnes, sense cap apriorisme, sense motlles ja prefabricats en un laboratori, basada únicament i exclusivament en evidències científiques.

I segona cosa que demanem: que es modifiqui, si us plau, el grup d'experts, dels divuit experts, els que diuen que són els impulsors de la millora del nivell educatiu, perquè és que tots els seus membres defensen les mateixes premisses, els mateixos fonaments en els quals s'ha basat el sistema educatiu de la Generalitat en aquests darrers anys i que han demostrat la seva inutilitat, el seu fracàs absolut. Que en podem fer ràpidament una relació: exaltació de la immersió lingüística –això és un eufemisme que amaga la imposició del monolingüisme en català–; l'estudi per competències –habilitats sense continguts–, per projectes, per descobriment; la digitalització desmesurada; la promoció de curs sense importar el nombre de suspensos; la hipersexualització dels infants, i la rebaixa, el menyspreu, fins i tot el rebuig, de la cultura de l'esforç, de l'excel·lència, de l'aprenentatge sòlid de lectura, de potenciació de la capacitat de comprensió, de l'estudi sòlid de continguts, de la memorització, dels deures, dels exàmens, etcètera.

Bé, VOX ha denunciat des de l'inici de la legislatura altres elements que també han arruïnat aquest edifici del sistema educatiu català: incompliment del sis per cent d'inversió del PIB en educació, com contemplava ja l'any 2009 la LEC; la cronificació de barracons; l'infrafinançament d'escoles bressol; la falta de recursos per desplegar el decret d'inclusió; la discriminació de l'escola especial i també de la diferenciada; la zonificació; les faltes de beques de menjador i també de transport; l'impagament del deute contret amb els professors en allargar el sexenni a nou anys, i la falta de professors (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Per tant, ara toca el que toca, que és construir...

La presidenta

Gràcies.

Manuel Jesús Acosta Elías

...el nou model d'escola catalana, però sense les receptes de sempre...

La presidenta

Gràcies.

Manuel Jesús Acosta Elías

...que ja sabem on ens han fet arribar.

La presidenta

Atès que no hi han esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula per part del Grup Parlamentari Partit Socialista i Units per Avançar, la senyora Esther Niubó i Cidoncha.

Esther Niubó Cidoncha

Bé, bon dia. Moltes gràcies, presidenta. Consellera. Una salutació als professors i professores de didàctica de les matemàtiques que ens acompanyen. Bé, VOX presenta una moció que realment mira més el passat que el futur, que ens recorda temps pretèrits. Ens representen una moció que sembla que plantegin un acte de constricció per part del Govern: admetre el fracàs, si pot ser amb humiliació, i reconèixer que els fonaments estan totalment ensorrats. I des del meu grup fem un enfocament bastant diferent.

Que els resultats i el rendiment acadèmic de l'alumnat és baix, més baix que la mitjana espanyola i europea, és un fet, malauradament; un fet del qual responsabilitzem el departament, el conjunt dels governs que, almenys des de l'inici de la davallada de les competències el 2015, mai s'han preocupat o ocupat en remuntar aquests resultats, en afrontar els múltiples problemes que arrossega el sistema educatiu des

de fa anys. Primer van ser les retallades de Convergència amb el suport del PP; retallades que tard o d'hora passen factura, que van perjudicar molt l'escola pública: de la sisena hora a la pública, de la jornada de matí i tarda als instituts públics, del servei de menjador als instituts públics, dels ajuts de llibres de text, de menjador, dels plans educatius d'entorn, la pujada de ràtios..., retallades que moltes encara no s'han revertit. I més endavant va ser la inèrcia, el qui dia passa any empeny. I ja més recentment, en aquesta legislatura, s'han pres massa decisions sense diàleg ni consens en un sistema que exigeix confiança mútua, corresponsabilitat, sumar complicitats de la comunitat educativa i del territori, i també donar resposta a les necessitats educatives: governar no a cops de volant, improvisant a cops de titular i anunci, sinó amb planificació. I això ja sabem que no sempre o poques vegades ha passat en els últims anys.

I, de fet, sí que hi som, volia aprofitar per denunciar un nou exemple d'aquesta improvisació de les bandades que perjudiquen el sistema educatiu: abans-d'ahir ens assabentàvem pels mitjans que s'havia pres la decisió de no fer en aquest curs la prova d'expressió oral que es va començar a fer el curs passat en català i que, segons ens havia traslladat el propi Govern, aquest curs tocava fer-la en castellà o, en tot cas, en català i en castellà, o anar alternant les proves de competència oral en les diferents llengües oficials, curs rere curs. Així es va plantejar en el debat sobre la llei sobre aprenentatges i l'ús de les llengües oficials en l'ensenyament no universitari, on vam destacar la importància de determinar la presència de les llengües oficials als projectes educatius atenent a criteris pedagògics, al context sociolingüístic i també als resultats de les proves de competències lingüístiques, orals i escrites de les dues llengües oficials i també de l'aranès. I la sorpresa és que hem passat en només dos dies de deixar de fer la prova de competència oral, excepcionalment, a criteri de l'ara president del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu i també director general de Currículum, a fer-la però mostral en cent trenta centres, només en català, com es va fer l'any passat, i, per tant, amb un criteri diferent del que es va acordar en el seu dia en el marc de la llei. I penso que això és un exemple del que no necessita el sistema educatiu.

Però, en tot cas, hi ha hagut massa improvisació, ha mancat avaluar la digitalització, o noves metodologies que s'han introduït sovint sense l'evidència que funcionessin, o que ho fessin en determinades condicions, o en tots els contextos o sense la formació adient, a vegades, del professorat. I no ha estat fins la gran decepció i evidència que ha suposat, doncs, el darrer informe PISA, que no s'ha començat a frenar per reflexionar sobre què ens passa, què falla, on i com i què podem fer per millorar i plantejar mesures que cal prendre de manera urgent. Ja vam dir que confiàvem i mantenim aquesta confiança en el que pugui sortir del Grup d'Impuls de Millora Educativa, de l'escolta dels professionals, docents, direccions, entitats pedagògiques que tenen molts anys d'experiència i de les quals esperem mesures viables, concretes, que, sense afegir burocràcia o fins i tot eliminant-ne, siguin útils, que permetin ajudar els centres, reforçar els seus projectes educatius, especialment allà on hi ha més marge de millora.

I com deia al principi, aquesta moció no aporta res constructiu. Quina és la proposta de VOX per a la millora educativa? Doncs potser és el pin parental, potser és una avaluació homogènia estatal quan les competències són majoritàriament autonòmiques, potser és eliminar l'educació sexual, que no ha acabat ni tan sols d'implantar-se. I, per tant, penso que el sistema educatiu el que necessita és confiança. La comunitat educativa la mereix; la mereixen els professors, les direccions, també les famílies o els ajuntaments, que fan una aportació importantíssima que depassa de molt les seves competències.

I, per tant, no farem pagar a la comunitat educativa els errors dels últims governs. No podem tampoc seguir accelerant la transformació cap a no se sap on sense reflexionar, però tampoc mereixem tornar al passat. I, per tant, el que volem és

que aprofitem la finestra d'oportunitat que ha generat aquesta situació per reprendre el debat educatiu que molts mai hem abandonat, per enriquir-lo, per aportar, doncs, propostes viables que ajudin, que permetin millorar el sistema, la gestió de les aules, el benestar docent i també de l'alumnat i el seu rendiment, i, per tant, en definitiva, l'educació dels nostres fills, que per a molts serà el patrimoni més preuat que tindran per accedir a oportunitats de progrés en un futur.

I per tot això, doncs, votarem en contra d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Judit Guàrdia i Torrents.

Judit Guàrdia i Torrents

Gràcies, presidenta. Vicepresidenta, consellera, docents, diputats, no és cap secret que per a Junts per Catalunya el model d'escola catalana és un model a preservar; evidentment, també a millorar. I per això vam demanar de fer un monogràfic d'educació, vam demanar en seu parlamentària una cimera educativa, vam donar suport al grup impulsor de mesures, entre altres coses. Perquè quan el que hi ha en joc és el país, la nació, Junts hi som.

A Junts per Catalunya no parlem de fracàs, d'homogeneïtzació, de precarierat, d'enfonsament ni tampoc de treure'l de les runes. Nosaltres parlem de canvi de rumb, de capgirar la situació, de reptes urgents, de defensa del model d'escola catalana, etcètera. Davant del sistema educatiu tenim un escull i hem de buscar un altre camí; sí, l'hem d'esquivar, hem de fer un canvi de rumb.

Què tenim en aquest escull? D'una banda, els resultats de competències bàsiques, que ja els vam comentar a la comissió amb la consellera, que ja vam comentar que nosaltres no hi vèiem tants brots verds; però el que és evident és que, malgrat tot, cal seguir-les fent, les proves, i sobretot les orals, com ja li van exposar. I calen per dos motius: perquè cal donar compliment als acords parlamentaris i el Decret llei 6/2022, a l'article 3.4, diu –un tros–: «Els projectes lingüístics de centre s'han de revisar i modificar, si s'escau, en funció del coneixement oral i escrit que l'alumnat acrediti. Aquesta revisió s'ha de fer mitjançant proves i avaluacions periòdiques, tant externes com internes.» I també «perquè» –llegeixo un document del departament– «la competència oral constitueix un factor d'integració social de les persones, ja que facilita la construcció del propi pensament».

Un altre escull és les proves PISA. N'hem parlat, en seguirem parlant amb el grup impulsor sobretot; un grup que, com Junts va proposar a la cimera, està format per una majoria de representants de la comunitat educativa, docents que els darrers cinc anys, com a mínim, han fet classe, perquè són prioritaris per canviar la situació, per capgirar-la. Aquest grup sorgeix com a resposta a unes proves mostrals, com ho són les de PISA, realitzades en cinquanta centres representatius, suposem, de la realitat plural dels centres educatius.

El que no forma part d'aquest escull és ni la immersió lingüística ni la digitalització, per posar dos exemples de la moció.

Pel que fa a la immersió lingüística, coincidim amb Plataforma per la Llengua que és una metodologia que garanteix que l'alumnat sigui competent en les dues llengües oficials en acabar els ensenyaments obligatoris, en un entorn social de Catalunya molt favorable al castellà.

Pel que fa a la digitalització, tal com diu la moció «exaltació de la digitalització», Junts al debat de política general, davant del repte global que han esdevingut els aparells digitals a l'entorn educatiu, vam defensar la necessitat de fer un document marc que en regulés l'ús, un cop escoltada tota la comunitat educativa. Aquest document, pel que fa als mòbils, es va presentar fa una setmana.

D'altra banda, en el decret d'ordenació dels ensenyaments bàsics, hi trobem definida la competència clau 4, que és la digital, que implica l'ús segur, saludable, crític i responsable de les tecnologies digitals i altres aspectes. També inclou la gestió d'aplicacions, benestar digital, competències relacionades amb la ciberseguretat, ciutadania digital, pensament computacional i crític, etcètera.

«Les competències clau són» –ho llegeixo– «assoliments imprescindibles perquè l'alumnat afronti els principals reptes i desafiaments.» Podem imaginar una generació escolar del segle XXI que no se li ofereixi aquesta oportunitat curricular? L'Estatut, a l'article 131, diu que Catalunya té competència exclusiva sobre els ensenyaments postobligatoris. Per tant, en cap cas estarem d'acord amb una avaluació homogènia estatal obligatòria. Cap d'aquests tres adjectius s'adequa al nostre model, perquè Junts per Catalunya tenim un model, el model d'escola catalana, que necessita un canvi de rumb, però que no coincideix gens amb el moll de l'os, amb el rerefons que hi ha en tota aquesta moció.

Votarem en contra de tots els punts.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle Per Guanyar, té la paraula la senyora Nogay Ndiaye Mir.

Nogay Ndiaye i Mir

Moltes gràcies, presidenta. Bé, bon dia. Avui, una altra vegada –per imperatiu legal– ens trobem aquí, davant d'una moció dels d'extrema dreta, parlant sobre l'escola catalana. I dic, sí, per imperatiu legal, perquè és cert que podria evitar aquest debat de cinc minuts, però tots sabem que, tot i que jo no participés d'aquest debat de cinc minuts, això no faria que l'extrema dreta pogués sortir aquí a expressar la seva catalanofòbia, a posar sobre la taula els seus arguments en contra de l'escola catalana, ni que la seva moció es portés a debat. Per tant, ja que hi som, doncs, posarem una mica de llum sobre totes les qüestions que l'extrema dreta planteja.

Primer de tot, parla..., el propi títol: «El model d'escola catalana.» Un model al que són totalment contraris, estan totalment en contra de l'escola catalana, com bé han repetit en diverses vegades. I, per tant, no és cert que vulguin parlar del model d'escola catalana; volen parlar d'un model *alternatiu* a l'escola catalana, perquè és un model que rebutgen. A ells el que els hi agradaria és que l'escola catalana fos una escola en la que només es parlés el castellà, l'educació afectivosexual no existís i es regís únicament i exclusivament pels seus principis.

Bé, doncs, aquest model que ells tant rebutgen, recordem-los que és un model fomentat i defensat des dels anys setanta, precisament, per famílies castellanoparlants que venien d'altres indrets de l'Estat espanyol, que no tenien el català com a llengua materna i que molts ni tan sols el parlaven ni l'escrivien, i que van fomentar aquesta escola i van lluitar per aquesta escola, precisament, per garantir que els seus fills i filles aprenguessin la llengua i gaudissin de les mateixes oportunitats que els joves nascuts a Catalunya.

I sempre parlen d'aquest fracàs d'escola catalana. Doncs bé, nosaltres des d'aquí els hi diem que l'escola catalana no és la que fracassa; el que ha fracassat són els governs que s'han anat alternant les cadires, que no l'han dotat de recursos, que no han lluitat per aquesta escola. El que fracassa és un departament que es preocupa més pels titulars, pels titulars que juguen a la contra, que no pas per la situació del sistema educatiu, com hem vist en el cas de les proves censals o mostrals de la llengua o la competència oral en llengua catalana, com la diputada que m'ha precedit comentava.

Fa uns dies, el departament anunciava que no hi hauria..., no es durien a terme aquestes proves a les competències bàsiques, no s'avaluaria la competència oral en llengua catalana a les competències bàsiques, i davant del rebuig i tota la controvèr-

sia que això ha provocat entre la ciutadania, el Govern ha decidit recular i prendre una nova decisió entorn d'aquesta qüestió. Doncs bé, a això és al que ens té acostumats i això és el que no ajuda l'escola catalana: un govern que va de banda a banda jugant en funció de com juguen els titulars. De fet, un departament que pren les decisions a base de globus sonda: llença un globus sonda, una notícia i, en funció de la resposta que rep a nivell de ciutadania, adapta, aplica o rebutja la decisió.

Doncs bé, per parlar encara que sigui mínimament sobre algun punt d'aquesta moció, analitzarem un punt que és extremadament interessant: el punt número 10, que parla de demanar al Parlament un nou esborrany del decret d'ordenació dels ensenyaments bàsics, que recordem o no oblidem que és un esborrany que esdevé a raó de la nova llei d'educació promoguda a nivell estatal. No oblidem que des dels anys vuitanta tenim vuit lleis d'educació a sobre la taula que també s'han anat alternant a nivell estatal i que aquest nou decret d'ordenació és resultat d'aquesta llei. Per tant, vagin vostès a Espanya i parlin amb el Govern també espanyol, perquè prengui decisions en relació amb aquesta matèria, que aquesta nova llei també en recull les competències –un sistema competencial, alfabetització digital, etcètera.

Però el que és precisament interessant d'aquest punt és que parla de l'Estatut d'autonomia. L'extrema dreta, que és totalment contrària a les autonomies, reconeix en aquest punt l'Estatut d'autonomia i la seva competència en matèria de legislació i decisió sobre el currículum català. Doncs bé, és cert, tenim un estatut d'autonomia que reconeix la competència en educació i ens reconeix el dret a poder decidir sobre la nostra pròpia educació. I, per tant, nosaltres defensem i continuarem defensant l'escola catalana i el que farem és continuar exigint...

La presidenta

Gràcies...

Nogay Ndiaye i Mir

...als governs que es van alternant les cadires...

La presidenta

Gràcies, diputada.

Nogay Ndiaye i Mir

...que vetllin per aquesta escola, per mantenir aquesta escola i que la dotin dels recursos necessaris.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé; doncs, bon dia a totes i tots. Aviam, amb relació a aquesta moció votarem que no, evidentment, a tots els punts. I votarem que no, bàsicament, perquè la moció que es presenta bàsicament és científica, ideològica partidària, la qual cosa no és dolenta, perquè és normal, però és fonamentalment demagògica, eh? Vull dir, és una moció fonamentalment demagògica perquè no analitza la realitat del sistema educatiu català; descriu algunes qüestions simplement per desqualificar i criticar, però és incapaç d'aportar cap tipus de solució. Per tant, entenem que no és una moció que pugui aportar res de positiu al debat que l'escola catalana ha de fer per millorar la seva qualitat i l'atenció als infants, no?

El que passa, que aquesta moció, que és cert que no aborda els problemes de fons..., hi insisteixo, descriu només a partir de determinats resultats, però és incapaç fins i tot d'analitzar els resultats desagregant-los per intentar esbrinar quines són les causes últimes que hi han darrere dels resultats de les diferents proves; passa per sobre d'això i es queda només, diguéssim, amb les dades notíciables, diguéssim

sim, amb la punta de l'iceberg, però no va al rerefons: què passa? Per què aquestes dades són així? Són així a tot arreu igual? Són així, igual, a tots els sectors socials? Són així, igual, a tota la realitat territorial? Són així, igual, en el conjunt de la diversitat de l'escola catalana? No, passa de fons i es queda simplement amb unes dades –que poden ser preocupants, que són preocupants– que crec que el conjunt d'organitzacions polítiques, conjuntament amb el Govern, estem analitzant, evidentment, de manera crítica amb les polítiques educatives que s'han fet els darrers anys en aquest país, però amb voluntat de superar els problemes que hem vist per garantir un millor funcionament del conjunt del model. Això no ho fa en cap cas la moció; es queda, diguéssim, amb l'escuma aquesta que surt d'uniques dades i no diu què hem de fer.

Però sí que apunta al rerefons d'un model educatiu determinat que està en la base ideològica de l'extrema dreta. Normal, vull dir, si són d'extrema dreta, doncs, han de plantejar el seu model d'escola, no? Però, clar, o sigui, l'extrema dreta també té un model d'escola. I està clar, i en la moció crec que ho deixa ben clar quin és el model d'escola pel qual aposten: un model d'escola elitista, un model d'escola segregador, un model d'escola centralitzat, un model d'escola uniforme, un model d'escola memorístic. Sí, sí... No digui que no, que no. Llegeixi vostè mateix el que vostè escriu.

Llegeixi vostè mateix el que vostè diu, perquè vostè està demanant fonamentar el nou decret..., bé, ho tradueixo del castellà, eh? –perdó–: «Fonamentar el nou decret d'ordenació dels ensenyaments d'educació bàsica per al curs 24-25 amb principis pedagògics *sin sesgo ideológico*» –*sin sesgo ideológico*; ho diu un que està profundament travessat de *sesgo ideológico*, com tothom, no hi ha res que no tingui ideologia– «en la búsqueda de la excelencia humana y académica»..., «en la recerca de l'excel·lència humana i acadèmica dels alumnes mitjançant criteris d'avaluació que es fonamentin en l'esforç i l'exigència, l'aprenentatge de coneixements sòlids, el pensament crític, així com en la prudència i circumspecció, assegurant que l'objectivitat i el mètode científic guiïn els continguts de les assignatures, erradicant tot enfocament tendenciós i subjectiu.» (*Aplaudiments.*) Una barreja de sense sentits que no pot deixar d'amagar aquest model elitista, segregador, centralitzat i uniforme que s'està plantejant, perquè en altres punts aborda la necessitat de centralitzar el sistema educatiu, sense tenir en compte que aquest s'ha de governar des de la proximitat.

En qualsevol cas, no aborda els problemes que entenem que són de fons, que són quines són les condicions d'educabilitat que avui s'estan donant en el nostre sistema educatiu i com garantim que el sistema educatiu garanteixi l'equitat i la qualitat, i, per tant, com parlem de l'organització del sistema educatiu, de la programació i de la planificació dels recursos, de la governança compartida, del diàleg social i de la participació. Possiblement, així avançaríem més en dotar d'aquella estructura organitzativa més propera a les necessitats de l'alumnat, on també el conjunt del personal docent pugui desenvolupar la seva tasca.

I no és bo que desqualifiqui els membres d'una comissió d'experts nomenada pel departament, que poden agradar més o menys, però no se'ls pot desqualificar de la manera que es fa aquí, perquè és gratuït i banal.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Bueno, el Grupo de VOX nos trae hoy aquí una moción que pone el grito en el cielo por el desastroso estado de la educación catalana, hecho indigente e indignante. Indignarse está bien, hacer mociones sobre el tema está muy bien; por desgracia, no sirve de gran cosa si no cogemos el toro por los cuernos en vez de mirarlo em-

bestir desde la barrera. Se ha visto, sin ir más lejos, en Baleares: de poco ha servido que PP y VOX, VOX y el PP, gobiernen y prometan acabar, por ejemplo, con el atropello de los derechos de las familias a recibir enseñanza en español si luego se dan de bruces pasivamente con un entramado de leyes inconstitucionales e injustas –y además muy mal hechas– que perpetúan este estado de cosas. Y a otra cosa mariposa.

Ciudadanos hace mucho tiempo que viene avisando del peligro de permitir que los enemigos de la libertad y de la educación nos impongan, por cuatro votos, por ocho o por siete, sus leyes abusivas, torticeras, llenas de mala fe. Leyes que suelen llevar la firma de partidos separatistas, pero no solo de ellos: la ley catalana de educación que ahora sufrimos, y que explica mucho los problemas que tenemos, se aprobó siendo *president* de la Generalitat José Montilla.

Voy a compartir con ustedes algunas de las reflexiones que en aquel momento –y hablamos de los años 2009 y 2010– hizo desde esta misma tribuna el diputado de Ciutadans Antonio Robles: «Hoy se aprobará una ley para garantizar privilegios a unos catalanes y despojar de derechos a otros. No será una ley de educación ni de Cataluña; solo será una ley de adoctrinamiento para formar el espíritu nacionalista a las generaciones venideras.

»Es evidente que no es una ley de educación. Lo dejó bien claro la experta sueca Inger Enkvist: “He leído la propuesta de ley, y su ley no corresponde con las inquietudes de la educación catalana ni con el aumento de la calidad del aprendizaje de los alumnos, sí con el control y la coerción de los adultos, es decir, de los profesores. Me falta entusiasmo por el conocimiento y me sobra intención de controlar.”

»Sobre todo, hay un título entero, el de régimen lingüístico, que parte en dos a la sociedad catalana.

»Primer objetivo: blindar la inmersión y legislar la exclusión cultural. Nunca antes una ley había mangoneado la autonomía de este Parlament, forzando plazos y sacrificando la excelencia de su contenido, como en esta ley de educación de Cataluña.

»¿Por qué? Porque era necesario invalidar las cuatro sentencias judiciales que obligaban al Gobierno del señor Montilla a impartir la tercera hora de castellano, que obligaban al señor Montilla a respetar la lengua materna de los niños en las actividades de acogida matinal en las escuelas públicas y que obligaban al señor Montilla a disponer de instancias de preinscripción escolar con casillas donde los padres pudieran escoger la lengua vehicular en que querían que sus hijos realizaran la primera enseñanza.

»Para evitar cumplir tales sentencias, que dejan al descubierto la ilegalidad y el abuso de la política lingüística del tripartito, el Gobierno del señor Montilla piensa en un decreto, pero no les sirve. ¿Por qué? Porque no evita las sentencias de los tribunales de justicia, ya que las leyes orgánicas del Estado tienen más rango. Conclusión: hacemos una ley de educación que evite las sentencias de los tribunales y las leyes orgánicas del Estado; así, al menos, lo pretenden asentar sobre el artículo 110 del Estatut, que señala que las leyes aprobadas por el Parlament de Cataluña tendrán siempre primacía sobre las del Congreso en materia de competencias exclusivas. Otra cosa es que finalmente esto acabe en el Constitucional.

»A eso se ha reducido su precipitación en aprobar la LEC, ya que, de entrada, el próximo curso sin ella obligaría al Gobierno de la Generalitat a acatar el mandato de los tribunales inexorablemente. Así, con la ley aprobada, ganan tiempo para pleitear y esquivar las sentencias. Bonito ejemplo para morosos y delincuentes. Si el Gobierno de la Generalitat no cumple las sentencias, ¿por qué habrían de cumplirlas ellos?»

¿Les suena? ¿Quién diría que estas terribles palabras proféticas se pronunciaron en este Parlament hace ya casi tres lustros? O más bien decíamos ayer, como decía Antonio Robles: «Al final, lo que destila la ley es una voluntad segregacionista, mal disimulada y peor justificada. Pero este segregacionismo no es solo imputable a Es-

guerra ni a CiU» –eran los tiempos de CiU– «ni al honorable presidente de la Generalitat, nacido en Córdoba, es responsabilidad de la sociedad catalana entera. Ha habido tiempo y ocasión para que cada uno de los catalanes se diera cuenta de todo lo que se estaba haciendo con la lengua y con qué intereses.

»¿Es que acaso no saben lo que pasa en Cataluña profesores universitarios, intelectuales y escritores, abogados y médicos, maestros, funcionarios de la Generalitat, directores de cine, feministas, sindicatos, curas, sociólogos, encuestadores, etcétera? ¿Acaso los periodistas...

La presidenta

Gràcies...

Anna Grau Arias

...ignoran lo que lo que se cuece –ara acabo, presidenta–, por qué se cuece y para qué se cuece? Ya no es posible seguir engañándose. Como en la Cataluña franquista en los años cuarenta, aquí hay demasiada gente que es cómplice, y su silencio, culpable.»

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Bien, voy a avanzar que nosotros vamos a dar apoyo a los puntos de esta moción, que vienen haciendo un recopilatorio de lo que hemos ido hablando, pues, en los últimos meses, sobre todo a raíz de conocer los resultados en las pruebas PIRLS, también en competencias básicas y los últimos resultados desastrosos de las pruebas PISA, que al final lo que corroboran desgraciadamente para nuestros alumnos, pues es que el modelo ha fracasado y que esas supuestas innovaciones pedagógicas que el separatismo ha ido vendiendo en los últimos años o en las últimas décadas y ese supuesto modelo de éxito, pues, ha colocado a los alumnos catalanes un curso por detrás de, por ejemplo, los alumnos de Madrid o los alumnos de Castilla y León.

Y, evidentemente, la situación hay que revertirla. Nosotros, desde el Grupo Parlamentario Popular, creemos que para arreglar este desastre hay que partir de cinco puntos básicos. Y sin estos puntos, que para nosotros son imprescindibles, va a ser imposible que podamos, pues, revertir en el corto plazo y en el medio, como digo, estos resultados nefastos en educación.

El primero de estos puntos básicos es reconocer el fracaso de la inmersión. Y la verdad que lo echamos de menos en las últimas comparencias de la *consellera* o incluso también en esa reunión a la que fuimos convocados en el Palau de la Generalitat.

Lo hemos hablado muchas veces: la inmersión es que ni siquiera es un sistema de inmersión real, porque para los alumnos catalanohablantes no es inmersión y para los alumnos castellanohablantes es un modelo puramente impositivo; pero es que, además, es un modelo también que va contra los criterios pedagógicos. Y les quiero recordar, una vez más, que la UNESCO recomienda más de mil artículos que reconocen que la lengua materna es un favorecedor del aprendizaje; también la Convención sobre los derechos del niño, que habla expresamente de los beneficios de ser escolarizado en lengua materna, precisamente por las ventajas pedagógicas que supone.

Pero es que, además, si hablamos de alumnos con dificultades de aprendizaje, pues los perjuicios de no estudiar en su lengua materna se agudizan al punto que el propio Parlamento Europeo, en su informe sobre derechos fundamentales, advirtió que la inmersión lesiona los derechos de los alumnos con discapacidad.

Tampoco favorece la cohesión social, que es otro de los argumentos que utiliza frecuentemente el separatismo para defender el sistema de inmersión. Pero es que no tiene nada que ver, porque, además, la inmensa mayoría de países del mundo son plurilingües –de hecho, la excepción son los monolingües– y el sistema de inmersión no se aplica en ningún otro lugar del mundo. Entonces, ¿qué quiere decir esto? ¿Que en el resto de países no hay cohesión social? No, lo que quiere decir es que es un argumento que no tiene absolutamente nada que ver con el modelo de inmersión.

Miren, ahora mismo la situación que tenemos en las aulas es trágica. Si hablamos, por ejemplo, de la situación respecto al castellano, lo que tenemos son cero horas en infantil, dos horas en primaria y tres en la ESO, y en bachillerato, pues, la cosa no mejora, porque solamente tenemos dos horas de español. Y las pruebas de competencias básicas y las pruebas PISA son un desastre especialmente en lenguas, tanto en lengua castellana como en lengua española.

Por tanto, yo lo que me plantearía, *consellera*, es que si después de recibir prácticamente toda la educación en catalán, los alumnos salen con un nivel de catalán que no es el deseable, evidentemente, pues, esto es que su plan no está dando resultados. Y uno se tiene que fijar en estas cosas.

Yo creo que al final la libertad es superior a su pulsión autoritaria, y esto es lo que tienen que revertir y esto es lo que tienen que cambiar. Por lo tanto, es imprescindible cambiar el modelo. Y yo mucho me temo que con el grupo de expertos que han nombrado, pues eso va a ser inviable, porque ustedes –ya se lo dije el otro día– le han encargado la solución del problema a los mismos que llevan años condicionando la educación en Cataluña, como es el caso de la Fundació Bofill o de la Associació Rosa Sensat. Son ideólogos de proyectos educativos como el de Nova Escola XXI, que se ha demostrado que no han dado los resultados que se esperaban.

Por tanto, aquellos que durante años han estado dictando la política educativa de Cataluña, que ha dado estos resultados nefastos en numerosas pruebas de competencias, ahora resulta que van a ser los mismos que el Govern ha elegido para solucionar el problema. Es que no casa, *consellera*, es que hay cosas que caen por su propio peso.

Le hablaba de cinco puntos que para nosotros son básicos, explicaba el primero. El segundo: es imprescindible volver a la cultura del esfuerzo y los conocimientos. Tercero: debemos recuperar la autoridad de los maestros. Voy rápida, porque me quedan solamente treinta segundos. El cuarto de los puntos es revisar los contenidos de los libros de texto y los materiales para evitar el adoctrinamiento que hemos vivido en los últimos años. Y cinco: tomar como ejemplo modelos de verdadero éxito y no fórmulas caducadas que han demostrado que no funcionan. Había aquí portavoces que reivindicaban que es un modelo de los años ochenta. Es que eso ya no es bueno, es que es un modelo caduco y obsoleto.

Y a ustedes a menudo los escuchamos decir que *l'escola a Catalunya en català*. Y nosotros lo que le decimos es que en Cataluña la escuela en catalán, en español, en aranés, en inglés y en lengua de signos catalana. Porque para el nacionalismo solamente existe una lengua en Cataluña, o lo que es lo mismo, solo existen los catalanohablantes. Pero para nosotros importan todos los catalanes...

La presidenta

Gràcies.

Lorena Roldán Suárez

...y queremos que puedan estudiar en libertad y en igualdad de oportunidades.
Gracias.

La presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. Efectivamente, la escuela catalana, lejos de ser un modelo de éxito, es un rotundo fracaso, ahí están las pruebas de nivel, ¿no?, los resultados de las pruebas de nivel.

La moción hace una buena fotografía de la situación educativa catalana, pero reconozco que me hubiera gustado ver alguna propuesta concreta. ¿Saben ya cuál es el modelo lingüístico de VOX, tres años después de haber empezado la legislatura? ¿Están por la libre elección de lengua o por establecer porcentajes de uso de lengua vehicular? ¿Lo saben? ¿No lo saben? ¿Seguirán dando brochazos hasta que llegue el final de la legislatura? ¿Tanto cuesta concretar el modelo educativo que propone un grupo político para el conjunto de la sociedad? ¿Cambiar los dieciocho expertos actuales por otros dieciocho expertos que más nos gusten para que nos digan qué hay que hacer es una propuesta razonable? ¿Dejar en manos de dieciocho personas nuevas qué se tiene que hacer con la educación en Cataluña es una propuesta potente, trabajada por parte de un grupo parlamentario?

En definitiva, en fin, muchas cosas de la moción me gustan, pero, francamente, es muy pobre.

Gracias.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita, la senyora Cristina Casol Segués té la paraula.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. La meva posició sempre és en defensa de l'escola catalana, pública i de qualitat. I crec que cal recordar als grups parlamentaris de la dreta i de la dreta extrema que l'escola en català, ara i sempre, contra el feixisme.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Mònica Palacín i París.

Mònica Palacín i París

Gràcies, presidenta. Molt bon dia, consellera. Abans de començar, només una coseta. Senyora Niubó, no es passi amb la frenada de la crítica, perquè, sí, són proves orals, mostrals a cent-trenta centres, però en les tres llengües: català, castellà i aranès. Vostè ha dit només en català; però bé, en tot cas, per matisar.

I no oblidar que les decisions es prenen també amb els centres educatius, que són els que han d'aplicar aquestes mesures. No són els diputats que anirem als centres a passar aquestes proves orals als centres.

Bé, senyor Acosta, quan l'escoltava durant la seva interpellació a la consellera fa quinze dies i, de fet, avui també i en totes les seves intervencions, penso sempre en aquesta bel·ligerència plena de mentides amb la que es refereixen al model d'escola catalana i en la insistència en establir aquest cert marc mental sobre l'educació i la llengua. I ho fan perquè saben com determina el comportament social, econòmic i cultural d'una societat. Saben que pot ser un sistema educatiu basat en els fonaments de la democràcia, la igualtat, la llibertat i la coeducació, o bé un model autoritari, sexista, classista, dogmàtic, doctrinal i reaccionari.

I per entendre millor del que estem parlant, els hi poso un exemple. El Govern de Viktor Orbán a Hongria va donar llum verda, el 2020, a una reforma educativa orientada a que l'alumne aprengui a estar orgullós del passat del seu país. Fins aquí podríem dir «bé». El que és preocupant és que aquest cas posava èmfasi en el període autoritari del Govern encapçalat per Miklós Horthy entre 1920 i 1944, el mateix que va aprovar les lleis antisemites i va col·laborar amb els nazis a l'Holocaust.

Segons el comissionat governamental per a l'educació patriòtica, la reforma pretenia que els escolars interioritzin els valors de l'honor, la camaraderia, la gosadia,

la disciplina i la lleialtat per sobre de tot. I Orbán defensava, concretament, que la història de l'èxit de tota nació en ascens comença reforçant la seva autoestima. Això em porta a pensar en el lema educatiu de l'època franquista d'«Una, grande y libre».

I això..., alguns ara es preguntaran: què té a veure aquesta notícia amb VOX? Què té a veure amb la moció que presenten? Doncs miri, hi té a veure. Perquè resulta que, un any després de l'aprovació d'aquesta llei, al maig del 2020 Orbán rebia Abascal a Budapest i el líder de VOX assenyalava com a seu l'exemple per a Espanya, que era un bon model per a Espanya. El senyor Abascal, en declaracions als mitjans després de la trobada amb Orbán, destacava la seva admiració pel Govern hongarès i el Fidesz, que és el partit que el sosté.

Aquest és un model educatiu que vostès admiren i el que volen per a Catalunya. Un en què vostès puguin imposar la seva ideologia i no un que posi el pluralisme i el progressisme per davant. Un model, evidentment, antagònic al que tenim a l'escola catalana. No ens vinguin a donar lliçons. Nosaltres no els blanquejarem com fa la dreta mediàtica, no blanquejarem un discurs xenòfob, masclista, homòfob i racista.

Saben, sabem que el PP i Ciutadans en això no hi tenen problema. De fet, els hi han permès seure a les institucions, com Andalusia al seu dia, a Castella i Lleó o a València actualment, i també a les Illes. Bé, ara no, perquè el seu consens intern els ha deixat sense grup parlamentari, sense presidenta provincial, sense president balear, etcètera, però els han deixat seure a les institucions. I quan ho han fet, vostès han exemplificat la seva política educativa: eliminar el concepte de violència de gènere per «violència intrafamiliar», imposar el pin parental perquè als alumnes no se'ls eduqui en la tolerància, marginar el català en l'educació i en l'àmbit públic amb l'objectiu de la seva desaparició social, només assenyalant com a problema principal allò que ve dels estrangers i sobretot dels menors estrangers sense papers, o col·locar els seus referents que consideren els més preparats davant de les conselleries, com aquella conselleria dirigida per un conseller extorero, franquista, que s'enorgulleix de formar part, com diu ell, del bàndol guanyador de la Guerra Civil i que té un cavall anomenat Caudillo.

Acabo. Vostès, enyorats del franquisme, no només no governaran mai a Catalunya, sinó que mentre depengui d'Esquerra Republicana no participaran mai de cap consens en aquest país. Perquè al feixisme (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) no se li posa catifes, se'l combat, tingui la bandera que tingui. I respecte a aquesta moció i les seves iniciatives, impregnades...

La vicepresidenta segona

Diputada...

Mònica Palacín i París

...d'aquest nacionalcatolicisme més ranci, sempre tot el rebuig.

(*Aplaudiments.*)

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 18 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió de la immigració

302-00386/13

El divuitè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió de la immigració; presentada pel Grup Parlamentari de VOX. Per exposar-la, té la paraula el senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gracias, presidenta. Señora Palacín, a nosotros no nos tiene que dejar nadie entrar en las instituciones. A nosotros nos han puesto en las instituciones más de 3 millones de españoles. Tenga un poquito de respeto por la democracia. (*Aplaudiments.*)

Me gustaría empezar mi intervención con una noticia del pasado 5 de enero. La Policía Nacional detuvo en Terrassa a un hombre acusado de haber quemado hasta la muerte a su mujer delante de sus hijos menores en Marruecos. Este criminal marroquí, después de cometer su execrable delito, entró ilegalmente en España en patera y tras siete años –siete años– residiendo ilegalmente aquí, la policía lo ha detenido en el marco de una operación antiyihadista en Terrassa. Siete años con un peligroso criminal paseando por nuestras calles.

Estas circunstancias, desde luego, nosotros las venimos denunciando y alertamos de los efectos del caos migratorio que amenaza nuestra seguridad, la cohesión social y nuestros servicios públicos. Y vemos ahora que los responsables de la llegada descontrolada de la inmigración, los mismos que nos han insultado y censurado por denunciar este problema, cambian impudicamente de opinión cuando empiezan a verle las orejas al lobo y desde luego no quieren perder fuelle electoral.

Pero a estos, a los que ahora cambian de opinión, nosotros les decimos que no tienen ninguna credibilidad. Ni la tiene Junts para pedir ahora la expulsión de los extranjeros multirreincidentes, cuando han promovido la inmigración masiva en Cataluña de la mano de Esquerra Republicana, y ni la tiene el PSC del señor Illa, que fue ministro del Gobierno socialista que ha promovido..., responsable de la mayor avalancha inmigratoria jamás padecida en España. Porque hay que recordar que desde que Pedro Sánchez es presidente del Gobierno, más de 270.000 inmigrantes ilegales han entrado en España. Este es el balance de la gestión inmigratoria del Gobierno socialista y del señor Illa, que ahora pide regular la inmigración.

Desde VOX, en cambio, hace diez años que defendemos lo mismo sin tacticismos ni doble moral. Y les vamos a explicar qué significa regular la inmigración, que desde luego no es abrir las puertas indiscriminadamente a todo el mundo. Ya lo dijo la *consellera* Verge el otro día, que aquí no cabe, ¿verdad?, todo el mundo, no cabe toda Hispanoamérica, toda Asia o toda África.

Regular la inmigración significa tres cosas. Significa, por una parte, condicionar la llegada de inmigrantes a la capacidad de acogida de nuestra sociedad y a la voluntad de integrarse de aquellos que vienen a nuestra tierra. En segundo lugar, significa también impedir la entrada de quienes pretenden acceder de forma ilegal asaltando nuestras fronteras a nuestro territorio nacional y también expulsar a los que permanecen ilegalmente en él. Es decir, bloqueo migratorio y reemigración (*alguns aplaudiments*), como están haciendo –como están haciendo– gobiernos de todo signo en Europa, como Italia, Hungría, Polonia, Reino Unido, Suecia o Alemania. Preservar; en tercer lugar, regular la inmigración significa también preservar nuestra identidad frente al multiculturalismo, que solo nos ha traído fundamentalismo islámico, ruptura de la cohesión social y guetos en nuestros barrios.

Y a estas tres finalidades –bloqueo migratorio, reemigración y preservación de nuestra identidad– van dirigidas las propuestas de esta moción que hoy defendemos en este Parlamento. Medidas que son elementales, son de sentido común y entre las que me van a permitir que destaque las siguientes.

En primer lugar, ordenar a los Mossos d'Esquadra la inmediata puesta a disposición de la Policía Nacional de todos aquellos inmigrantes ilegales que se encuentren en Cataluña, en cumplimiento de la ley de extranjería. Dos. Eliminar las subvenciones a las organizaciones que faciliten la inmigración ilegal, así como las subvenciones a cualquier país que no colabore en la gestión de los flujos migratorios; si no, la cooperación al desarrollo se convierte en extorsión, como hace Marruecos con sus avalanchas migratorias para presionar al Gobierno de España. Suspender los programas dirigidos específicamente a contratar inmigrantes ilegales, como el pro-

grama Acol, porque alientan de una forma descarada el efecto llamada. Y devolver a los MENAs también con sus padres o a las instituciones tutelares de sus países de origen.

En fin, hay que acabar también con el uso fraudulento del padrón y de las figuras jurídicas como el asilo, la pareja de hecho o el reagrupamiento familiar para regularizar ilegales, porque miren, ya..., como hay una noticia que señala *La Vanguardia* recientemente: «Detenidas cincuenta y ocho personas de una red de regularización ilegal de inmigrantes en Figueras.» Es una noticia del pasado 3 de febrero.

En definitiva, pensamos que urge que el Gobierno de la Generalitat abandone de una vez sus políticas de efecto llamada y de brazos abiertos al multiculturalismo y que empiece a proteger Cataluña con una política que fomente una inmigración legal y ordenada.

Muchas gracias.

La vicepresidenta segona

Atès que no hi ha esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat David Pérez Ibáñez.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora consellera... A la interpellació que va presentar el diputat Sergio Macián, va parlar fonamentalment de tres qüestions: dades sobre immigració, dades també sobre criminalitat i accions de govern.

Quines són les dades d'immigració que tenim, en aquest cas, al nostre país? Aragó té un índex d'immigració alt; Castella i Lleó, mitjà; la Comunitat Valenciana, molt alt; Extremadura, baix, i Múrcia, molt alt. Són les comunitats on governa VOX de la mà del Partit Popular. Per tant, les xifres d'immigració en el conjunt del país són molt semblants en totes les comunitats autònomes, i també en els països de la Unió Europea, inclús on governa VOX.

Dades de criminalitat. Vostè va parlar d'un informe de la Guàrdia Urbana que deia unes coses. Jo no he trobat aquest informe, i miri que l'he buscat. No l'he trobat. Vostè va parlar d'un informe de Mossos d'Esquadra que deia també unes qüestions que vinculaven immigració i delinqüència. Jo aquest informe no l'he trobat. Si vostè el té, li agrairia moltíssim que me'l faciliti.

Però sí que li puc dir que les taxes de criminalitat sense distincions que hi han a les nostres comunitats autònomes..., són dades de l'INE. Diu que Aragó és la que té un índex de criminalitat baix; Castella i Lleó també un índex baix; la Comunitat Valenciana, on vostès governen, dels més alts de criminalitat; també Extremadura i Múrcia.

Miri, la Comunitat Valenciana és la quarta comunitat amb un índex més alt de criminalitat. Està per sota de Madrid, que governa qui governa, de Balears, que ara governa qui governa, i també de Catalunya. Per tant, també en criminalitat, en totes les comunitats hi ha una situació molt semblant, però allà on governa VOX també hi ha una situació que s'hauria de millorar.

I per últim, quines són les coses que s'han de fer. Bé. Què fa VOX allà on governa? Què fa VOX a l'Aragó? El president de VOX a Teruel, Alejandro Nolasco, que és vicepresident del Govern d'Aragó, demana que s'hauria d'expulsar d'Espanya els seixanta-set immigrants que han arribat a l'Aragó.

Què ha dit el president de la seva comunitat –per cert, del Partit Popular–? Que ni parlar-ne, *que ni hablar*, que Aragó és una comunitat que acollirà els immigrants, i que el que fa falta són més recursos. I demana al Govern de l'Estat més recursos per gestionar la immigració. I el president del Partit Popular ha dit que fa falta més coordinació, més lleialtat i, sobretot, més recursos. Tot el contrari del que diu la seva moció –tot el contrari–, que diu que s'han de suprimir tots els recursos per gestionar la immigració –tot el contrari.

Diu que s'han de cancel·lar els programes i ajudes a subvencions de cooperació internacional, diu que s'han de suspendre d'immediat qualsevol programa de formació i treball. Això és el que diu aquesta moció. Jo sí que els convido a que agafin aquesta moció i li portin al senyor Nolasco, i que els hi digui: «Mira, penseu que...» Què han fet vostès quan el president de la Comunitat d'Aragó ja ha dit que ni parlar-ne del que proposen? Se n'han anat del Govern? No, continuen allà.

Miri, és veritat, i el PSC és clar que està per una Catalunya segura, lliure d'amenaques, però nosaltres no caurem en la trampa de l'extrema dreta –no caurem en aquesta trampa. Hem d'estar al costat de les forces i cossos de seguretat, hem d'incrementar els efectius dels òrgans judicials i hem de treballar per combatre la multi-reincidència, és evident.

Però, miri, sobretot les persones..., estem parlant en aquest moment d'immigració, de les persones més vulnerables de la societat, de nenes, de nens, de dones. Són persones..., és evident que necessitem enfortir el sistema europeu d'immigració, però, sobretot, miri, el més important: això es treballarà amb solidaritat, amb cooperació, amb fraternitat. Així ho farem, tot el contrari...

La vicepresidenta segona

Diputat...

David Pérez Ibáñez

...del que proposen vostès en la seva moció.

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta segona

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Francesc de Dalmases i Thió

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, diputades i diputats. En primer lloc, i si m'ho permeteu, ens agradaria fer arribar, en nom de Junts per Catalunya, el nostre suport i la nostra solidaritat a les cent quinze persones que ahir VilaWeb recordava que la justícia espanyola vol fora de l'amnistia, i si ens ho permeteu, molt especialment per la situació de salut que travessa en Josep Lluís Alay. Que torni aviat! (*Aplaudiments.*)

I sobre la moció de VOX, bé, felicitats, ja tenim un altre anunci d'extrema dreta, uns minuts de glòria a les xarxes. Espero que la resta de grups parlamentaris no cometem la irresponsabilitat de tirar-nos aquesta moció pel cap, perquè és aquí on vostès pesquen vots.

Hi ha una paradoxa interessant que és positiva, i és que, a partir de la seva moció, els podem excloure del debat, però podem tenir un debat sobre el fenomen migratori, que és un debat que és necessari, que és important; és un debat que necessita menys bonisme, menys paternalisme, més democràcia, gens de filofeixisme i gens d'extrema dreta. Un debat que és essencial que es faci sobre els principis dels drets i dels deures, perquè és el que equipara el conjunt de la ciutadania que viu en un territori i ens evita sortir d'aquest camp de joc que ens hem dotat i del qual no volem sortir, que són els principis democràtics essencials.

Hi insisteixo, cal un debat que bandegi les respostes simples i falses a problemes complexos que ofereix l'extrema dreta, però ens cal també un debat que bandegi el paternalisme bonista, perquè és allà on l'extrema dreta fa l'agost.

Els drets són drets, al marge de la situació administrativa del subjecte; els deures són deures, al marge de la situació administrativa del subjecte; i els delictes són delictes i estan perfectament estipulats per la llei –excepte si ets independentista–, al marge de la situació administrativa del subjecte. I això ha de ser un acord de totes les forces democràtiques, sense fer trampes –sense fer trampes.

Els posaré un exemple. Aquesta setmana hem sabut que el conseller Balcells, el conseller de Salut, demanava a un país sud-americà que controlés l'arribada de

menors amb càncer a Catalunya. És una demanda responsable, perquè el que volia era protegir en primer lloc els malalts i les seves famílies, i per protegir també un sistema de salut ja massa tensionat. I no han escoltat ni una sola veu de Junts criticant-ho. I jo em miro als ulls els diputats d'Esquerra i us pregunto: si un conseller de Junts hagués anunciat el mateix, quants ja hauríeu començat ràpidament a fer la crítica fàcil? I aquí és on ens equivoquem. Aquí és on pesca l'extrema dreta, quan per partidisme o per esgarrapar quatre vots utilitzem el fenomen migratori com a arma llancívola.

I m'agradaria acabar, m'agradaria acabar amb una bona notícia que potser als proposants els farà esclatar les neurones, però Catalunya té una via a la ciutadania que tenen molt pocs països del món, i l'hem d'aprofitar, l'hem de promoure. A molts països, aprendre la llengua pròpia és una necessitat evident, però en cap cas té un valor afegit; a Catalunya sí. A Catalunya, arribis del nord, del sud, de l'est o de l'oest, quan parles català se't reconeix com a català. I aquesta idea de ciutadania lingüística, de comunitat lingüística creixent i acollidora, és una oportunitat guanyadora per a tothom; ho és per a la llengua i la cultura catalanes, evidentment, però també ho és per als nousvinguts i per al conjunt de la societat catalana. I aquesta depèn de nosaltres, ara per ara no depèn de cap segell de Madrid.

Un dels pares de l'Europa contemporània, Robert Schuman, que havia lluitat a la resistència francesa contra el nazisme, que sabia què era lluitar contra els totalitarismes, deia que la llibertat fa por quan s'ha perdut el costum de fer-la servir. I no ens ho podem permetre. He començat aquesta intervenció parlant de la falta de llibertat, de la repressió contra l'independentisme, i acabo amb aquest desig de que Catalunya..., d'una Catalunya, d'una Europa referent de drets, de deures i de principis democràtics, perquè els drets els volem tots per a tothom i arreu. És aquí on ens hem de trobar, és aquí d'on no ens hauríem de moure.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Basha Changue Canalejo.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades. Vostès no es cansen de portar el mateix tema a cada Ple? Perquè és esgotador haver-los de dir tota l'estona que deixin de mentir-li a la gent. Comencen..., perquè ho necessiten, eh?, jo entenc que necessiten visibilitzar un cas concret –el cas concret de torn– contínuament sobre feminicidis, perquè si haguessin de descriure cadascun dels casos de feminicidis perpetrats per homes amb nacionalitat espanyola, vostès trigarien anys, seria directament impossible. Jo els hi pregunto: si davant del quaranta-tres per cent de feminicidis de l'Estat, que són de dones migrants, vostès obvien aquesta lectura, llavors és un dels punts on la seva teoria del criminal immigrant comença a desfermar-se. Sobre les víctimes dels feminicidis vostès no en diuen res; i ho recordo: quaranta-tres per cent de les dones assassinades a l'any 2023 eren dones migrants.

Vostès parlen d'invasió, d'allau, d'onada, de crisi... Aviam, aquest tipus de nomenclatures normalment es fan servir per vendre la idea de que el fet migratori és una amenaça. Es fan servir per enfrontar les persones entre elles d'una manera molt perversa, per deshumanitzar, per instaurar aquest imaginari col·lectiu que hi ha una jerarquia de persones que es mereixen o no es mereixen uns drets que són de per si inalienables pel sol fet d'existir.

Les polítiques migratòries actuals, a les que vostès no estan fent cap aportació innovadora perquè ja són exactament el que vostès demanen, són unes polítiques excloents i assassines de les persones que migren des del sud global –no estan innovant absolutament en res–, aquestes polítiques estan basades en els diners, en la productivitat i en el consum. Per exemple, quan fan servir vostès expressions com «ges-

ció de la immigració» donen a entendre i fan referència a que entenen la immigració com un recurs a gestionar, sempre en termes econòmics i no en termes humans. Les polítiques d'immigració, amb la llei d'estrangeria com a màxim exponent, no fan res més que atorgar valor a les persones en funció del que poden aportar o no a l'economia, i regular l'accés als drets bàsics de les persones en funció del seu interès com a força de treball.

Tot i així, i fins i tot jugant una mica a aquest joc pervers que a vostès els hi encanta, la realitat és que els costos econòmics associats al fet migratori són menors que la contribució econòmica que se'n deriva. És a dir, es gasten més diners en gestionar la immigració que els diners que aporten els migrants treballadors i els diners que aporten els negocis de l'espòli a les arques públiques. Un exemple només –perquè el diputat del PSC deia que calia enfortir les polítiques de fronteres–, Frontex ha augmentat el seu pressupost setanta-set vegades en els últims quinze anys. Estem parlant, només en els últims quatre anys, de més de 2.000 milions d'euros només per a polítiques de fronteres.

També ho veiem molt clarament quan al dia a dia tenim persones que no tenen permès cotitzar per això que deia el diputat Dalmases, de Junts, però sí que estan obligats a pagar impostos en el seu consum diari. És a dir, els drets i els deures no estan al marge de la situació administrativa, diputat Dalmases, perquè les persones que no tenen papers, tenen aquestes obligacions d'aportar els seus impostos, però no tenen els drets derivats de la ciutadania que sí que es desprenen de tenir la situació irregular. Per tant, comencem per aquí, per demanar una regularització de la situació administrativa i després veiem quins drets de ciutadania se'n deriven, d'això.

Per acabar, el que és elemental és que calen propostes transformadores i no reactives. Cal assegurar que les competències que sí que pertanyen a la Generalitat, les diputacions, els consells comarcals i els ajuntaments estan totalment desplegades i vetllen per la protecció dels drets de la població migrada i migrant. Cal garantir el padró, la sanitat, l'educació i el gaudi de la cultura i de la llengua, perquè estan tots com molt alarmats per les dades de la llengua, però recordo que els últims governs de la Generalitat han desmantellat el Consorci per a la Normalització Lingüística, han desmantellat les acollides a les escoles, han apuntalat la segregació a les escoles que estan infrafinançades, i després tothom es tira les mans al cap de que els nivells de llengua són els que són. Vostès han desmantellat les estructures que permeten a les persones migrants aprendre la llengua i gaudir de la cultura en plenitud.

En definitiva, el que cal són polítiques valentes, no demanar més presència policial que vagi vigilant les persones que semblen sospitoses, les persones migrants que semblen sospitoses, que no són la majoria dels fills de les persones d'aquesta cambra, no són la majoria dels fills de les persones de l'Estat, són els fills de les persones no blanques, com els meus fills, com els fills del seu company, el senyor Garriga, que sembla que de vegades se n'oblida...

La presidenta

Gràcies.

Basha Changue Canalejo

...com els fills de la diputada Driouech, com els fills de la diputada Ndiaye.

En definitiva, per avançar –i ja acabo, presidenta– cap a una societat justa per a totes el que és necessari és abandonar la cultura de la por al migrant i les mesures «seguritàries» que se'n deriven i legislar no només per a les empreses, sinó també, i principalment, per a les persones.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Des de l'escó, presidenta. Se sent? *(Pausa.)* Sí, ara sí. Des de l'escó, presidenta. Senzillament per dir que no utilitzarem els cinc minuts per posicionar-nos sobre una moció que torna a estar plena d'homofòbia, de racisme, de xenofòbia i d'islamofòbia. Que considerem que segurament hi han motius suficients com per no haver-la admès a tràmit, i potser és una via que hem de començar a explorar en aquest Parlament.

I senzillament recordar a tots els grups que la mateixa contundència que tenim amb la ultradreta espanyola l'hem de tenir també amb la ultradreta catalana, perquè moltes vegades escoltem els mateixos arguments dits en un altre idioma.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Gracias, presidenta. Consejera, señoras y señores diputados, VOX nos presenta hoy una moción estructurada en catorce puntos, en los que nos exponen en formato compacto cómo entienden la gestión de extranjería y cómo deben enfocarse algunos de los problemas derivados del hecho incontestable de que la inmigración existe y que también existen deficiencias en lo que se refiere a su gestión por parte de los poderes públicos.

Como es lógico, la moción está impregnada de su visión sesgada y de sus prejuicios más arraigados, en el tono populista que les caracteriza cuando tocan los temas de extranjería. Empiezan culpando a los sucesivos gobiernos de la Generalitat de promover la llegada masiva de extranjeros de forma ilegal y descontrolada. *(Remor de veus.)* No creemos...

La presidenta

Silenci, si us plau. *(Pausa.)* Gràcies.

Matías Alonso Ruiz

No creemos que sean promotores en ningún caso, aunque hayan demostrado sobradamente ser malos gestores, pero cargar contra los extranjeros porque, según ustedes, representan una grave amenaza para la seguridad, la cohesión social y la viabilidad de los servicios públicos de Cataluña, sin tapujos ni cortapisas, sigue su patrón xenófobo habitual. Estamos de acuerdo en que la llegada de extranjeros a España debe producirse de manera legal y ordenada, aunque probablemente discrepemos en el significado exacto de «legal y ordenada» y en cómo conseguir que así sea.

Respecto a la ley de extranjería, por supuesto que se debe cumplir y que se obligue a los Mossos d'Esquadra, como a cualquier otro cuerpo policial. Pero su propuesta excede sobradamente el espíritu de la propia ley. No la compartimos en los términos en que está redactada.

Plantean también algunas propuestas que deberían ser objeto de reformas legislativas de ámbito nacional, por lo que no deberían plantearlas en este Parlamento ni pedir al Gobierno de la Generalitat que resuelva de manera efectiva en un periquete el uso fraudulento del arraigo, el asilo, la reagrupación familiar o las parejas de hecho. Esta también es una buena propuesta para que la planteen en el Congreso de los Diputados mientras puedan hacerlo.

Nos preocupa su fijación con los menores extranjeros no acompañados. En su propuesta pretenden que el Gobierno de la Generalitat proceda a devolverlos a sus padres o a las instituciones tutelares de sus países de origen. Mucho le piden al gobierno autonómico, que no tiene competencias sobre esta cuestión.

Desde el Grupo Parlamentario de Ciutadans estamos radicalmente en contra de la cesión de competencias en extranjería que Pedro Sánchez ha acordado con Junts. No sé si es también su caso. No ha acabado de quedar claro.

Dedican tres puntos de su moción a tratar sobre las materias relacionadas con políticas sociales para la acogida de extranjeros, que, estas sí, son competencia de la Generalitat, competen al Gobierno de la Generalitat. Empiezan fuerte. Proponen «eliminar» –cito textualmente– «todo convenio, ayuda o subvención de la Generalitat de Cataluña a asociaciones, organizaciones, fundaciones u ONGs que promuevan o faciliten de cualquier forma la inmigración ilegal y el tráfico de personas». Una redacción maximalista que debería venir acompañada por una lista exhaustiva de las organizaciones, fundaciones u ONGs que, según ustedes, están dedicadas en cuerpo y alma a la promoción de la inmigración ilegal y al tráfico de personas.

Deberían haber incluido esa relación en su moción, porque así tendríamos claro de qué nos están hablando y tendríamos elementos de juicio para tomar una decisión respecto al posicionamiento de nuestro grupo en relación con su propuesta. Redactada como está redactada, tirando la piedra y escondiendo la mano, nuestro posicionamiento no puede ser en modo alguno favorable.

Piden también cancelar programas, ayudas y subvenciones de cooperación internacional de la Generalitat de Catalunya, singularmente las dependientes de la Agencia Catalana de Cooperación al Desarrollo. Pero los programas de cooperación sí son competencia de la Generalitat, siempre que no entren en contradicción con la política exterior del Reino de España.

Estamos de acuerdo en que hay que luchar decididamente contra la multirreincidencia. De hecho, hoy mismo lo proponemos en nuestra moción sobre competencias de seguridad pública. Pero ustedes plantean que los extranjeros en situación irregular vivan permanentemente en el limbo. Sus propuestas en el ámbito de la seguridad buscan más estigmatizar a los extranjeros que aportar soluciones realistas y viables. No entraremos en su juego.

Respecto al islamismo radical o lo que podríamos denominar «yihadismo político», coincidimos en que no se debe tolerar que se extienda esa ideología totalitaria que atenta contra los principios y valores constitucionales. La Constitución española y el ordenamiento democrático en su conjunto deben imperar en todo el territorio y obligan por igual a todos.

Respecto a su fobia, a lo que ustedes llaman «multiculturalismo», solo decirles que la sociedad española, como cualquier sociedad de nuestro entorno, es diversa; también en lo cultural. Los liberales defendemos los derechos y libertades individuales de todos, con los únicos límites establecidos por el ordenamiento democrático vigente.

Muchas gracias.

La presidenta

Té la paraula ara la diputada no adscrita, la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. És preocupant el procés de normalització dels postulats polítics de l'extrema dreta. Resulta una infàmia escoltar consignes populistes en contra de les persones migrades que, segons els seus postulats feixistes, amenacen la identitat i la seguretat dels ciutadans. Hem de reconèixer totes les amenaces per protegir la democràcia. Més que mai cal recordar a Thomas More quan diu que s'enganyen els qui creuen que la misèria del poble és la garantia de la pau. Aquesta cita la vaig

escoltar de la diputada Aurora Madaula, persona a la que desitjo des d'aquí una prompta recuperació.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Alba Vergés Bosch.

Alba Vergés i Bosch

Bon dia, diputades, diputats, consellera. No vull desaproveitar aquest temps intentant contestar l'aberració de moció que ens torna a presentar l'extrema dreta avui al Parlament. Ben mirat, és evident que, una vegada més, això només forma part de la seva campanya d'odi, de propaganda racista i classista contra col·lectius i persones migrades. Vull aprofitar-lo, això sí, per desmentir les seves mentides.

Molts cops l'extrema dreta afirma que no ens atrevim a parlar d'immigració. Una altra mentida, una més. Oh i tant, que parlem d'immigració! El que els molesta és que no ho fem des dels seus termes, des dels seus postulats xenòfobs i supremacistes. Un exemple clar és la quantitat d'iniciatives que el secretari de la Mesa, Ruben Wagensberg, ha presentat i liderat en aquesta cambra. Això sí, des de la solidaritat, des de la cooperació i la voluntat de ser un país obert i cohesionat; sempre defensant la vida i els drets humans, abans com a activista i ara també com a diputat. Ara aquest diputat es pot veure acusat de tot el contrari. Això també és una aberració. Gràcies, Ruben. Des d'aquí, tot el suport. *(Aplaudiments.)*

Aquest Parlament ha debatut, i molt, sobre què obliga les persones a emigrar; les causes: guerres, conflictes, les amenaces polítiques, la persecució i la repressió, la vulneració de drets o la pobresa. De fet, aquest Parlament fa, a cada Ple, d'altaveu de les morts a la Mediterrània, morts de persones buscant un futur millor. Per tant, no deixarem de treballar per aquest futur per a tots i totes. Perquè una vida catalana, espanyola o europea val exactament el mateix que una vida de qualsevol altre indret del món. O potser també estan en contra d'això?

És evident que és l'extrema dreta qui no vol parlar realment d'immigració. De fet, quan parlen de polítiques socials directament la volen excloure. Vostès utilitzen la immigració com a eina populista. Vostès *només* parlen d'immigració quan és per vincular-la a delinqüència, criminalitat, a generadors de problemes als nostres barris i a totes les plagues bíbliques que ens puguem imaginar. I encara m'estranya que no els hagin culpat fins i tot de la sequera. I malgrat que menteixen –i saben que menteixen– i hem demostrat mil vegades que menteixen, i que s'han desmuntat les dades i les estadístiques que presenten –perquè no demostrin aquesta vinculació, senyor Macián, que vostès volen fer–, segueixen insistint en només parlar d'immigració de forma parcial i esbiaixada per generar por i odi.

L'hi va dir la consellera: «El creixement econòmic del nostre país i l'estat del benestar no s'entendria sense la contribució de ciutadans i ciutadanes provinents d'altres països. Són bons per cuidar els seus fills o els seus avis o per netejar casa seva, com els va comentar un diputat no fa massa, però no els volen quan es troben en dificultats o necessiten ajuda? Són bons per pagar impostos, com deia la diputada Basha Changue, però no per accedir a un lloguer just? Ja no dissimulen ni la seva manca d'escrúpols, perquè el seu únic objectiu és assenyalar, assenyalar, assenyalar, marcar com a diferent, fer un «nosaltres» i un «ells», culpabilitzar-los i identificar-los com a enemic, fer veure que els problemes socials que pateixen molta gent al nostre país i les desigualtats són culpa de l'origen de les persones o de la seva situació administrativa.

Estan intentant crear un clima d'intolerància dins la nostra societat i sabem que aquests objectius que vostès estan perseguint són l'inici dels períodes i episodis més foscos de la història. Són l'inici i són el perill. És obscè tractar de privilegiades

les persones en situació administrativa irregular i que necessiten suport de la societat. Precisament són les que veuen més vulnerats els seus drets. De debò que el preu de la llum o el preu de l'habitatge és culpa dels immigrants? De debò que la culpa que algú estigui a la cua del Banc de Queviures és culpa del que té al darrere per recollir un paquet de cigrons? De debò que només saben jugar a la guerra de l'últim contra el penúltim? Ni la immigració és el problema ni parlar-ne és un problema. Per a nosaltres és una obligació; és una obligació parlar d'immigració perquè forma part de la realitat del nostre país.

Mirin, Catalunya és exemple de terra d'acollida i ho vam demostrar amb les mobilitzacions de «Volem acollir». I el Govern de la Generalitat haig de dir amb orgull que hi està absolutament compromès, amb totes les eines que tenim. I en volem més, sí, per això volem la República Catalana. I com va dir la consellera, Catalunya som els vuit milions d'habitants que l'habitarem avui. Més diversa que fa unes dècades (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*); això és evident, sens dubte. Un país que ha fet sempre de la diversitat social una virtut. La identitat catalana l'hem construïda sempre amb el conjunt...

La presidenta

Gràcies.

Alba Vergés i Bosch

...de les persones que la integrem –acabo, presidenta. I per això no deixarem de treballar, perquè les persones que venen al nostre país a viure i tenir un futur i les segones i terceres generacions formin part d'aquesta identitat catalana que vol ser amb orgull diversa.

I ara sí que acabo, que això ens ha de moure a totes les forces democràtiques d'aquest Parlament: vigilem flirtejar amb aquests discursos només porta que guanyi la intolerància...

La presidenta

Diputada...

Alba Vergés i Bosch

...en lloc de la cohesió i és un greu perill i una autovia plana per al populisme, porti la bandera que porti.

La presidenta

Diputada, gràcies. Gràcies, hauria d'anar acabant.

Alba Vergés i Bosch

Nosaltres no els comprem aquest discurs, és un no a la seva moció, és un no pas-saran.

La presidenta

Acabat el debat... Diputat, per què em demana la paraula?

Joan Garriga Doménech

Sí; gràcies, presidenta. Miri, és en virtut dels articles 14 i 15 del nostre Reglament del Parlament de Catalunya, que regulen lo que són els drets i deures dels diputats i el codi de conducta. Informar que la diputada Ndiaye de la CUP ha dit..., mentre parlava el nostre diputat Sergio Macián defensant la nostra moció, li ha dit «gilipollas». I, després, el diputat Jubert ha dit «imbècil» al nostre president de grup, l'Ignacio Garriga, també en aquests termes.

Jo crec que podem tenir discrepàncies polítiques, però és bo que regni el respecte personal i el respecte per la institució, i per això demanaria als diputats una disculpa i una rectificació.

Gràcies.

La presidenta

La diputada Ndiaye no hi és. Si de cas, el diputat Jubert...

Joaquim Jubert Montaperto

Prèviament, el senyor Garriga ha amenaçat directament la diputada Ndiaye i jo he sentit l'amenaça, i li he preguntat si creia que estava a la barra d'un bar fent un cigaló o estava al Parlament. I la seva resposta ha sigut intemperant; per tant, no penso disculpar-me.

La presidenta

Jo, diputats i diputades, sí que els hi demanaria que tots tinguéssim clar el que és el codi de conducta del Parlament i també el que és l'article 233, de capteniment dels diputats durant les sessions per tal d'evitar pertorbacions, desordres i acusacions i recriminacions entre vosaltres, però sobretot el fet de mantenir aquesta conducta respectuosa amb els altres diputats.

No sé si ara que hi ha la diputada Ndiaye volgués dir alguna cosa...

Nogay Ndiaye i Mir

Sí, presidenta. Potser no hauria d'haver dit la paraula concreta, però no retiro les acusacions de racistes, masclistes, homòfobs, xenòfobs i que estem farts d'haver d'escoltar contínuament en aquesta cambra les seves manifestacions clarament racistes com les que ha fet avui. I no pot ser que passin sense cap tipus de conseqüència. Cada cop que es crida a l'ordre o cada cop que els hi crida l'atenció la presidència de la cambra, se'ls crida a l'ordre, però no se'ls impedeix poder acabar amb el seu discurs racista. I, per tant, ens reiterem en aquesta afirmació de racistes, xenòfobs, homòfobs i que no podem continuar permetent els seus discursos en aquesta cambra.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Jo els hi reitero, i amb tota la força, sobretot de mantenir aquest codi de conducta. Els agraeixo també a tots plegats els requeriments que han fet, però sí que sobretot mantenir aquest codi de conducta totalment respectuós entre els diputats i tenir clar que som a l'hemicicle i que som al Parlament de Catalunya.

Després, doncs, d'aquests aclariments, informar-los que hem d'aturar cinc minuts el Ple per un problema de restauració de tot el sistema informàtic per poder fer les votacions amb tota la seva qualitat informàtica.

Vol dir que parem el Ple durant cinc minuts.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i quatre minuts i es reprèn a dos quarts de dues i tretze minuts

La presidenta

Diputats, diputades, com que... *(Remor de veus.)* Si us plau, un moment d'atenció.

Com que sembla que continuen els problemes informàtics i necessitarem una mica més de temps, si us sembla acumulem totes les votacions per la tarda. *(Aplaudiments.)*

Suspenem la sessió i la declaració. I recordar també que ho farem tot a la tarda, perquè també hi han problemes amb els altaveus.

Suspenem la sessió fins a les tres de la tarda.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i catorze minuts i es reprèn a les tres de la tarda. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el lletrat major i el lletrat Xavier Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller d'Interior, la consellera de Territori, el conseller de Drets Socials i la consellera de Justícia, Drets i Memòria.

La presidenta

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de la presidenta.) ...la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les competències en seguretat i llur exercici, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les competències en seguretat i llur exercici

302-00387/13

I, per exposar-la, té la paraula el senyor Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Gracias, presidenta. *Conseller*, señoras y señores diputados, presentamos una moción estructurada en ocho puntos, con los que instamos al Gobierno de la Generalitat a ejercer sus competencias en seguridad pública sin invadir competencias no asignadas, respetando en todo caso la labor encomiable de las fuerzas y cuerpos de seguridad, también las dependientes del Gobierno de España, y a promover las reformas legislativas necesarias per evitar la reiteración delictiva y la multirreincidencia.

Instamos al Gobierno a respetar la distribución competencial conforme al ordenamiento democrático vigente, evitando en todo momento posibles conflictos entre fuerzas y cuerpos de seguridad relacionados con el ejercicio de las competencias respectivas.

Abundando en esta cuestión, instamos al Gobierno de la Generalitat a revisar la organización y el equipamiento del área marítima de los Mossos d'Esquadra, ciñendo su actuación a las tareas policiales derivadas de la actual distribución competencial que está recogida en el Estatuto de autonomía de Cataluña y en la ley orgánica de fuerzas y cuerpos de seguridad, sin invadir competencias asignadas a otros cuerpos, como, por ejemplo, las asignadas a la Guardia Civil.

Instamos también al Gobierno a reforzar y mejorar los mecanismos de coordinación y colaboración de los Mossos d'Esquadra con las policías locales y con el resto de las fuerzas y cuerpos de seguridad. En este ámbito las instituciones gubernativas deben poner especial énfasis, puesto que la mejora de la coordinación y de la colaboración policial es esencial para garantizar las mejores condiciones de seguridad en beneficio de los derechos y de las libertades públicas del conjunto de la ciudadanía.

También instamos al Gobierno a que respete la ubicación de la Jefatura Superior de Policía de Cataluña en su sede de la Via Laietana de Barcelona, que ha estado vinculada a la Jefatura Policial en Cataluña desde la Segunda República. El Gobierno, con el apoyo de otros partidos de esta cámara, a veces se escuda en argumentos supuestamente memorialistas para ocultar su objetivo de expulsar al Cuerpo Nacional de Policía de su emplazamiento histórico y operativo, estigmatizando, además, a los miembros de su cuerpo relacionándolos con la dictadura franquista.

El Cuerpo Nacional de Policía es una policía cuyos componentes ejercen sus competencias y sus funciones en el ámbito de la seguridad con los máximos están-

dares democràtics. Los valores democràtics del Cuerpo Nacional de Policía no están en duda; no deberían estarlo en ningún momento. No se puede decir lo mismo de algunas de las fuerzas políticas que pretenden echarles de su actual sede, entre ellas, el propio Gobierno, más preocupado en conseguir la impunidad para quienes participaron y siguen participando, en ocasiones con violencia, en su intento de secesión antidemocrática que en garantizar los derechos y libertades públicas del conjunto de los ciudadanos.

En este último, el compromiso del Cuerpo Nacional de Policía, como el de la Guardia Civil y los propios Mossos d'Esquadra, a ojos del Grupo Parlamentario de Ciutadans, está fuera de toda duda. Nos preocupa el incremento de la inseguridad en Cataluña y, de forma específica, en la ciudad de Barcelona, donde la inseguridad creciente puede decirse que va por barrios. Tampoco, frente al derecho esencial de la seguridad, existe una igualdad efectiva para la ciudadanía. Y, como siempre, quienes salen peor parados son los ciudadanos que están en una situación socioeconómica más débil y con frecuencia precaria.

Instamos al Gobierno a elaborar un plan de seguridad específico para Barcelona que garantice la seguridad pública en igualdad de condiciones al conjunto de la población. Que un vecino de Ciutat Vella se sienta y esté tan seguro como puede estarlo o sentirse un vecino de Sarrià o de cualquier otro distrito de la Ciudad Condal. Pedimos al Gobierno que rechace el traspaso de la competencia de extranjería, una competencia exclusiva del Gobierno de España, que forma, además, parte del núcleo central de las competencias propias de cualquier estado soberano.

Al mismo tiempo, le instamos a que ejerza de forma plena y eficaz las competencias sobre inmigración recogidas en el artículo 138 del Estatuto de autonomía de Cataluña, revisando las políticas sociosanitarias y de orientación dirigidas a la primera acogida de las personas extranjeras migradas y en situación de vulnerabilidad para garantizarles las mejores condiciones de integración en nuestra sociedad.

Por último, instamos al Gobierno a negociar con el Gobierno de España las reformas legislativas necesarias para evitar la reiteración delictiva y la multirreincidencia, y a colaborar activamente en los ámbitos administrativo y policial para asegurar la aplicación efectiva de la ley de extranjería para evitar que los residentes ilegales multirreincidentes sigan delinquirando en territorio nacional, como medida necesaria para combatir eficazmente, además, el discurso xenófobo promovido por algunos dirigentes políticos, que está calando en parte de la ciudadanía y que estigmatiza a todos los extranjeros como causa primera de la creciente inseguridad.

Muchas gracias.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, el senyor Ramon Espadaler Parcerisas.

Ramon Espadaler Parcerisas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, senyores i senyors diputats, la veritat és que vam seguir amb atenció, com correspon, la interpellació al darrer Ple. I certament va ser una interpellació dispersa, com dispersa és la moció, perquè toca un ventall de temes que van des de la reincidència fins a un pla específic per a Barcelona, fins a temes que ratllen l'àmbit estrictament sanitari, fins a la Prefectura de Policia de la Via Laietana..., és molt dispersa. No serem nosaltres qui direm a un grup parlamentari sobre què ha de versar, però, en qualsevol cas, té aquest element de dispersió.

Per centrar una mica i per fer més comprensible la nostra posició respecte als punts, més que desglossar-los un per un, explicaré, intentaré explicar els cinc punts, els cinc, per dir-ho així, principis o referents a partir dels quals nosaltres afrontem les polítiques de seguretat i, en aquest cas, del Departament d'Interior.

El primer punt és el respecte escrupolós, el suport, l'empareda dels cossos policials, començant pel propi cos, el Cos de Mossos d'Esquadra, que s'anomena Policia de la Generalitat de Catalunya; els altres cossos que hi han a Catalunya, particularment el conjunt de les policies locals, que són diverses, i, evidentment, els cossos també de l'Estat. Per tant, aquest és un punt que ens inspira i que ens ajuda a resoldre, a posicionar-nos davant els diferents aspectes.

El segon és un respecte escrupolós al marc legal competencial. En aquest sentit, ja li avanço que nosaltres donarem suport a tots aquests punts. Hem fet una esmena de matís que ens ha estat acceptada. Per tant, en el que és el bloc competencial, de respecte competencial. Però no perdem de vista que el Cos de Mossos d'Esquadra és una policia integral i que, per tant, té capacitat des de la perspectiva, en aquest cas, del Govern, des dels cossos operatius, però particularment dels acords entre governs, de concertar, de treballar conjuntament en diferents àmbits. I això tindria molt a veure amb tot aquest debat que segurament hi ha: la policia del mar, si és competència, si les lleis diuen... Cooperant i col·laborant entre governs això creiem que té solució. Però, en qualsevol cas, nosaltres li donarem suport en aquesta defensa del marc competencial, perquè ens sembla que és un principi ordenador i que ajuda, en definitiva, a la bona praxi.

El tercer puntal de la nostra política és una aposta clara –que va molt lligat a aquest segon– per la col·laboració, per la cooperació entre cossos policials, que es dona i que aplaudim i que incentivem, entre institucions. I aquí sí que voldríem subratllar la necessitat d'acords amb els ajuntaments, entenent la diversitat dels ajuntaments, començant per la singularitat de Barcelona i acabant per la singularitat de molts ajuntaments diversos amb, sense policies, amb policies de diferents dimensions, amb problemàtiques molt diferents, i la cooperació entre poders. La moció no hi fa referència, si més no tangencialment. Sí que parla una mica de l'àmbit judicial. Tot el cercle de la seguretat, que no comença ni acaba amb la cosa policial, té un element crucial, que també és l'àmbit de la justícia, aquelles lleis sobre les quals els jutges treballen i els recursos fins i tot també materials que puguin tenir els jutges.

El quart punt és una aposta per la proximitat. La Policia de Catalunya és una policia volgudament de proximitat.

I el darrer punt, no menys important –i abans deia que no tot comença i acaba amb la policia–, és una aposta rotunda i decidida també per la prevenció, i això incorporaria moltes altres polítiques.

A partir d'aquí, nosaltres ens hem posionat. En tot el que és el bloc competencial li donem suport. I, escolti, siguem escrupolosos amb el compliment competencial, però avancem en la mesura que sigui possible –i així l'hi diem també al conseller– en concertar competències que són d'un o altre cos, però treballar conjuntament en tots els àmbits, inclòs l'àmbit del mar, però en qualsevol cas concertadament, no saltant-nos l'ordenament jurídic.

I en la resta de punts nosaltres no li donarem suport. I voldria, ni que fos molt telegràficament, explicar bàsicament el perquè. Miri, la nostra posició sobre la Prefectura Superior de Policia de Catalunya –i l'hem defensat en comissió i no li sorprendrà que l'hi digui així– és que aquest tema creiem que es resoldrà quan hi hagi un acord entre l'ajuntament, la Generalitat i el Govern central i el ministeri. I creiem que aquest camí és possible. Creiem que es poden conciliar els usos i que es poden trobar solucions, però sí que defensem una cosa: que les solucions siguin acordades entre administracions, entre governs. Per tant, no li donarem suport en aquesta proposta per aquesta raó.

Sobre el pla específic de seguretat a la ciutat de Barcelona, va ser votat en el ple nari fa tres plenaris i va ser votat per la unanimitat de tot el consistori. I això és positiu que fos així –i això és positiu que fos així. I no era una proposta que partís del Grup Parlamentari..., del Grup Municipal, en aquest cas, de Socialistes i Units per

Avançar, sinó que partia d'un altre grup i la vam recolzar. En aquest sentit, això, d'alguna manera, no té sentit perquè ja va.

Sobre les competències d'estrangeria, jo crec que potser van redactar aquest text en el moment del titular de premsa, sense després haver escatit a veure com s'articula això. Jo –i per això no li donarem suport– donaria confiança a les parts que, en definitiva, negocien al respecte.

Sí que ens abstindrem en el tema de què vostè parla del compliment de la sentència de l'Estatut d'autonomia en matèria sanitària.

La presidenta

Gràcies, diputat.

Ramon Espadaler Parcerisas

I no donarem suport al darrer dels punts perquè no creiem... Ja hi ha hagut una reforma del Codi penal, però no creiem que aquest sigui el camí, la qual cosa no vol dir que nosaltres –i ho hem dit des d'aquesta tribuna– afrontem el repte de la immigració, irregularitat i multireincidència des del bonisme.

La presidenta

Gràcies.

Ramon Espadaler Parcerisas

Perquè creiem –acabo, senyora presidenta– que tant mal fa una actitud bonista com una actitud criminalitzadora, que no dic que hagi sortit de la seva boca, però d'altres grups d'aquesta cambra, sí.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la senyora Mercè Esteve i Pi.

Mercè Esteve i Pi

Bé, bona tarda. Bona tarda a tothom. Gràcies, presidenta. Conseller, diputats i diputades, ens trobem davant d'una moció que ens presenta Ciutadans reiterada en el seu contingut i que considerem que no aporta gairebé res.

Com ja saben prou bé, senyors de Ciutadans, vostès i nosaltres estem molt allunyats del que volem per a Catalunya. Malgrat això, els hi votarem un punt a favor –un. I ja veuran per què. La Generalitat té unes competències que li són pròpies, i el Govern de Catalunya les ha anat assumint de manera progressiva al llarg del temps mentre s'ha anat desplegant el Cos de Mossos d'Esquadra des del 94. Aquest desplegament i l'assumpció de competències s'han produït i s'han de seguir produint per garantir la plena autonomia dels nostres drets i de les nostres llibertats.

Mirin, nosaltres som seriosos i tenim clar que servir correctament el poble de Catalunya és el nostre objectiu, a diferència de la manca de lleialtat institucional de les Espanyes, com en qüestions d'espionatge en el nostre cos policial, entre d'altres. Per això l'esperit amb què es treballa des de les diferents administracions que concorren en l'àmbit de la seguretat és bàsicament coordinació, col·laboració i cooperació per tal d'assegurar l'eficàcia i l'eficiència de l'acció pública i sempre, sempre, sempre en interès de la nostra ciutadania. I a Junts ho tenim claríssim.

Senyors de Ciutadans, respecte de la ubicació de la Prefectura Superior de la Policia espanyola a la Via Laietana, tots sabem –tots sabem– que aquesta ha suposat un fet traumàtic a la nostra història recent, i els hi volem recordar que en ella s'han torturat i assassinat desenes de persones únicament per les seves idees polítiques. Els seus responsables no van haver, no han hagut de rendir comptes ni amb l'Estat de democràcia ni amb la societat que les va patir. Així que és feina d'aquest Parlament democràtic evitar que les seves víctimes quedin oblidades. Jo els vull recomanar la lectura d'aquest llibre (*l'oradora mostra un llibre*): *Torturades*, de Gemma Pasqual

Escrivà. I, si volen, també poden assistir a les concentracions periòdiques que es realitzen davant d'aquesta prefectura. Així potser acabaran d'entendre què passa i què ha passat allà.

Pel que respecta a la seva petició d'un pla de seguretat específic per a la ciutat de Barcelona, dir-li que el nostre Grup de Junts, de Trias per Barcelona, vam presentar al plenari de desembre aquesta proposició, acordant aquest pla de seguretat per al 2023-2027, i que ara està a l'espera que el Govern municipal ens el presenti durant aquest mes de febrer. Un pla que té el compromís d'augmentar els recursos i d'arribar als quatre mil agents de la Guàrdia Urbana per a aquest 2027. Aquest és el punt que li deia que votarem a favor i, evidentment, perquè l'hem proposat nosaltres i perquè hem aconseguit que tiri endavant.

I, com ja saben, a Catalunya aspirem a ser independents, però, mentrestant això no passa, tenim unes prioritats molt diferents a les que té Espanya. I, per acomplir el marc normatiu en matèria d'asil i de migració, volem interlocutar directament amb Europa, i no a través de l'Estat espanyol. És per això que Junts per Catalunya hem pactat amb el Govern espanyol la delegació integral de les competències en immigració a la Generalitat, mitjançant l'article 150.2 de la Constitució espanyola.

Catalunya ha de disposar de totes les eines i recursos per gestionar les competències d'estrangeria de forma integral. La delegació de competències prevista en aquest article 150.2 es refereix precisament a competències exclusives de l'Estat, i aquest article ja es va utilitzar en el seu dia en el traspàs de trànsit a Catalunya, que fins aleshores corresponia a la Guàrdia Civil. Semblava impossible i es va fer. Necessitem que la Generalitat tingui totes les competències per implementar una política nacional pròpia, responent als interessos i necessitats reals de Catalunya.

I, respecte a la multireincidència, sí, tenim un problema, un problema molt greu, i n'hem parlat moltes vegades, però n'hem de parlar amb més profunditat. Aquí vostès barregen conceptes com «residents il·legals», «multireincidentes», «territori nacional espanyol», entre d'altres. Nosaltres, des de Junts, considerem que aquest tema cal abordar-lo amb rigor, i no amb quatre línies com les que vostès presenten en la seva moció.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gracias, presidenta. Señor *conseller*, señores diputados, cuando uno lee las mociones de Ciudadanos en materia de seguridad, no puede por menos que estar de acuerdo, en general, con lo que se dice. Son, formal y desde un punto de vista técnico, muy correctas. Pero en todas sus mociones sobre este tema de la seguridad uno tiene a veces una doble impresión.

Por una parte, tienen ustedes como una concepción muy burocrática, muy administrativa, muy de ventanilla, de lo que es la seguridad. Insisten mucho en la distribución de competencias, en la no invasión de competencias entre administraciones. Pero es que hablar de respeto al marco competencial con un gobierno de partidos separatistas, golpistas, que vive instalado en la rebeldía, que se ha saltado repetidamente la legalidad constitucional y que amenaza cada día con volverlo a hacer es absolutamente ineficaz, porque les entra por un oído y les sale por el otro. No se puede pedir lealtad institucional y respeto competencial a los partidos separatistas que se han echado al monte. No se puede, señor Matías Alonso.

Y, en segundo lugar, que cuando ustedes hablan de seguridad también tiene una impresión de que parece que están dando una clase de universidad. Miren, no tratan o tratan muy poco los temas reales, los problemas reales de seguridad de los catalanes. Y, mire, este año: violaciones disparadas, aumento alarmante de homicidios

y delitos violentos, crecimiento de la radicalización yihadista en Cataluña... En fin, estos son los temas sobre los que hay que poner el foco cuando se habla de seguridad. Y en su moción o nunca hablan de estos temas o prácticamente lo hacen de una manera muy concisa, muy breve. Estoy pensando, por ejemplo, en el punto 5 de esta moción, que alude a la situación delincencial, pero solo en Barcelona y sin concretar ninguna medida. Y, por cierto, como si no hubiera otras ciudades y otros barrios en una situación igual o peor que la capital condal.

Por cierto, me ha sorprendido un poco el punto octavo de su moción, que hablan de no dar pábulo a discursos xenófobos, a propósito del debate de los delincuentes extranjeros y la multirreincidencia. Yo le quiero preguntar qué quieren decir ustedes con dar pábulo a discursos xenófobos. ¿Es Olaf Scholz, canciller alemán, del Partido Socialdemócrata, un xenófobo por pedir deportaciones masivas? ¿Es Rishi Sunak, el *premier* británico, un xenófobo por impulsar una ley que prohíbe la inmigración ilegal? ¿Es Macron, el presidente de la República Francesa, xenófobo por promulgar una ley que endurece la política migratoria en Francia? Por cierto, ustedes comparten grupo en Europa con Macron. Y yo me pregunto también si comparten ustedes grupo europeo con un xenófobo. (*Alguns aplaudiments.*)

Miren, déjenme que les haga una recomendación. Dejen de comprar el marco ideológico de la izquierda y del separatismo más rancios, y dejen de poner etiquetas a los que denunciamos el problema de la delincuencia. Cambien el chip, como ya hacen sus socios europeos.

Volviendo al tema de la situación que vivimos en Cataluña, quiero insistir en que el Gobierno de la Generalitat se ha rendido ante la inseguridad que vive Cataluña y no sabe qué hacer para parar esta situación –no sabe qué hacer. El Departamento de Interior –ya lo he dicho varias veces– se dedica a repetir –aquí tengo al señor *conseller* y lo puede constatar– que Cataluña es segura, que todo va muy bien y niega el principal problema de la seguridad que tiene Cataluña.

Y, miren, no es xenofobia afirmar lo que es una realidad contrastada por datos de la consejería de Interior y de la consejería de Justicia. Está aquí el señor *conseller*, que me los ha dado él; me los ha firmado él, digitalmente. Son datos de la *conselleria* de Interior.

El sesenta por ciento de los detenidos en Cataluña son extranjeros, y en Barcelona se acerca el dato al ochenta por ciento. Por delitos, esto es todavía más llamativo: el 70 por ciento de los detenidos por narcotráfico, el 64 por ciento de los delitos de hurto, el 53 por ciento de los delitos por robo, el 51 por ciento de los detenidos por agresión sexual, el 52 por ciento de asesinos de mujeres en el ámbito doméstico. Y en prisión es todavía más. No está la señora Ubasart, pero luego los recordaremos. Más del cincuenta por ciento de los presos son extranjeros. Y, de esos, el cuarenta y dos por ciento lo son de países de fuera de la Unión Europea, muy por encima de la media de Europa, que es del 8,3 –cuarenta y dos por ciento, 8,3. Hombre, alguien tendrá que reflexionar sobre esta situación sin que le califiquen de xenófobo.

En fin, nosotros creemos que es necesario, desde luego, denunciar las consecuencias de esta política de fronteras abiertas que nos ha traído hasta aquí, porque no es otra cosa lo que nos ha traído hasta aquí. Y la Generalitat pensamos que sigue dando palos de ciego en la búsqueda de soluciones, porque o son incapaces de reconocer el problema o, lo que es peor, sus complejos les impiden admitirlo, ¿eh?, condenando así a miles de catalanes a vivir inseguros en sus pueblos y en sus barrios.

Desde VOX, señores de Ciudadanos, vamos a votar, cómo no, la mayoría de esos puntos a favor, pero les reiteramos que sus medidas nos parecen insuficientes y que la criminalización que hacen ustedes hacia quienes denunciamos el problema del origen de la mayoría de los detenidos, pues, les hace a ustedes de alguna manera permisivos con una gran parte –no digo toda, ¿eh?, pero con una gran parte– de la delincuencia que sufrimos los catalanes. Ha llegado el momento de decir basta y

ofrecer soluciones distintas. Y, en este sentido, nosotros vamos a seguir siempre denunciando y señalando a los delincuentes sin complejos.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats, diputades, conseller. Ja que parlem de seguretat i parlem de Mossos, voldria aprofitar per començar la intervenció mostrant tot el suport al company que ahir, en el marc de les mobilitzacions per denunciar el genocidi a Gaza, va ser detingut a Girona ahir al vespre per agents dels Mossos d'Esquadra. Així que des d'aquí tot el suport i tota la força a les mobilitzacions i al company que va ser detingut. (*Alguns aplaudiments.*)

Dit això, algunes consideracions generals sobre la moció. Bé, em sembla una moció que parla amb aquest vernís de competències sobre seguretat i del seu exercici amb un tuf, per dir-ho d'alguna manera, a recentralització de competències i amb un tuf de model raquític, no?, reduccionista, de la seguretat, que ni compartim ni compartirem; que proposa una mica abordar les competències amb allò del de sempre, sense acabar de tocar res i amb el mateix resultat de sempre, que és que no funcionarà el que proposen i no funcionaran les seves polítiques «securitàries».

I fins aquí pel general de la moció, que hauria estat una mala moció, poc liberal en els termes de la paraula que es defineixen vostès, en termes recentralitzadors, travessada per aquest espanyolisme i per aquest intervencionisme en el sentit ranci i conservador de la paraula –perquè nosaltres som intervencionistes i hi estem d'acord, però en el seu sentit–, i amb voluntat, com sempre, de forma més o menys velada, de reduir, retallar competències i deslegitimar les institucions catalanes.

I la cosa podria acabar aquí. Fins aquí seria una història, doncs, que no seria feïç, però tampoc ens semblaria un gran despropòsit. Però volíem destacar dues qüestions més. Primer, aprofiten per rentar la cara al franquisme intentant rentar la cara al forat negre que és la Via Laietana. I, segon, fan aquest aiguabarreig per acabar justificant els plantejaments de l'extrema dreta. Que, mirin, no tenen limitacions els punts de la moció; posin diversos punts, parlin en un d'estrangeria i parlin en un de multireincidència. Però no, tot juntet, tot ben barrejat i a fer el còctel –a fer el còctel– per intentar vincular de nou seguretat amb immigració.

I aquestes són dos qüestions que ens preocupen enormement i que ens sembla que cal criticar-los, perquè estan fent, òbviament, el joc als seus amics de darrere. I ja veuen com els hi ha anat fer el joc als seus amics de darrere; no gaire bé electoralment, com a mínim.

Sobre la qüestió de Via Laietana i la memòria històrica, volíem aprofitar, ja que ho situen damunt de la taula, per recordar el testimoni de centenars de persones que han estat torturades a Via Laietana, concretament de vint-i-dues dones. Abans, una altra diputada citava el llibre. Vint-i-dues dones que han estat torturades a Via Laietana; una l'any 1941, i una l'any 2019, fa quatre anys. I estem parlant des de la Soledad, que va ser torturada l'any 41, fins a la Xènia, que va ser torturada l'any 2019. I passem per la Blanca Serra, la Núria Cadenes, la Mireia Comas i tantes altres persones que han estat torturades en aquestes dependències.

Per tant, ens sembla vergonyós que defensin i intentin rentar la cara a un símbol de la dictadura franquista, a un símbol de la tortura i a un símbol clar i evident que entre el que es va anomenar «la transició democràtica» no hi ha hagut canvis de fons en molts dels estaments, com els policials –com hem vist que s'han mantingut les tortures, moltes d'elles en democràcia– i com els judicials, amb les maniobres que veiem, per exemple, actualment en els jutges de l'Audiència Nacional, abans

Tribunal de Orden Público, com és el senyor aquest *hooligan* d'extrema dreta que és Manuel García-Castellón.

I, pel que fa a la qüestió de la..., la segona qüestió que ens semblava interessant comentar, que ja els hi hem dit abans, sobre la qüestió de la multireincidència, proposen zero solucions efectives. I els hi posarem un exemple molt clar. Girona té cent mil habitants, uns vint mil dels quals són estrangers. Saben quants multireincidents hi ha a Girona? Deu. Creuen que l'element rellevant sobre la multireincidència és la nacionalitat? Creuen que aquest és l'element rellevant de la multireincidència? A nosaltres ens sembla que no ho és –a nosaltres ens sembla que no ho és. Perquè, quina diferència hi ha entre una persona que hagi matat algú que sigui del sud dels Pirineus que que sigui del nord? O entre una persona que hagi matat algú que sigui d'Oporto o que sigui de Badajoz? Què ens importa la seva nacionalitat si han matat algú? Quines mesures diferents se'ls hi han d'aplicar, a uns i altres? A nosaltres ens sembla que cap. Per tant, diguéssim, ni comprant el seu marc ens sembla que tingui sentit allò que plantegen i l'aiguabarreig que fan, perquè ni és efectiu, ni té cap sentit, ni dona cap tipus de resultat.

I una altra qüestió, per això que parlen de l'enduriment del Codi penal. El Codi penal ja es va endurir el 95, ja es va endurir el 2015 i es pot tornar a endurir els cops que faci falta. La gran part i la major part de la delinqüència va vinculada a la pobresa, i per molt que endureixin el Codi penal, o fan tantes presons com pobres hi hagi en aquest país, que cada cop n'hi ha més, o mai acabaran amb la delinqüència. *(Alguns aplaudiments.)*

Així que, com no pot ser d'una altra manera, votarem en contra d'aquesta moció. Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Bona tarda, conseller, diputades, diputats. Planteja la moció diversos aspectes, com si la distribució competencial en matèria de seguretat estigués en qüestió, plantant una llavor de sospita al respecte, quan és clar que ningú planteja la no aplicació del marc de referència. Ara, és cert que hi ha matisos al respecte, i és aquí el terreny en el que se situen les discrepàncies d'En Comú Podem amb els acords que conté la moció.

Així, pel que fa a la unitat d'intervenció marítima dels Mossos, En Comú Podem considerem que cal garantir un funcionament eficaç d'aquesta, negociant amb el Govern de l'Estat la superació de les dificultats operatives fruit de la falta de coordinació amb la Guàrdia Civil. D'aquí que ja al Ple de seguretat plantegéssim la necessitat de garantir la direcció de la seguretat de la copa Amèrica per part dels Mossos d'Esquadra, precisament en exercici de l'actual distribució competencial.

De la mateixa forma que la moció dona per suposada la inexistència de qualsevol tipus de coordinació del Cos de Mossos d'Esquadra amb la resta de cossos i forces de seguretat, però molt particularment amb les policies locals, tot i que és cert que és millorable si tenim present que a hores d'ara el mecanisme encarregat –en aquest cas la Direcció General de Polícies Locals– amb l'únic que compta és amb el director general, sense una dotació econòmica específica ni recursos humans ni materials suficients per a l'exercici de les seves funcions.

I un altre clàssic quan es parla de seguretat respecte a determinats grups d'aquesta cambra: a aquest Parlament no li correspon fer història, però tampoc reescriure-la. Cal acabar a l'Estat espanyol, també a Catalunya, amb la desmemòria sobre l'actuació del règim franquista, que no només perseguia les persones per motius ideològics, també per motius diversos de llibertat d'estil de vida, que el règim no respectava en

absolut, sinó que atemptava greument contra la dignitat i la vida humanes, amb una pràctica contrària als drets humans com és la tortura.

I hi ha un fet incontestable: no es pot negar la realitat de les tortures a la comissaria de la Via Laietana, de les que van ser víctimes tantes persones, amb les seqüeles físiques i psicològiques per totes conegudes. Va ser un dels centres principals de tot l'Estat. I pot canviar perfectament els seus usos actuals en funció de que es consideri de major interès públic per a la ciutadania. Segurament no farien tants escarafalls si es tractés de construir un hotel o un edifici d'habitatges de luxe, però parlem de dedicar-la a un exercici de memòria, i això ja no els hi agrada tant.

La moció insisteix, a més a més, en aprofundir en la llegenda negra de la inseguretat i un suposat augment dels índexs delictius que no és tal, no als nivells apocalíptics descrits pels proposants, com es desprèn tant de l'anàlisi de la recent enquesta de seguretat pública, posada en relació amb la tercera onada omnibus del CEO sobre determinades variables de seguretat, però també les pròpies estadístiques, centrant-se principalment en dos aspectes: Barcelona com a reencarnació del Chicago dels anys vint, llegenda intencionadament creada com a element de relat electoral fonamentalment, i la suposada relació entre immigració i delinqüència, que les estadístiques s'entesten a desmentir.

I ho fan, d'altra banda, de manera contradictòria, perquè demanen al Govern que rebutgi el traspàs de noves competències en matèria d'estrangeria i, simultàniament, que exerceixin aquelles que són de la seva titularitat, però per vulnerar els drets a l'atenció de les persones nouvingudes en matèria sociosanitària i, per tant, alterant el títol competencial i, en conseqüència, assumint noves competències no reconegudes per la via dels fets consumats. Curiosament, estan vostès d'acord amb un Departament de Salut que a l'estiu demanava a les professionals col·laboració per perseguir sol·licituds de targetes sanitàries en frau de llei per a les persones migrades, i ens assabentàvem avui que ara demana que deixin de venir menors malalts de càncer.

I, per últim, insisteixen en demanar una modificació de la normativa penal i processal, amb una clara orientació punitivista, en la mateixa línia que va fer el Grup de Junts a l'última reunió de la Comissió d'Interior per reclamar l'expulsió de migrants reincidents; una reforma absolutament innecessària per tractar una realitat ja regulada per l'ordenament jurídic i, a més a més, amb uns mètodes que estan ja provats com a ineficaços, perquè continuar reformant indefinidament el Codi penal i la normativa processal no posa solució a la situació.

Així doncs –i acabo, presidenta–, en base a les consideracions anteriors, En Comú Podem ens posicionarem desfavorablement respecte a la proposta de moció.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita, té la paraula la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. Les competències en seguretat, per desgràcia, són escapçades d'inici. Tots sabem que no són plenes, això és un fet.

Per altre costat, Via Laietana, 43, és un edifici de repressió i de tortura, que el dignifica només la Comissió de la Dignitat, que no s'aturarà fins que la bèstia deixi el cau. Un camp que demana convertir l'edifici policial en un espai de memòria democràtica. Un activisme viu a peu de carrer, amb homes i dones valents i perseverants, testimonis que no s'arronsen i que lluitaran fins als últims dies de les seves vides. El més impactant de tot són els relats dels testimonis, que diuen que s'alleujaven quan entraven a la presó Model, perquè deixaven enrere aquest cau de tortura. Amb ells, que no s'aturen ni s'aturaran mai.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes... Ai, perdó. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Carles Castillo Rosique.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats, diputades, companys, companyes, conseller Elena, diputat Matías. Vull començar per fer-li avinent –ho «lamento», entre cometes– que votarem en contra de la totalitat de la seva moció.

Respectar distribució de competències, evitar conflictes, assegurar coordinació, rebutjar traspass, assegurar coordinació –assegurar coordinació. Si no hem aprovat 23.000 vegades en aquesta cambra lo d'assegurar la coordinació, no ho hem aprovat mai. Per tant, amb tot el respecte, la seva moció és reiterativa, repetitiva, negativa, derrotista.

I té vostè, d'alguna manera, una obsessió malaltissa amb el tema de competències de la Generalitat en seguretat. I vol que li digui una cosa, senyor Matías? Per la seva total tranquil·litat, li diré que el Gobierno de España, *seguro, seguro, seguro* que, si sent atacades les competències o mínimament tocadés, actuarà, com ha fet sempre. No esperem altra cosa.

Els punts que plantegen, per tant, o ja s'han aprovat i s'estan complint o directament no hi estem d'acord. I per això, senyor Matías Alonso, no calen salvapàtries. I sobretot, des del nostre punt de vista, no cal posar-se límits *a priori*. El seu criteri és limitant i ofegant. El nostre és expansiu, però no és ni més ni menys que explotar allò de considerar el que significa ser policia integral de Catalunya, ni més ni menys que això.

L'hi explico una mica més detingudament, si m'ho permet. En primer lloc, la Generalitat de Catalunya té el ple gaudi de l'exercici de les seves competències en matèria de seguretat, reconegudes a l'Estatut d'autonomia de Catalunya i en la seva estimada, sacrosanta i esculpida en pedra Constitució espanyola.

No entenem tampoc què els passa amb l'àrea marítima de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra. No cal revisar absolutament res, només cal saber llegir. La Generalitat de Catalunya ostenta la competència exclusiva en matèria d'activitats marítimes, de pesca marítima i recreativa en aigües interiors.

És més, senyor Matías, la llei de ports i de transport en aigües marítimes i continentals faculta la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra a exercir les funcions de policia integral en les infraestructures del sistema portuari, en coordinació i col·laboració amb les policies locals.

I, en darrer lloc, no sabem ni coneixem de quins problemes de coordinació parla, ni sabem res de les deslleialtats i conflictes, que només estan al seu cap. Què més s'està fent perquè la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra tingui una millora en els mecanismes de coordinació i col·laboració? Quines coses concretes, sense fer cants al sol, que vostès reiteradament demanen?

L'hi diré: en l'àmbit de la investigació i del crim organitzat, la policia Mossos d'Esquadra forma part del CITCO, on es coordinen les investigacions; s'amplien les competències en la vigilància transfronterera; els Mossos d'Esquadra podran accedir a bases de dades estatals i internacionals, amb l'objectiu de continuar avançant en la interconnexió de dades; els Mossos d'Esquadra participaran en el pla estratègic contra les noves formes de criminalitat, etcètera.

En segon lloc, com era d'esperar, el seu grup barreja un altre cop, de nou, delinqüència i persones migrades en aquesta moció, que porta un altre nom, que no té res a veure; fa un poti-poti i ho barreja de nou. Si volen debatre sobre les competències i suposats conflictes i deslleialtats, facin-ho, però no barregin qüestions, incorporant al debat la immigració, que és un altre tema absolutament diferent. Vincular-los de forma directa, com fan vostès, l'únic que fa és criminalitzar les persones migrades i comprar el marc mental de la ultradreta, dels ultra, senyor Matías.

El Govern de la Generalitat treballa per garantir els drets de totes les persones, i ho fem amb tots els instruments que tenim al nostre abast, però en necessitem més, en volem més. Per això, naturalment, volem totes les competències i exigim a l'Estat espanyol el respecte a les competències i a la capacitat de decisió de Catalunya i, naturalment, també el traspàs de recursos, que a vegades també s'obliden d'això.

I tercera raó del nostre vot en contra: demanen, insultant la memòria de les víctimes, deixant de banda suposats posicionaments memorialistes en relació amb la Prefectura Superior de Policia de Via Laietana... Disculpin? –disculpin? Però, com s'atreveixen a dir això? No és res contra la Policia Nacional. La Prefectura de la Policia de Via Laietana ha estat un espai de tortura i de repressió durant el franquisme, i ho saben perfectament. Es van cometre atrocitats, i aquest és un fet objectiu, no es tracta de cap posicionament memorialista. Tenim el dret a recuperar aquest edifici. Estem lluitant perquè aquest espai sigui reconvertit en un edifici de dignificació, de memòria, d'informació, de democràcia, de divulgació i de reparació de totes les víctimes de la dictadura franquista i de la resistència i la lluita per les llibertats democràtiques. Tots els organismes, a més, internacionals de drets humans recomanen aquestes actuacions. Per què vostès no, senyor Matías?

Moltes gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Bé, primer de tot, dir que el Grup Socialistes i Units per Avançar va presentar una esmena a la moció, que l'hem transaccionada i l'hem incorporat al text definitiu.

Respecte a una cosa que se n'ha parlat molt, que és la situació de la multireincidència, la multireincidència, la situació que s'està patint amb la multireincidència, a parer nostre, és insuportable, directament insuportable. No pot seguir com està, perquè, a més a més, té, senyor Carles Castillo, una conseqüència, que és que és fruit d'estigmatització per a determinats col·lectius a qui determinats polítics, responsables polítics, no només en l'àmbit d'aquest Parlament, sinó també en els àmbits locals, com hem vist darrerament, tenen la via fàcil per carregar-los les culpes de la inseguretat. I el que volem és separar aquesta qüestió i deixar d'estigmatitzar aquests col·lectius, que són, a més a més, els més desfavorits.

S'ha parlat de moltes coses. No entraré en tot, però sí que em crida una mica l'atenció la vehemència del senyor Castillo respecte a la situació a la Via Laietana, perquè precisament el grup polític que potser menys pot parlar en aquest àmbit en el Parlament és precisament Esquerra. Per tant, potser s'ho haurien de fer mirar una mica, no? (*Remor de veus.*) Sí, perquè la història és molt llarga, és que la història és molt llarga. (*Persisteix la remor de veus.*) Per tant, com que la història és molt llarga, Esquerra també s'ho hauria de fer mirar una mica, no?

La presidenta

Si us plau, silenci.

Matías Alonso Ruiz

Respecte a una qüestió molt important..., que és que, primer de tot, vull recolzar i reconèixer l'actuació dels agents dels Mossos d'Esquadra cada cop que actuen en defensa de les llibertats públiques i dels drets del conjunt de la ciutadania, també a Girona. I, per descomptat, que els recolzem també quan fan qualsevol detenció, perquè la fan seguint estrictes criteris democràtics.

I no vull entrar en tot i cadascú perquè no tindria temps; són dos minuts només i ja he parlat de l'esmena acceptada.

Gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 22 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política penitenciària

302-00388/13

Passem al vintè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política penitenciària, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. I per exposar-la té la paraula la senyora Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, públic que també assisteix a aquest Ple, bona tarda. Avui portem a votació a aquest Ple del Parlament una moció sobre vint-i-cinc punts relatius a política penitenciària que demanem que siguin aprovats per aquesta cambra. Són punts que el que busquen és intentar millorar les condicions materials de vida de la població reclusa, de les seves famílies i, de retruc, també per a tota la societat.

Ens sembla imprescindible, en un moment que sembla que el model català penitenciari està deixant de ser punta de llança del model garantista i humanista, que el Ple d'aquest Parlament reforci el seu compromís amb els valors de resocialització de la pena de presó.

El plantejament del que parteix la moció és que, davant una sentència emesa per un jutge o per un tribunal, al sistema penitenciari li correspon només executar les penes de presó, sense afegir més greuges a aquestes penes, i respectant al màxim els drets que igualment conserven els interns.

Com que la moció té vint-i-cinc punts, i en cinc minuts no podem estendre'ns massa, volem posar l'accent sobre diverses idees i avançar-nos així a algun dels arguments que es puguin dir en els diferents torns d'intervenció, perquè el que volem avui, ara i aquí és convèncer-los que és una bona proposta política i que, si us plau, hi votin favorablement.

Primer, no només les mocions en clau estrictament nacional serveixen per construir sobirania. Assentar un bon model d'execució penal propi català també és fer país. Tenim competència en l'execució i cal que l'exercim en tot el seu abast, sense limitar-nos a reproduir esquemes caducats, a través de propostes noves, com la que posem sobre la taula, per la que volem dotar de la necessària cobertura i protecció les famílies de la població reclusa per evitar que aquestes visquin una pena indirecta, i que alhora també ens servirà per reforçar, per prioritzar l'enfortiment de vincles de dins cap a l'exterior.

La petició és, doncs, molt concreta: aprovar en els propers mesos un reglament sobre els drets de familiars de persones preses que els doni seguretat jurídica, que sigui fàcil, entenedor, àgil i homogeni per a tots els centres penitenciaris.

Sembla menor, però no ho és, perquè al xoc, al trauma, a l'angoixa, a la depressió de tenir un fill que entrarà a complir, nosaltres hi hem de respondre, hi hem de contestar amb recolzament institucional per fer tots aquests sentiments més suportables. Perquè, en tot allò relacionat amb l'esfera penitenciària, les coses que a la nostra vida quotidiana ens podrien resultar com a menors acaben sent de vital importància: poder comunicar-se àgilment i regularment amb la família, sobretot els primers quinze dies, que són els pitjors i de més desorientació; poder fer ingressos de peculi sense dificultats; poder donar flexibilitat en dies a les visites en funció de les jornades laborals dels qui són a fora, ampliant temps en aquells casos en què s'han de fer desplaçaments, que semblen autèntiques gimcanes a través dels mit-

jans de transport públic; poder comunicar amb facilitat amb els professionals del centre, com podríem fer si ens dirigíssim a un ajuntament, i, sobretot, reconèixer i posar en valor les associacions que tenen entre els seus estatuts l'acompanyament als interns.

En segon lloc, que ningú vulgui fer una lectura interessada i injusta de la moció, que va contra el personal que treballa a l'Administració penitenciària. Demanar millores a la presó no vol dir restar drets als treballadors públics. No hi ha cap punt que suposi una reculada en drets laborals –ni un. Aquí no hi ha una equació segons la qual a més drets dels interns, menys drets per als treballadors.

I algú podrà fer la pregunta de com és que en aquesta moció no hi ha cap punt que parli del personal. Doncs perquè a la Comissió de Justícia, en aquest Ple, se n'ha parlat moltes vegades. I, com que els interns ni poden fer concentracions, ni tenen tuits, ni poden demanar-nos visites dels diferents grups parlamentaris, perquè els és difícil articular espais perquè viuen en situació, precisament, d'atomització, és a dir, com que estan en una clara situació de desavantatge amb relació a qualsevol altre col·lectiu del país, i com que hi ha moltes coses a tractar, nosaltres hem posat el focus en la seva problemàtica.

Tercer, la moció vol fer passes per avançar en temes candents davant del que podem fer dues coses: no parlar-ne o arremangar-nos i parlar-ne. Contencions mecàniques. Tornem a posar sobre la taula la necessitat de crear-ne un grup de treball, que ja vam demanar a la Comissió de Justícia i que esperem que avui finalment aquest Ple aprovi, amb participació de personal sanitari, d'experts, de la societat civil, de tothom.

Intelligència artificial. El legislador o l'Administració no poden arribar sempre tard. Hem de mirar d'anar un pas per endavant, perquè quan el legislador o l'Administració arriben tard, hi ha algú que ja s'hi ha situat i que fixa les regles del joc, i és el mercat. I la intelligència artificial està entrant amb força a les nostres vides, amb uns efectes dels que encara no podem arribar a visualitzar l'abast.

I nosaltres volem que avui aquest Ple es pronunciï també sobre la necessitat de limitar la intelligència artificial, sobre la necessitat de fer públics els algorismes que avui en dia s'estan aplicant a determinades presons i que mai pugui caure aquesta gestió de la seguretat en mans privades.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, el senyor Oscar Aparicio Pedrosa.

Oscar Aparicio Pedrosa

Bé; gràcies, presidenta. Bona tarda, consellera, conseller, diputats, diputades. Com deia la senyora Vinyets, és una moció que és molt extensa. Inicialment tenia nou punts de creatius, quinze punts de resolució, que nosaltres hi hem afegit un setzè punt.

Els primers punts de creatius manifestaven aspectes del model penitenciari que generen jo crec que preocupació per a tots els partits amb representació parlamentària en aquest hemicicle, respecte als drets humans, millorar condicions de la població reclusa, reducció de la població penitenciària, atenció específica en salut mental, contencions mecàniques, aplicació d'intelligència artificial, drets de les famílies dels reclusos, retribucions i mesures d'ocupabilitat d'aquests recursos, l'assessorament jurídic. És a dir, tots temes que jo crec que són prou importants. Però, senyora Vinyets, tal com li vam dir, el fet de que no hi hagi el personal dels centres penitenciaris ens sembla que és un oblit, en tot cas, segurament, molt important, perquè són una part molt important de tot el model penitenciari, i no ho podem obviar, i menys en una moció tan extensa i tan detallada com aquesta.

Habitualment, com ja li vaig manifestar, la majoria de vegades, quan llegeixo una moció seva, de la CUP, sempre em passa el mateix. Coincidim molt amb els focus, entrar a posar el problema, no tant amb la solució. I per sorpresa també de qui parla, crec que aquesta vegada..., i el fet ho demostra, no?, que hem presentat esmenes que la majoria han estat acceptades o transaccionades amb vostès.

Crec que, en aquest cas, tot i la discrepància que puguem tenir respecte al model de centres penitenciaris, un model penitenciari que jo crec, sincerament, eh?, que vostès i Esquerra moltes vegades sembla que ho miren des d'una visió molt naïf, molt innocent..., però crec que un comú denominador que tenim és que hem intentat, en tot cas, millorar aquest model amb aquestes mesures.

Per assentar-ho –perquè, com vostè deia, són moltes mesures–, ho faré en tres grans blocs. El primer és mesures d'intel·ligència artificial. Val a dir que han acceptat alguna de les esmenes que nosaltres hem proposat, però a mi em sembla que el que vostès tenen és una prevenció respecte a la intel·ligència artificial, no només en centres penitenciaris, sinó en general.

Particularment, jo crec que s'equivoquen. La història ha assenyalat que els canvis, i més en canvis tecnològics, sempre han estat vistos amb reticència. I jo crec que en aquest cas també vostès el veuen amb reticències, però és veritat que la història al final sempre ha dit que aquestes millores suposen això, unes millores. I jo crec que aquí estem en el mateix sentit, suposaran una millora. Això sí, s'ha de regular la utilització d'aquesta intel·ligència artificial –l'ús, el control, com i quan s'utilitza–, però hem de tenir clar que és una bona eina per ajudar-nos.

El segon grup de mesures –i que probablement en discrepem més– és amb relació a les contencions mecàniques, aïllaments penitenciaris i, en general, mesures que suposin limitació de drets a la població penitenciària. Vostès ja en el punt 10 original parlaven de recuperar una vigència de la circular; en el punt 15 deien de no acordar cap aïllament penitenciari, i és cert que això ho han modificat i ho han rebaixat.

Però precisament nosaltres entenem, com li deia, que, tot i que podem estar d'acord que el punt definitiu ha de ser que no n'hi hagi o tendir a la contenció zero, als aïllaments zero, en aquests moments és poc creïble pensar o, fins i tot, com li he dit, innocent pensar que en aquest moment no siguin necessàries aquestes mesures. Per tant, nosaltres els hi vam esmenar o vam presentar esmenes en aquest sentit.

Tal com està en aquests moments la població –i crec que tots hem parlat o hauríem hagut de parlar amb els funcionaris–, hem vist que és necessari tenir com a mínim regulades aquestes eines que tenen els funcionaris. Perquè li haig de dir que en els últims anys hi ha hagut més de mig miler de funcionaris que cada any han sofert agressions, més de vuit-cents episodis. Aquestes dades per si soles demostren que cal tenir o cal dotar de mesures i eines els funcionaris dels centres penitenciaris. Un dels objectius de l'Administració, també de l'Administració penitenciària, ha de ser també defensar i vetllar per la seguretat dels seus funcionaris.

El tercer aspecte és el dels drets dels interns i les seves famílies, que no hi entraré perquè hi estem totalment d'acord. Però també l'hi haig de dir: vostè deia que no parlava o que els funcionaris no havien de parlar, però, precisament, quan estàvem parlant de fer una comissió de seguiment de les contencions mecàniques, se n'oblidaven també, dels funcionaris, que són part important d'aquesta solució.

I, com deia, respecte a les famílies, l'assistència jurídica gratuïta, el tema de la retribució digna, la formació als centres a l'estiu, totalment d'acord. Entenem que són punts que s'han de fer. Segurament el fet de fer-ho en una moció no és la millor manera d'estudiar-los, sinó que requeriria un esforç més complet, més intens. Però ens sembla que és anar pel bon camí per buscar la millora de les condicions dels centres penitenciaris.

Com li he avançat anteriorment, votarem gairebé a favor de la majoria dels punts, només en algun farem abstenció i crec que en un en contra, perquè, com deia Nel-

son Mandela, ningú coneix les nacions fins que no ha visitat les seves presons. En la millora dels centres, de les seves condicions, en aquestes polítiques ens hi trobaran sempre. En qüestionar el paper i la tasca de la institució i dels professionals, no.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Joaquim Jubert Montaperto.

Joaquim Jubert Montaperto

Bona tarda, presidenta. Consellera, conseller, diputats i diputades... També una salutació al públic assistent. Parlar de presons sempre resulta oportú, perquè són espais sovint oblidats o ignorats, malgrat que són un mirall de la nostra societat. Per tant, les condicions de dignitat dels interns han d'estar al centre de les nostres polítiques en contraposició al debat populista que parla de privilegis i enduriment de penes.

Gran part de les persones que es troben ingressades, sigui com a penades o com a preventius, ho són per la comissió de delictes, sovint associats a la pobresa i a les desigualtats socials, i moltes d'elles amb problemes de salut mental o addiccions, a les que més tard em referiré.

No hi ha dubte que la situació a les nostres presons ha millorat molt en els darrers anys, i també el tractament dels interns. I això és palmari en comparació amb les presons espanyoles i també d'alguns països propers, per no parlar d'alguns de més llunyans.

Per tant, tenim un sistema penitenciari que, si el comparem amb molts altres països, ens en podem sentir orgullosos. Tenim uns baixos nivells de criminalitat respecte dels països del nostre entorn. També una reincidència continguda, tot i que hem de resoldre com abordar la multireincidència.

Però tenim unes penes altes que fan que les estades a la presó siguin llargues, massa llargues. I, per tant, celebrem algunes de les mesures del pla d'«obertalitat» que vol impulsar el departament, atenent criteris raonables que no creïn alerta social o perillositat.

Perquè, a més, la reincidència sovint es produeix justament perquè l'excarcerat, que ha complert una pena llarga, ha perdut qualsevol xarxa de suport un cop surt en llibertat, com també pot passar amb alguns joves, que, quan surten, les circumstàncies de precarietat personal no han variat. L'execució penal ha d'estar lligada a la reinserció i a la dignitat humana, perquè als presos se'ls priva de la seva llibertat, però no dels seus drets ni de la seva dignitat.

El problema de la droga continua sent una realitat, no tan sols a les presons. Hi ha molts controls, es detecta i se li dona importància i es fan tractaments de desintoxicació. Però, com sabeu, els mitjans són els que són, i en un entorn tancat tot es complica més.

Però, connectat amb això, sembla oportuna una reflexió que caldria fer-nos com a societat. Hauríem de reduir la tolerància respecte del consum lúdic de substàncies psicotròpiques i avaluar si una excessiva laxitud no ha tingut com a resultat un efecte crida en la proliferació de cultius i les corresponents aprehensions.

Votarem a favor de la majoria dels punts d'aquesta moció, en la que s'aborden algunes de les qüestions que acabo d'esmentar. Hem presentat algunes esmenes que creiem que milloraven el text i s'ajustaven més a les possibilitats del nostre país i els recursos disponibles.

Agraïm a la diputada Vinyets la seva bona disposició per acceptar-ne unes quantes i transaccionar-ne algunes altres. Però no compartim la dèria a perseguir qualsevol intervenció privada, tot i ser òbviamment contraris a la subcontractació de presons privades com algun país anglosaxó. Però moltes de les feines i els tractaments que es fan a la presó no es podrien dur a terme sense la col·laboració publicoprivada.

No podem ignorar tampoc el que la intel·ligència artificial pot aportar-nos, particularment si la seva utilització es fa dins dels paràmetres de garanties i respecte de la dignitat per les persones preses i sota el control de l'autoritat pública en la seva aplicació.

I el programa de prevenció del suïcidi ens sembla necessari per a un problema existent tant a presons com arreu. Un tema tabú del que sovint no es parla per evitar l'efecte crida, tot i que a les presons la taxa és vuit vegades superior que a fora.

No podem votar a favor dels punts 6, 12 i 13, perquè creiem que cap va en benefici de les persones preses ni de la política penitenciària que segueix el departament, i d'un futur, i ja present, en què la intel·ligència artificial, amb control, transparència i respecte a les persones, estarà i està present en les nostres vides. Creiem que el Cire és un espai amb moltes potencialitats i que cal promoure i millorar-ne la gestió. I per això proposem una esmena que insta a realitzar una diagnosi amb participació parlamentària.

I, respecte a la proposta d'incrementar la retribució pel treball dels interns, ens sembla adient, però cal un estudi que ho avalui, perquè l'increment lineal del salari mínim interprofessional és econòmicament inassolible en aquests moments.

Respecte a les contencions mecàniques, naturalment que hi som contraris i voldríem que fossin zero, però són un instrument necessari en situacions greus i una eina necessària per als funcionaris de presons en unes condicions molt difícils. I, en aquest sentit, agraiem la transacció feta amb relació als aïllaments, seguint els criteris fixats pel Comitè per a la Prevenció de la Tortura del Consell d'Europa, perquè han de ser mesures excepcionals, però de les que tampoc es pot prescindir (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) si es vol tenir una mesura de resposta davant d'incidents i un mecanisme de resolució de conflictes. Vaig acabant.

Quant a la salut mental, una problemàtica important en els nostres centres penitenciaris, la resposta de l'Administració va en la bona direcció, incrementant espais per tractar-la a les diferents presons, però manca que s'incrementi la contractació de professionals especialitzats en aquests àmbits.

Finalment, fer esment de la necessitat de regular els drets de les famílies...

La presidenta

Diputat...

Joaquim Jubert Montaperto

...de les persones preses –acabo, presidenta–, de donar cobertura a aquelles famílies perquè en el tràngol que els toca viure rebin una atenció i assistència corresponent. I també reconèixer la bona feina que fan els professionals de l'àmbit penitenciar en el seu dia a dia.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Ana Balsera Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Conseller, consellera... Bona tarda a tothom. Una especial salutació al públic que avui ens acompanya, a l'Associació de Famílies de Presos. Moltes gràcies per ser avui aquí. De fet, la setmana passada, a la Comissió de Justícia, vam tenir l'oportunitat d'escoltar aquestes famílies, les seves vides, i escoltar, sobretot, com la presó afecta la vida de les famílies. I puc dir que va ser una compareixença realment colpidora, dura. Però des d'aquí un agraïment infinit per tota la tasca que feu i per la xarxa de suport que heu fet entre vosaltres. Gràcies. (*Alguns aplaudiments.*)

I, mirin, en aquest faristol parlem molt poc sovint de justícia, i menys encara del sistema penitenciari. Però, quan ho fem, ho fem des d'una altra òptica, debatem altres aspectes, i no ho hem fet mai des d'aquesta perspectiva, des d'aquesta visió més humana, com ho vam fer la setmana passada en comissió.

Abans, el diputat del PSC, no?, deia que aquesta moció no incorporava els funcionaris de presons. Però és que les poques mocions que aquí hem debatut, que algunes anaven presentades precisament pel Grup dels Socialistes, feien referència sempre a temes de funcionaris, de jubilació anticipada o condicions laborals, i mai feien referència a les famílies o a aquests aspectes que avui la CUP sí que porta a debat. Des d'aquí també donar les gràcies a la CUP, a la companya Montserrat Vinyets, per haver portat precisament aquest tema sovint tan invisibilitzat i fer-ho amb aquesta perspectiva. I gràcies perquè hem pogut acordar totes les esmenes. Jo ja anuncio que nosaltres, des d'Esquerra Republicana, donarem suport a tota la moció.

I, entrant en alguns punts, volíem assenyalar que el sistema penitenciari –i ho hem dit molts cops– és un sistema públic essencial. No hi podem donar l'esquena, perquè no avançarem com a societat si no tenim en compte l'execució penitenciària, si no incloem els centres penitenciaris, perquè no podem mirar cap a una altra banda i no podem aïllar les presons.

D'altra banda, l'internament a la presó no pot suposar l'aïllament de la societat. Viure a part..., o sigui, no es tracta..., una persona, pel fet d'estar a presó, no està aïllada de la nostra societat, perquè llavors el sistema no funciona. I, a més, cal recordar que estan privats de llibertat, però no estan privats d'altres drets. I això ho recordava molt bé la Gràcia la setmana passada en comissió. Tornem a reiterar que volem contencions zero. Hem de treballar perquè sigui l'última, ultimíssima ràtio. No ens cansarem de dir-ho i treballar perquè això sigui una realitat.

Pel que fa als interns, és imprescindible que puguin tenir una remuneració digna per la feina que fan als centres penitenciaris, i cal un canal directe amb els seus advocats i advocades, i per a les famílies, que tot sigui més fàcil, més àgil, perquè les famílies no han de pagar una pena per una condemna que no els hi toca.

I voldria recordar que aquest any fa quaranta anys que Catalunya va assolir les competències en execució penal, i a Catalunya, per tant, tenim un model propi que és un model referent i que ho fa amb una mirada diferent. Nosaltres ens focalitzem en la rehabilitació i la reinserció, i no des del punitivisme. A més, incorporem la perspectiva de gènere. I tornem a dir que cal treballar per feminitzar les presons. Com deia la presidenta Forcadell, les presons estan pensades per homes i per a homes, i precisament som aquí per transformar.

De fet, vam fer referència al darrer Ple que des de la conselleria s'havia presentat l'estratègia nacional d'«obertalitat» penitenciària. I les dades parlen per si soles: quant a la taxa, el percentatge de reincidència és molt menor quan les persones han complert la pena en règim obert que quan les persones ho fan en règim tancat. Hi han arguments, les dades ens avalen. Cal continuar avançant cap a la reducció de l'internament, i sobretot treballar des de la cohesió social, perquè cal que continuem treballant plegades, tota la societat, per millorar el sistema penitenciari, perquè precisament voldrà dir que millorem la vida de tots i totes.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Bé. Gracias, presidenta. En fin, es imposible que nosotros podamos apoyar en esta moción nada de lo que se dice, porque tenemos una concepción radicalmente distinta de lo que tiene que ser la política penitenciaria.

Para la CUP, la política penitenciaria consiste en sacar a los delincuentes a la calle. Y lo dicen ustedes sin tapujos, ¿eh?: «Trabajar para la reducción de la población penitenciaria a través de la excarcelación anticipada.» Para ustedes, las víctimas de los delitos no importan, ¿eh? Para ustedes los presos son las víctimas del sistema, y probablemente los funcionarios de prisiones, pues, sus represores o sus torturadores, a los que hay que perseguir penalmente. En cambio, para nosotros la política penitenciaria es muy sencilla: los delincuentes, en la cárcel; las víctimas, protegidas, y los funcionarios de prisiones, apoyados y respaldados. (*Alguns aplaudiments.*)

El primer deber que tiene una administración penitenciaria –aquí tenemos a la *consellera*– es proteger a quienes nos protegen, es decir, apoyar a los funcionarios de prisiones. Y en su moción no se propone ni una sola medida en este sentido –ni una sola medida. Es más, se proponen, al revés, medidas encaminadas a desproteger a los trabajadores penitenciarios, privarlos de los instrumentos para garantizar el orden y la seguridad en las cárceles.

Y me quiero referir expresamente ahora a algunos puntos de su moción. Mire, a los separatistas, les encanta hablar de un pretendido sistema penitenciario catalán, de un modelo de ejecución propio. Y no existe –no existe. La Constitución es la misma en toda España, el Código penal es el mismo en toda España, la ley orgánica general penitenciaria es la misma en toda España, el reglamento penitenciario es el mismo en toda España. Solamente dos títulos –el 11 y el 12– del reglamento penitenciario son de desarrollo normativo por las comunidades autónomas. Por tanto, vamos a ser sinceros y a hablar con claridad: no existe un modelo penitenciario propio catalán; existe un sistema penitenciario español y algunos modelos, si cabe, organizativos autonómicos.

Por tanto, si por nosotros fuera –si por nosotros fuera–, desde luego, centralizaríamos de nuevo el servicio, porque es evidente que las competencias transferidas a Cataluña no han funcionado ni están funcionando. (*Veus de fons.*) Señor Rodríguez, le agradezco un poquito... Es que no me oigo ni a mí mismo. Si conversa con el *conseller*, como lo tiene al lado, se puede sentar. Si no pasa nada, a mí no me molesta que usted se cruce de bancada, pero déjeme seguir con mi intervención, por favor.

La presidenta

Si us plau...

Sergio Macián de Greef

En cuanto a la necesidad de prestar una especial atención a la salud mental, mire, nosotros ya lo planteamos en nuestra moción registrada en enero del año pasado. Y le digo ahora a la *consellera* lo mismo que le dije entonces: no están operativas las unidades psiquiátricas de Lledoners, de Puig de les Basses ni de Mas d'Enric –no están. Por tanto, ¿más psiquiatras en las prisiones? Abramos las unidades psiquiátricas.

Otra cuestión. Afirman en su moción que hay que dotar de cobertura y protección a las familias de los presos. Miren, las cosas claras: a quien sí que hay que dotar de cobertura y protección es a las familias de las víctimas y a las víctimas. A las familias de los presos, lo que hay que darles es información de la situación penitenciaria de sus presos, de sus familiares presos.

Y piden otras cosas; por ejemplo, que se garanticen las actividades de los presos en verano. Oiga, en fin, si viven mejor que la mayoría de los catalanes. ¿Sabe usted que se fugó hace poco un preso en Mas d'Enric, en una salida terapéutica a la playa? Se fue a tomar un helado y se piró. Es decir, es que viven mejor que muchos catalanes.

Y otro tema. También piden ustedes que se cree un canal electrónico para que los jueces de vigilancia puedan consultar la documentación penitenciaria. Ustedes demuestran que no conocen el sistema; no lo conoce, señora Vinyets. Los juzgados ya tienen acceso a toda la información –a toda–: a la ficha básica, a los informes, a

las sanciones, a las propuestas de tratamiento, a los cambios de modelo a través del SIPC, el sistema d'informació penitenciària català. Y yo le digo que deberían repasar en sus mociones todas estas cuestiones, porque no se ajustan a la realidad.

Míre, nosotros queremos insistir en una cuestión que la CUP ignora por completo. Exigimos que se acabe ya con las agresiones a los funcionarios de prisiones, porque los números son insoportables –insoportables. Ya le pedimos hace un año, señora *consellera*, un plan de choque contra las agresiones a los funcionarios de prisiones. No existe un plan de choque para protegerlos frente a las agresiones. Y nosotros le proponemos varias medidas: incrementar el número de funcionarios penitenciarios, aprobar de una vez el reconocimiento de la condición de agentes de la autoridad de los funcionarios de prisiones, reformar la Circular 2/17 –es una circular ideológica y absolutamente ineficaz, de verdad– y autorizar el uso de todos los medios coercitivos previstos en la ley –que hay muchos, los aerosoles, por ejemplo, entre otros– que sean necesarios para contener a quienes agredan a nuestros funcionarios de prisiones.

En definitiva –y aquí tengo a la señora *consellera*, aprovecho para decírselo–, empecemos a proteger a los servidores públicos, a los trabajadores penitenciarios, en vez de beneficiar a los delincuentes.

Muchísimas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la senyora Yolanda López Fernández.

Yolanda López Fernández

Gracias, presidenta. Diputats, diputades, conseller, consellera... Hoy la CUP nos trae una moción que nos permite debatir sobre política penitenciaria, que ya nos anunció en la Comisión de Justicia de la semana pasada en su intervención después de la comparecencia de las familias de las personas presas, que aprovecho para saludar, ya que hoy nos acompañan en esta sesión plenaria.

Una comparecencia que nos llegó al corazón a todos y a todas, que nos enseñaron una realidad que la mayoría de la sociedad ignora. Nos explicaron en primera persona casos e incidentes que nos estremecieron y nos hicieron reflexionar y empatizar con ellos y ellas. Están siendo tratados –o así les hacen sentir, o así se sienten ellos– como una parte de un delito, y la realidad es que ellos no han tenido nada que ver con eso. Denunciaron que a los presos y presas no se les respetan muchos de sus derechos, y a las personas presas, su condena –como ya lo han dicho algunos compañeros, como ellos nos dijeron en la comisión– es la privación de libertad, pero no la pérdida de sus derechos, que los mantienen como cualquier otra persona.

Ya les adelanto, desde mi grupo parlamentario, En Comú Podem, que votaremos a favor de toda la moción, que pone el foco en la defensa de los derechos humanos de las personas presas y de sus familiares. Aunque está enfocada a los presos y las presas y a las familias, también recoge la vieja reivindicación de los trabajadores de justicia gratuita y de turno de oficio, de la mejora de la retribución de su trabajo. Y quiero decir que no creo que sea incompatible dedicar una moción a los presos y presas y a los familiares con las que hemos hecho aquí –muchas– para los trabajadores y trabajadoras, que todo nuestro respeto por el trabajo que hacen.

A la consellera Ubasart, als senyors del Govern... Lo recoge la moción, pero es algo que en las prisiones de Cataluña tendría que acabar y tendría que desaparecer, que son las contenciones mecánicas; no solo acabarlas, sino que, como recoge el Observatorio del Sistema Penal y los Derechos Humanos en un informe, desde hace un año, las contenciones mecánicas en las cárceles catalanas han aumentado en los últimos cinco años, y nos alerta del incremento de las inmovilizaciones por motivos disciplinarios en la población penitenciaria, y lo denunciaron ante el Comité para la

Prevención de la Tortura del Consejo de Europa y las Naciones Unidas, en 2022. En el informe pone que se aplicó 960 veces, 374 más que en el año anterior.

La moción también recoge, en parte, el compromiso de la *consellera*, con el que estamos totalmente de acuerdo, de activar medidas para reducir el internamiento penitenciario y consolidar la apuesta catalana por la ejecución penal en el medio abierto. No se puede obviar que el impulso del medio abierto y la transición a la comunidad es una medida comprobada que reduce la incidencia. Y así lo dicen diferentes estudios y también expertos como el señor Fortià, vocal del tercer sector y justicia del *col·legi de criminòlegs*, que afirma que –y son palabras de él, ¿eh?– una salida progresiva a lo largo de la condena da mejores resultados para reducir la reincidencia delictiva y que una mejor reinserción es una mejora para la seguridad ciudadana.

Totalmente de acuerdo con los puntos de la moción que se oponen a la privatización de los servicios en el ámbito penitenciario y la protección de los derechos de imagen de los internos. Algo tan sensible y delicado tiene que ser de gestión pública.

Y, para terminar, estaremos muy encima de que se cumpla el anuncio que hace pocos días –y que lo celebramos– hizo el *president* de la Generalitat, el señor Aragonès, de que las prisiones catalanas contarán con unidades de intervención compensatoria para personas vulnerables con patologías de salud mental y que para ello invertirá 1 millón y medio de euros, aunque ya les decimos que esa cantidad es insuficiente, ya que hay estudios que hablan de que el ochenta y cuatro por ciento de la población reclusa sufre en algún momento de su estancia en prisión algún tipo de problema relacionado con la salud mental.

En definitiva, nos queda mucho que mejorar en políticas penitenciarias y, a la *consellera* de Justicia, mucho trabajo por hacer para mejorar sustancialmente la situación de las personas presas, de sus familias, de los trabajadores y trabajadoras de prisiones y de todos los que trabajan en el turno de oficio y la justicia gratuita.

Como decía al principio y como nos hicieron saber las familias en su comparencia, la condena de las personas presas es la pérdida de libertad, pero no la pérdida de derechos. Y las familias no pueden padecer una condena indirecta por algo en lo que ellos no han tenido nada que ver.

Muchísimas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Consellera, conseller, senyores i senyors diputats, la moció que avui ens presenta la CUP és una moció –ja s’ha dit– llarga, seguint una mica la seva línia habitual, i està estructurada en dos blocs: el del reguitzell de constatacions i el de tot un seguit de mandats al Govern de la Generalitat.

No tinc intenció d’entrar en l’anàlisi detallada de tots i cadascun dels punts que la conformen. Em centraré primer en alguns dels punts en què podem coincidir per acabar criticant alguns dels que, a parer nostre, conformen el nucli dur de la seva visió de la política penitenciària, amb els quals no estem d’acord.

Comencem, doncs, pel reguitzell de constatacions que proposen que faci aquest plenari. Per descomptat, que l’execució efectiva de les penes de presó s’ha de fer amb ple respecte a les persones condemnades, respectant sempre tots els drets no exclosos per la sentència. També coincidim amb que s’ha de vetllar per la salut mental de la població reclusa, necessària per millorar la situació dels interns a les presons, i també per aconseguir unes millors condicions de cara a la reinserció a la societat.

Creiem que la població reclusa ha de disposar d’un sistema d’assessorament jurídic gratuït en què els professionals que hi participin tinguin una retribució adequada per tal de garantir el bon funcionament del sistema.

Pel que fa a la proposta que recull la necessitat d'enfortir el que vostès anomenen «model propi d'execució penitenciària català», el Grup Parlamentari de Ciutadans creiem que el model de gestió dels serveis penitenciaris té una trajectòria de quaranta anys, des que la Generalitat es va fer càrrec de la competència, i supervisa i coordina les polítiques en aquest àmbit, per la qual cosa hauria de ser prou fort.

La reducció de la població penitenciària és un desig lloable. Creiem que hauria de ser, primer de tot, fruit de la reducció dràstica de l'activitat delictiva. Entrar a valorar des del Parlament qüestions que estan directament vinculades a l'Administració de justícia i a la tutela judicial efectiva, doncs, no ho compartim del tot.

Tampoc creiem que s'hagi de constituir al Parlament un grup de treball sobre contencions mecàniques en els termes que planteja la seva proposta. No ha de ser pas el Parlament, ni tampoc cap mena d'organització del que vostès anomenen «societat civil», qui qüestionari i avalui les contencions mecàniques als centres penitenciaris. Des del Grup Parlamentari de Ciutadans, manifestem el nostre suport als funcionaris de presons en el desenvolupament de les seves funcions, i creiem que el sistema disposa d'eines suficients per avaluar l'adequació dels procediments i controlar la seva aplicació.

Respecte a l'ús de la intel·ligència artificial als centres penitenciaris, coincidim amb que ha d'estar controlada per l'autoritat pública, però això no ha d'implicar necessàriament que no hi pugui haver cap mena de participació d'empreses privades en la seva implementació.

Seguint amb la part dispositiva de la moció, la que insta el Govern de la Generalitat, vostès plantegen algunes propostes que a nosaltres ens grinyolen i que no els hi donarem suport. La primera de les quals, la pretensió de recuperar la vigència de la Circular 2/2021, en relació amb les contencions. Vostès demanen contencions zero, i no són pas els únics que estan en aquesta línia. Nosaltres, ho repeteixo, tenim plena confiança en la professionalitat i la feina que desenvolupen els funcionaris de presons.

Tampoc ens volem tancar a disposar, si escau, de les millors eines tecnològiques per fer una adequada avaluació de riscos associats a la conducta dels interns. Per tant, tampoc donarem suport a la prohibició de càmeres que puguin ajudar a la prevenció de riscos.

Com tampoc compartim la seva aparent fòbia envers les empreses privades. Les presons són públiques i així han de ser, però la cooperació publicoprivada no és un problema per si mateixa.

Pel que fa als aïllaments, defensem un cop més la professionalitat i el saber fer dels funcionaris de presons.

Tot i això, aquesta moció és, a parer del Grup Parlamentari de Ciutadans, atenedible en bona part dels seus punts, en bona part de les seves propostes. És una moció de la CUP, sí. Però, com fem amb totes les propostes democràtiques que es fan en aquest Parlament, ens l'hem mirada i l'hem valorada, i els he de dir que, encara que sigui una moció de la CUP, la valoració final ha estat, a parer nostre, prou positiva. S'hi veu, en aquest sentit, la mà de la senyora Vinyets. No coincidim amb tot, és clar, però encara que votarem en contra de diversos punts i ens abstindrem en d'altres, els hi he de dir que votarem a favor a bona part de la seva moció.

Gràcies.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita, té la paraula la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. Certament, davant d'una sentència judicial cal una cobertura real davant de la pena indirecta als familiars. I aquest és un tipus de violència ins-

titucional. Ja n'hi ha prou de la violència institucional, del tipus que sigui: prou de l'abús de poder; prou dels mecanismes de dominació.

Una exemplificació amb un «ja n'hi ha prou» també a tots els tipus de violència institucional, sobretot aquell que pateixen les mares i els infants en processos de violència masclista o de gènere. Hi han estereotips de gènere que segueixen avui aplicats de forma sistemàtica, i en això hi ha un gran «ja n'hi ha prou» per part de tots nosaltres.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Gràcies, presidenta. Doncs jo agraeixo molt sincerament els vots que s'han dit que es donaran favorablement, en especial a Ciutadans, perquè no me l'esperava. (*Remor de veus.*) Agraeixo sobretot... No; amb tot el respecte que l'hi dic, gràcies.

Vull donar les gràcies als diputats: el senyor Aparicio –que m'apunto la frase de Nelson Mandela, que m'ha semblat molt gràfica–, el senyor Jubert, també la senyora Balseira, la senyora López, per haver treballat les esmenes. Sé que ha anat sortint aquí en tot lo que hem intentat arribar a un carril central: un marge d'acord en temes de salut mental, la necessitat de fer la detecció precoç –tenim un problema a fora i encara el tenim molt més gran a les presons–, de l'aïllament, del treball remunerat, de les dones i la presó.

Sí que és veritat que hi havia una esmena en què quasi ens posem d'acord. Lo que passa, que sí que hem volgut fer aquí un posicionament polític, no? Però sí que és veritat que les seves propostes d'esmena eren prou raonables, però aquí volíem fer un posicionament polític i marcar molt de perfil en el tema de la intel·ligència artificial, que ens sembla una cosa en què ens havíem de posicionar. L'entrada de càmeres de reconeixement facial i corporal: ens sembla que a algú que està privat de llibertat a sobre privar-lo de la intimitat i de la privacitat és una cosa en què s'ha d'anar molt alerta.

El més sincer agraïment. També l'agraïment a totes les entitats que han donat suport a la moció: l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans, Iacta, Irídia, Alerta Solidària, Justícia i Pau, Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans, Observa, Famílies de Presos a Catalunya, la Comissió de Defensa de l'ICAB, la Xarxa Antirepressió de Familiars de Detingudes i molt especialment a la senyora Gracia Amo, a la senyora Anna Cardona i a la senyora Carmen Ripollès i al doctor Iñaki Rivera i a la resta de col·laboradors, per la seva persistència en que aquesta moció tirés endavant, perquè aquí el que hem fet avui només era donar un vestit institucional a tota la feina ingent que s'ha estat fent des de la base i des de les condicions més dures.

Gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 22 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques ambientals

302-00389/13

Passem al vint-i-unè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques ambientals, presentada pel Grup Parla-

mentari d'En Comú Podem. I, per exposar-la, té la paraula el senyor Enric Bárcena Roig.

(Remor de veus.)

Si us plau, si fan silenci... Quan vulgui, diputat.

Enric Bárcena Roig

Gràcies, presidenta. Diputades i diputats, començava la interpellació que motivava aquesta moció fa quinze dies recordant que Catalunya, segons els propis informes de la Generalitat, ha viscut una pèrdua del vint-i-quatre per cent de la seva biodiversitat en els darrers vint anys; que, malgrat que hem reduït les emissions, Catalunya, un cinc per cent, a aquest ritme no serem a temps de complir els objectius que té Catalunya de reducció del carboni per també fer front al canvi climàtic, i que, per tant, ens hi hem de posar. I que en renovables Catalunya només té produït un setze per cent d'energies renovables, molt lluny del quaranta i escaig per cent d'Espanya o fins i tot del cinquanta per cent de la mitjana europea. Per tant, en aquest sentit, queda clar que tenim un problema, un problema amb les polítiques ambientals, que no estan assolint aquells objectius que teníem.

I, per l'altra, fèiem èmfasi en el compromís del president en el seu discurs d'investidura d'impulsar una transformació verda, que havia de revertir el canvi climàtic, que havia d'ajudar a afrontar el model energètic, fer una aposta decidida per l'economia verda i, sobretot, promoure un canvi cultural. I citava algunes lleis per fer front a aquesta emergència climàtica en referència a la protecció de la biodiversitat, i fixava molta molta càrrega legislativa, citant, entre d'altres, la llei de biodiversitat, la llei de transició energètica, la llei de prevenció i gestió de residus o la llei de territori.

Bé, és per això que nosaltres, vist que s'havia compromès a això, vistes les dades, creiem que al Govern li ha faltat proactivitat i que en aquest sentit suspèn; suspèn en tota aquella agenda que s'havia assumit i que, pels motius que vostès ja deuen saber justificar, no hi és.

I, per tant, la voluntat amb la qual ens presentem en aquesta..., vam fer la interpellació i sobretot aquesta moció és per ajudar-los a donar una empenta a aquesta agenda de transformació. Perquè no és una qüestió de govern, és una qüestió de país i fins i tot de compromís amb el món que ve endavant la transformació i el canvi climàtic.

Sí, sí, és una empenta. Saben que per una transformació verda, per una agenda de compromís i fer Catalunya capdavantera, que és el que al final deia el president que volia, una Catalunya referent i capdavantera en moltes polítiques, entre elles les mediambientals, doncs, a nosaltres ens tindran no només al seu costat, sinó, si cal, endavant, estirant la corda. Saben que és el nostre compromís i és la nostra part d'identitat política i per la qual també estem aquí.

Per tant, amb aquest motiu, a part de constatar, doncs, aquest fracàs en aquest compromís que havia adquirit el president, nosaltres el que presentem a la moció és una sèrie de compromisos perquè el Govern acceleri aquesta agenda. Encara hi som a temps. És a dir, és que, a més, no tenim altre remei que accelerar. D'acord?

Per tant, nosaltres proposem, i hem arribat..., i agraeixo molt que en totes les esmenes, en la majoria hem arribat a compromisos i fins i tot a fixar una data. Crec que és molt important que haguem pogut fixar una data on hi hagi aquests compromisos. Anem endarrerits, però podem fer feina i accelerar-los.

La llei de residus. D'acord? I aquí deixin-me dir una cosa sobre la llei de residus: ha de ser una bona llei de residus –se'ns està acumulant el temps, les legislacions–, ha d'estar actualitzada i sobretot ha d'incloure un concepte que és el de la responsabilitat de producte. Més enllà de com gestionem els residus, també hem de fer les empreses responsables d'aquells productes que facin en la logística, l'embalatge, en la utilització, la recuperació, el reaprofitament i la pròpia fabricació.

Un altre: l'agència de la natura. S'ha de constituir. Sé quin és el compromís del Govern, però, si us plau, l'hem de tenir. I aquí, permetin-me, diputats del PSC, no hem inclòs... Perdó. (*L'orador riu.*) No hem acceptat la seva esmena, bàsicament, perquè nosaltres creiem en una agència de la natura que ha d'estar al servei dels fins que proposa la llei, i no pas ha de ser una agència amb altres objectius més productivistes, que pot existir, però que no és l'objecte d'aquesta agència.

Tercer: proposem també desplegar l'estratègia de natura i, aquí sí, hem incorporat l'esmena del PSC, molt oportuna, d'actualitzar el pla d'infraestructura verda, que està caducat des de 2021; la llei de patrimoni natural, abans de que finalitzi aquest període de sessions, i crear el Consorci del Litoral, en què subscriuim també l'esmena d'Esquerra Republicana perquè sigui en forma de llei. Nosaltres creiem que aquest consorci és bàsic per poder adquirir territori litoral i que, a més a més –ja és una opinió–, quan es desenvolupi la llei, hem de fer..., que és per què ha de servir i d'on ha de penjar. Nosaltres pensem que de la pròpia agència de la natura.

I, per últim, una actualització de la llei dels animals. Catalunya ha estat referent en aquest tema. Cal que l'actualitzem vint anys després per seguir sent un referent i, sobretot, per incorporar el compromís que tenim els catalans i les catalanes per l'ètica, també, davant del món animal.

Moltes gràcies a tots els que han presentat les esmenes, i desitjo que puguem fer front i aprovar aquesta moció.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, la senyora Silvia Paneque Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Gràcies, presidenta. Consellera... Parlava, diputat, d'empènyer. Doncs continuarem empenyent des de diferents grups parlamentaris per aquestes consecucions. Vostè deia que encara hi som a temps. Jo, en la meua argumentació..., la veritat és que estem a les acaballes de la legislatura i crec que alguns dels objectius o alguns dels marcs legislatius que vostè apunta a la moció no seran possibles en aquesta legislatura. Però, en tot cas, sap que donarem ampli suport a aquesta moció. Sobretot perquè estem d'acord amb el fons, amb el fil d'aquesta moció, que és que estem en un mandat o en una legislatura que, en termes de transició ecològica, jo crec que haurem de concloure, lamentablement, que haurà estat una legislatura perduda, un desert.

Estem, com li deia, a les acaballes. I, efectivament, el president Aragonès va marcar –i nosaltres això ho vàrem compartir, en aquest cas– la bandera verda o l'agenda verda com un dels pilars fonamentals que s'havien de desenvolupar en aquest mandat –un dels quatre pilars. I, per tant, nosaltres això ho compartíem, sobretot perquè ens trobem en allò que s'anomena «la dècada climàtica». Del 20 al 30 se suposa que és quan els diferents governs, els diferents nivells institucionals, les ciutats també, però el Govern de Catalunya, per descomptat, han de fer els deures per començar a assolir els objectius, que els tenim a la cantonada, el 2030. I, per tant, es deia en un article –ara no ho recordo–: «El Govern de Catalunya ha encallat en l'agenda verda.» Jo més aviat diria «embarrancat», però, en tot cas, encallat jo crec que en l'agenda verda.

Vostè feia un repàs. En l'àmbit dels residus, efectivament, sense nova llei de residus, amb abocadors. Vostè coneix bé la situació d'alguns dels abocadors de comarques gironines. Precisament, crec que és un dels primers temes que vostè va tractar com a diputat. Ens trobem –i aquí havíem fet una esmena– amb una moratòria de plantes de valorització energètica que s'esgotava al desembre del 23, vinculada a l'aprovació d'un pla de tancament o planificació de plantes de valorització energètica. Nosaltres lamentem que no s'hagi presentat encara aquesta planificació i que, per

tant, tinguem una moratòria que no permet algunes inversions que podrien estar a punt a Catalunya. Això en l'àmbit de residus.

En l'àmbit d'energia, efectivament, la llei de transició justa, la planificació de les energies renovables, el Plater; estem lluny, molt lluny dels objectius. Jo sé que sortirà el grup que dona recolzament al Govern suposo que posant sobre la taula els mil megawatts de potència instal·lada d'autoconsum, i nosaltres haurem de tornar a dir que això és necessari però en absolut suficient i que, per tant, estem lluny dels objectius del 2030.

En l'àmbit de la biodiversitat, efectivament, tenim aquesta visió diferent sobre l'agència de la natura. Nosaltres també pensem que s'ha de constituir, però sap que hi ha diferents entitats que han presentat la seva diferent visió sobre l'òrgan de governança. I, per tant, aquí havíem presentat una esmena que lamentablement no ens han recollit.

Sí que ens han recollit la del pla d'infraestructures verdes. Jo crec que va ser de les primeres qüestions que vaig treballar aquí al Parlament. En aquell moment, la consellera Teresa Jordà em deia: «Bé, no està caducat, perquè finalment, com que és veritat que no s'ha fet quasi res, doncs, és això mateix traslladat a futur.» Però és que tampoc..., han passat tres anys i tampoc s'ha avançat. Per tant, li agraeixo que ens hagi acceptat aquesta esmena. Un setanta-cinc per cent de pèrdua de biodiversitat.

I en aquest minut que em queda... No és només que no estem assolint els objectius en l'àmbit de l'agenda verda, que això per si mateix ja seria prou preocupant. És una agenda global, però Catalunya ha de posar el seu gra de sorra en aquestes consecucions. No és només per això, també ho és en termes socials i econòmics. Els hi deia que aquesta és una dècada climàtica on es posen els pilars fonamentals d'un nou model social i econòmic. Que Catalunya estigui endarrerida en l'àmbit energètic, en l'àmbit de residus, en l'àmbit del cicle de l'aigua –que no n'he parlat perquè ja n'hem parlat molt i en continuarem parlant– fa que estiguem molt preocupats per quin és el model econòmic que es pot desenvolupar. Si no hi ha energia verda, quins capitals de reindustrialització verda, quins projectes seran atractius d'instalar-se a Catalunya si no tenim aquestes energies verdes, si no tenim una llei de residus, si no tenim aquesta planificació d'energies renovables?

Per tant, ens preocupa molt també en termes econòmics i socials, perquè, com bé saben, l'àmbit de la transició energètica, si no el fem de manera adequada i ben planificada, no pot fer més que fer augmentar aquesta escletxa social que ja tenim present a Catalunya.

Per tant, moltes gràcies per l'acceptació. Hi donarem ampli suport, excepte en aquells punts en què no han estat acceptades les nostres esmenes.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Margarida Feliu Portabella.

Margarida Feliu Portabella

Gràcies, presidenta. Consellera, directora general de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic –que avui ens acompanya–, diputats i diputades... Primer de tot, expressar tot el suport i força a Gabriela Serra, Martí Olivella i Llum Mascaray, que porten vuit dies de vaga de fam per denunciar les atrocitats a Gaza. (*Alguns aplaudiments.*) Històrics activistes que segueixen lluitant perquè el món sigui una mica millor.

I anem a la moció, a la moció que presenta el seu grup, diputat Bàrcena. Agraïm totes les empentes sempre, perquè quan a vegades parteixes de zero està bé, però quan parteixes en temes de polítiques ambientals a vegades de menys vint les empentes encara són de més suport.

En resum, el que demana o del que parla aquesta moció és de que es digui quina és l'agenda prevista del Govern per a aquest any 2024 en polítiques ambientals.

En el fons aquest és una mica el resum. I, per tant, la meua intervenció representant el Grup d'Esquerra en aquests moments és fàcil per poder aportar tot el suport que nosaltres com a grup parlamentari fem al Govern, del que ha fet, del que fa i del que seguirà fent en polítiques ambientals fins a l'últim dia d'aquesta legislatura. No només des de la conselleria d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, sinó des de la transversalitat del Govern, perquè les polítiques ambientals són transversals.

Si anem a la moció –perquè podríem parlar de moltes polítiques ambientals, però són dotze punts–, nou dels punts els podríem haver escrit nosaltres, el Grup d'Esquerra Republicana. Alguns són descriptius, com el que el darrer any, 2023, per primera vegada a Catalunya s'han reduït el cinc per cent les emissions. És una bona notícia, però és insuficient, perquè s'hauria d'haver reduït el sis per cent per poder assolir els objectius del 2030-2050. Però per primera vegada es trenca una tendència.

No parlaré de megawatts, senyora Paneque, perquè se n'ha parlat aquí moltes vegades. El tema de les polítiques d'energies renovables és un tema rellevant i en què creiem –sincerament ho creiem– que el nostre Govern ha fet molt més del que s'havia fet mai en aquest camp. I és insuficient? És insuficient. Però que tanquem el 2023 amb 102.107 instal·lacions d'autoconsum o que arribarem a tres mil megawatts al final d'aquest any només són dues dades. Got buit si ho miren, ho escriuen vostès, o got mig ple si ho escrivim nosaltres.

Però repassem la seva moció, en la que fa referència a alguns temes concrets. Llei de residus: sí, el Govern treballa per entrar la proposta de llei aquest any, una proposta de llei treballada, parlada amb tothom i que esperem no només que el seu Grup d'En Comú Podem hi doni suport, sinó que ho facin la majoria dels grups polítics d'aquest Parlament.

L'agència de la natura: sí, està previst que sigui realitat aquest any 2024. Llarg procés de dos o tres anys amb importants processos de participació, que han permès acceptar més del vuitanta per cent de les aportacions realitzades, que han estat moltes. Una agència transversal, àgil, transparent i de territori, que serà una important eina de país, com ho és ja L'Energètica, l'empresa pública d'energia.

En el punt 9, que hem transaccionat també amb el PSC, el Grup d'Esquerra fem una esmena per reduir terminis. Vostès deien: «Escolti'm, hem de fer l'estratègia de conservació de la natura aprovada el 2018 aquest any 2024.» I nosaltres diem: «Ho farem aquest primer trimestre.» Com veu, anem per feina. I també, sí, el Govern té previst aquest any portar al Parlament el projecte de creació de conservatori del litoral, l'actualització de la llei d'animals i, en matèria de qualitat ambiental, el comitè d'experts ha anunciat que presentarà la seva proposta de pressupostos de carboni a finals de març.

El Govern compleix, i vostès en el fons ho saben. I no, no podem garantir aquest any el projecte de llei de patrimoni natural i biodiversitat, que s'ha endarrerit per acabar el termini de l'agència de la natura, un termini més llarg del que nosaltres haguéssim volgut. Què puc dir d'aquest projecte de llei? Que està previst iniciar la consulta pública el mes d'octubre i que s'ha dut a terme la contractació de treballs previs per posar en marxa l'elaboració de la llei.

I permeti'm ara, res, els trenta últims segons, que parlem de polítiques ambientals, que faci referència al malestar del sector primari. Aquest sector primari que a vegades es relaciona amb que les polítiques ambientals li provoquen certs problemes..., en el fons del que estem parlant –i aquests dies ho hem vist– és d'economia. No estem parlant tampoc de polítiques ambientals. Perquè per Esquerra Republicana la part d'aquesta bandera verda que el president (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) sempre agafa com una de les parts més importants d'aquest Govern republicà..., ens ho creiem, ho fem i fem tot allò que podem. Que per alguns és poc? És evident.

La presidenta

Gràcies.

Margarida Feliu Portabella

Però per nosaltres és molt i agraïm totes les empentes.

Gràcies per acceptar les esmenes, gràcies per transaccionar. I aquest emocionant món de la política ambiental necessita totes les ajudes.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Joaquim Calatayud Casals.

Joaquim Calatayud Casals

Presidenta, consellera, senyors i senyores diputats, la inquietud i la preocupació de totes les qüestions mediambientals derivades del canvi climàtic crec que és compartida en aquesta cambra per gairebé tots els grups polítics. Compartim amb aquesta cambra la necessitat d'una agenda decidida en matèria mediambiental i amb capacitat i voluntat de transformar. Una agenda que ha d'incloure, tal com recull la moció, instruments legislatius, de planificació, de gestió i de finançament. I aquí em falta una frase: d'execució de tot plegat. Ho repeteixo: d'execució de tot plegat.

Per tant, el nostre grup comparteix bona part de la diagnosi expressada en la moció, sobretot en tot allò relatiu a la pèrdua de biodiversitat o al fet que anem amb un gran retard en la reducció d'emissions o en la generació de renovables, la qual cosa fa que Catalunya sigui un país vulnerable i completament dependent de les decisions que es prendran fora d'aquesta cambra i, per altra banda, de governs aliens.

Només cal veure l'enorme factura que haurem de pagar, no només econòmica, sinó sobretot d'imatge, de retrets de tota mena i de linxament mediàtic, quan arribi l'aigua en vaixells de Sagunt. I, per molt que es vulgui vestir com una operació solidària, ja sabem a dia d'avui què significa per a Catalunya la paraula «solidaritat»: haver de pagar per tot, a tot arreu, a tota hora i, a més de ser els pagadors, sempre assenyalats amb el dit. Perquè tot allò que significa retards, inhibició, falta d'una agenda clara i d'una acció decidida sempre va en contra dels nostres interessos, dels interessos de Catalunya com a país.

Compartim amb vostès que cal actuar per garantir la preservació de la biodiversitat i del medi natural, que cal fer passos decidits cap a la sobirania energètica i que cal potenciar una economia que faci un ús racional dels recursos i que minimitzi la contaminació i els recursos generats. I executar-ho –executar-ho–, evidentment. El Govern de la Generalitat, en aquestes qüestions, i malgrat els compromisos del president de la Generalitat, tots i totes constatem, com diuen vostès a la moció, que no està complint, ni de bon tros, els compromisos que molt solemnement en el seu discurs d'investidura va precisar.

Per altra banda, i amb relació a la moció presentada, ja hem dit que el nostre grup comparteix la diagnosi i bona part de les accions que vostès proposen. No entrarem, però, més a fons, ja que si ho fem és segur que no ens posaríem d'acord. Catalunya, des del nostre punt de vista, ha d'avançar en tot allò que significa respecte pel medi ambient i minimitzar els efectes del canvi climàtic. I executar-ho, evidentment. Fins aquí, d'acord. Però Catalunya no ha de renunciar ni a seguir creixent ni al seu desenvolupament de projectes que garanteixin la seva independència i la seva sobirania energètica ambiental, incloent-hi aquelles infraestructures que garanteixin que seguim avançant.

Però, bé, fixem-nos avui principalment en tot allò que suma. I, en aquest sentit, els anuncio el vot favorable del nostre grup a instar el Govern a presentar una llei de residus o al compliment de les propostes que presenti el comitè d'experts per complir els objectius de reducció d'emissions. Però vostès saben perfectament la impos-

sibilitat d'aprovar aquesta llei de residus enguany. És impossible. També votarem a favor del desplegament de l'estratègia per a la conservació de la natura, aprovada l'any 2018, i d'instar el Govern a la presentació de la llei de patrimoni natural i biodiversitat. També votarem positivament el conservatori del litoral, on els ajuntaments tenen un paper primordial a jugar. Finalment, també els anuncio que el nostre grup s'abstindrà en el punt vuitè. Ja veu que s'han portat bé, eh?; no ens podem queixar.

En tot cas, senyor Bárcena, vostès parlen de la reducció de les seves emissions, vostès parlen de la generació de renovables, que només tenim un setze per cent. Segurament vostès..., vostè hi votarà, evidentment, a favor; la CUP hi votarà, evidentment, a favor. Però, en tot cas, escolti'm, per augmentar aquest setze per cent, dels últims vint anys, de tots els plans d'aerogeneradors, a les comarques gironines, de Tarragona, de Lleida..., plans importants, digui-me'n un que vostès o algun grup d'aquesta cambra, per a, per be o per ce hagin aprovat. No en trobarem ni un –no en trobarem ni un. Per això parlo d'executar.

Com deia la meva mare, que era molt de missa: mentre reses, no ajudes. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) I aquí n'hi ha molts que resen i no ajuden (*rialles*) i que, per tant, entenc que aquí està molt bé aprovar tots aquests punts, però tot això s'ha d'executar, tot això s'ha de desenvolupar.

La presidenta

Gràcies.

Joaquim Calatayud Casals

Perquè, resant sol, no farem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Antonio Ramón López Gómez.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, presidenta. Miren, lo que no es de sentido común es condicionar nuestras políticas y nuestra economía a su nueva religión climática. Cataluña no necesita políticas de fanatismo climático, que tienen como objetivo coartar la libertad y obedecer a criterios claramente ideológicos.

Lo que necesitamos son políticas inspiradas en el conservacionismo, el cuidado y la protección de nuestro entorno natural. Lo que necesitamos son políticas que garanticen la firmeza y el crecimiento de nuestro modo de vida. Lo que necesitamos es proteger a nuestros agricultores y ganaderos de todos ustedes, de políticos incapaces e irresponsables, que los han abandonado y traicionado, arrodillándose ante las élites multimillonarias globalistas. Y, sobre todo, lo que necesitamos es que las leyes climáticas se rijan por principios de racionalidad y evidencia científica, y que estén fundamentadas en el bien común: soberanía nacional y protección de la economía.

Su ley del cambio climático no tiene unanimidad científica y se fundamenta en falacias. Por ejemplo, el IPCC pronosticó un aumento de la temperatura global de 0,3 grados por década desde 1990, y el aumento real ha sido de 0,15 por década, la mitad de lo anunciado. También dijo que en 2018 en el ártico no quedaría..., se quedaría sin hielo, y estamos en 2024 y parece que hielo sí hay. Y así podría seguir un buen rato. La realidad es que todas sus predicciones, de sus amigos lobbys climáticos, han fallado hasta la fecha. Vamos, como que de profetas no tienen mucho futuro.

Su ley climática se fundamenta en la agenda 2030, y ustedes han comprado el discurso fanático del cambio climático y quieren imponerlo cueste lo que cueste y caiga quien caiga. Y aquí no nos encontrarán. Nosotros no rendimos pleitesía a los

lobbys climàtics, al pacte verd ni a la agenda 2030. Eso creo que les quedó muy claro desde el primer día que VOX entró por la puerta de este Parlamento. (*Alguns aplaudiments.*) Y por eso en su día presentamos propuestas para la derogación de su ley climática, aquí y en el Congreso.

Estamos en unas jornadas de protestas y manifestaciones de los agricultores y ganaderos en toda España, de la gente que madruga y se mata a trabajar los 365 días del año para darnos de comer. Y ya no pueden más. Y su mensaje es muy claro: «No a la agenda 2030, no al pacto verde europeo, no a la competencia desleal y no a la burocracia.»

Miren, Bruselas, el Gobierno de Sánchez y todos ustedes, que les persiguen, son los culpables. Transición ecológica, pacto verde, agenda 2030, todas son muy buenas palabras. Pero, lo disfracen como lo disfracen, no es más que un plan cruel y silencioso que impide la vida en el campo (*alguns aplaudiments*), que impide prosperar a nuestros agricultores y ganaderos, que destroza lo que llevan construyendo toda su vida, que impide que sus hijos sigan con la empresa familiar y que destruye su modo de vida. Eso es lo que han conseguido todos ustedes. Ustedes y sus políticas verdes son una amenaza, un atentado, la ruina y los verdugos de nuestros agricultores y ganaderos.

Desde VOX les decimos que no se rindan, que de ellos depende el futuro de España, su soberanía alimentaria; que, frente al fanatismo climático, la agenda 2030, el pacto verde y la competencia desleal no están solos. Nos tienen a nosotros, que creemos en el mundo del campo y en ellos.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bé, més enllà dels fanàtics que s'enrotllen en paper de plata i es posen embuts perquè el canvi climàtic no existeix, nosaltres sí que donarem suport a la moció que presenten els comuns, perquè és una evidència científica planetària el que existeix, més enllà d'aquests que es posen l'embut i pensen que no passa res. De fet, ni els pagesos ni els ramaders de Catalunya els volen veure.

Bé, en la moció que ens presenta, votarem a tots els punts que sí. De fet, no vam ni presentar esmenes, perquè compartim tot el que ens exposen. El que ens sap greu és que la majoria d'aquests punts, o molt similars en altres mocions seves, nostres, del PSC i fins i tot d'altres partits, ja s'han anat aprovant al llarg d'aquests tres anys. Hem anat modificant les dates per aprovar la llei de residus, per aprovar la llei..., lo de l'agència de la natura, el conservatori del litoral, etcètera, no? I al final, bé, ho hem aprovat en aquest Parlament, fins i tot en algunes comissions. I la realitat és que aquesta legislatura s'acaba i difícilment veurem com tiren endavant alguns d'aquests projectes.

De fet, la llei de residus fa dècades..., almenys fa una dècada que hauria d'estar feta. S'ha d'executar, senyor Calatayud; i tant que s'ha d'executar. I fa deu anys que s'hauria d'haver executat. I els que hi havien abans, relacionats amb vostès, la van deixar també en una lleixa. I els que venen ara sembla que per ara fan exactament el mateix. I han passat així deu anys sense llei de residus de Catalunya, que és totalment necessària, i ho compartim. Però uns i altres ho han deixat aparcat durant molt de temps, segurament perquè els lobbys del sector fan la seva feina perquè això no tiri endavant i puguem canviar el model, un model que prohibeixi –que prohibeixi– tots aquells materials que no són reciclables, que es recicli d'una altra manera. I, evidentment, en això hi han interessos que no volen que canviï res.

Referent al tema climàtic de les renovables, evidentment, aquí també hi ha un problema. Sense una planificació de Catalunya, és molt difícil fer aquesta transició

energètica. Una planificació que s'hauria d'haver fet automàticament quan es va decidir, doncs, aprovar la llei del canvi climàtic i, després, el 2019, el decret. S'hauria d'haver prioritzat una planificació de Catalunya; no es va fer, i això genera un conflicte territorial impressionant, com vostès ja saben, que el portem dos anys vivint. I això ha fet que costi fer macroprojectes, perquè evidentment el territori no vol que el trinxin, i menys sense una planificació clara. El territori el que no vol és que siguin les empreses, les grans empreses que venen de fora, que decideixin on es fan aquests projectes, sinó que ho decidim entre totes i tots els pobles, les comarques i el país, i fem aquesta planificació i després decidim on van aquests projectes.

Mentrestant, els veïns i les veïnes, la petita empresa, la mitjana empresa sí que va fent els deures i va a l'autoconsum. Com hem vist, l'any passat ha augmentat i moltíssim. I si el Govern pagués les ajudes quan toca, segurament molta gent continuaria apostant per les renovables, però hi ha gent que fa més d'un any i encara no ha cobrat. És a dir, aquí tenim moltes problemàtiques, moltes necessitats: la llei del patrimoni natural, la llei de protecció a animals, el pla d'infraestructura verda... Tenim moltes necessitats, però realment anem molt lents, anem massa a poc a poc.

I aquest canvi climàtic ens ha atrapat. Un canvi climàtic que tothom en parla. I del que no parlen és que el canvi climàtic el tenim aquí, precisament, per culpa de lleis i d'un sistema econòmic nefast, que durant dècades ha destruït tot el que ha trobat pel seu camí; no han tingut cap tipus de contemplació, un govern o l'altre, això no importa. Governos d'aquí, de l'Estat espanyol, d'Europa i de tot el nord global no han tingut cap problema, durant dècades, a aixafar-ho tot i a destruir-ho tot. I ara, de cop, sembla que hem de fer aquesta transició. Però, què l'hem de fer? Perquè ens creiem el planeta? O l'hem de fer perquè volen perpetuar el mateix model, però amb les renovables i amb canvis? Perquè al final a nosaltres ens dona la sensació que la gran majoria de partits –no pas el qui presenta aquesta moció– el que volen és perpetuar el sistema, fer veure que no ha passat re, però, això sí, fer-ho ara amb renovables. I això nosaltres no ho comprem. Nosaltres comprem...

La presidenta

Gràcies.

Dani Cornellà Detrell

...una transició justa, democràtica i distribuïda.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, *conseller*, bueno, la verdad es que, cuando vi que en este Pleno tendríamos una moción de los comunes sobre medio ambiente, esperaba una de esas típicas iniciativas, fuertemente ideológicas, en las que se empeñan en recoger todo lo contrario a lo que desde Ciutadans consideramos que puede ayudar al progreso y al avance sostenible que tenemos que perseguir. Pensaba que sería una de esas iniciativas que creen que nuestra calidad de vida y la de los que vendrán mejorará a base de decrecimiento, a base de turismofobia, a base de moratorias y, en general, a base de retroceso.

Nosotros estamos en el polo opuesto. Nosotros queremos progreso, queremos crecimiento y queremos avance. Queremos tecnología para conseguir modos de transporte más sostenibles, por ejemplo, en aviación, pero que mejoren y amplíen nuestras conexiones. Queremos gestión y concienciación para un turismo ordenado y respetuoso, pero que sea cada vez más bienvenido. Y queremos un desarrollo que nos permita afrontar los grandes retos de futuro en mejores condiciones para que el bienestar crezca y llegue a más gente, pero no que nos iguale por abajo.

En ese tipo de mociones en las que hablan de paralizarlo todo, como yo creía que seguramente sería esta, pues, nosotros nunca coincidimos. Pero he de reconocer que la moción que nos han traído hoy los comunes es un poco diferente, y ya les anuncio que votaremos favorablemente a bastantes de sus puntos.

Aunque también les digo que, cuanto menos, nos ha resultado curiosa. Por ejemplo, tiene una primera parte que es declarativa, que habla de constatar, constatar varias cosas. Vienen a decir que la acción de este Gobierno, para el que ustedes han sido la mejor muleta, pues, no funciona. O que los recursos que se destinan a tal o cual cosa en esos presupuestos, que también ustedes aprueban, no son suficientes.

Constatan, por ejemplo, que bajo el Gobierno al que, como digo, ustedes aprueban los presupuestos no se han destinado recursos suficientes para evitar la pérdida de biodiversidad. O que los gobiernos, que precisamente los comunes han apoyado en los peores momentos, pues, al ritmo que van no cumplirán los objetivos de sostenibilidad.

Proponen también en su moción constatar que en renovables llevamos mucho retraso respecto a otras comunidades autónomas, comunidades autónomas en las que, por cierto, no se han aprobado moratorias como las que en este Parlamento han apoyado o incluso promovido en alguna ocasión los comunes. Y es en parte como consecuencia de todo esto que también imagino que proponen que este Parlament constatare que la transformación verde que el *president* se comprometió a impulsar en su investidura ha quedado finalmente en agua de borrajas. A nada de todo eso le diremos que no, porque todo eso es constatable, pero es cuanto menos curioso que se proponga constatarlo un grupo que tiene gran parte de responsabilidad en ello, porque eso de querer estar en misa y repicando, pues, no suele funcionar.

Luego viene lo que sería la parte propositiva, y también apoyaremos gran parte de esos puntos. Por una vez, como decía al principio, no hablan de moratorias ni de turismofobia, ni de decrecer, ni de prohibir. Hablan de regulaciones que creo que todos estamos de acuerdo en que necesitamos. Necesitamos una nueva ley de residuos. Nosotros lo hemos reivindicado aquí infinitas veces. Luego discreparemos o tendremos que ponernos de acuerdo sobre cuándo tiene que implantarse el puerta a puerta y cuándo no, o cuándo un sistema de retorno de envases y cuándo no, pero una nueva ley de residuos que, además, vaya al origen, que no hable solo de separar, sino también de reducir esos residuos, en eso estamos totalmente de acuerdo en que la necesitamos ya.

Lo mismo con la ley de patrimonio natural o con la ley de protección de los animales. Habrá que ponerse de acuerdo en el contenido, pero son debates que es necesario abrir y que hace tiempo que están paralizados. Lo mismo que presentar los presupuestos de carbono o desplegar la estrategia de conservación de la natura. Como hemos explicado aquí muchísimas veces, nuestro compromiso con la igualdad de oportunidades incluye también a las generaciones futuras, así que todo lo que pueda avanzar en esa línea lo apoyaremos.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita, té la paraula senyora Cristina Casol Segué.

Cristina Casol Segué

Gràcies, presidenta. Polítiques ambientals i compromisos de govern sembla que no acaben de trobar el seu camí o que no acaben de trobar una fi, eh?, perquè no arriben. Segurament té raó qui diu que estava tot per fer, però encara que fem tard, caldria una mica més de diligència, de responsabilitat i de compromís.

La moció parla de la llei de residus, de l'agència de la natura, del conservatori del litoral, de la llei de patrimoni natural, de la llei d'animals, una legislatura, per ara, molt buida, que en normativa ambiental era del tot necessària. Ho exemplifico amb la moratòria d'incineració, una moratòria que no té cap sentit, del 2021, i amb la incineradora de purins de Tracjusa, vint-i-cinc anys d'història, amb un posicionament

mai clar, que no acaba de prendre accions per impedir aquesta gasificació de residus a la comarca, lluny encara d'una solució per no empitjorar la qualitat de l'aire a les Garrigues.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Enric Bárcena Roig.

Enric Bárcena Roig

Gràcies, presidenta. Diputada Bravo, la que està estranya perquè avui vota a favor de polítiques mediambientals és vostè. Nosaltres sempre hi hem votat a favor. Per tant, la que avui està en xoc és vostè. Nosaltres estem on sempre hem estat, i m'alegro que avui, tret..., i fora dels prejudicis, també hi pugui estar a favor.

Una precisió a la diputada Paneque. Quan es parla de plantes de valorització energètica parlem d'incineració. I, per tant, per això nosaltres no podíem incloure aquest punt. I, diputat Calatayud, li ho reconec, nosaltres som poc de missa i encara menys de missals, d'acord? I, diputada Feliu, celebri que el seu Grup d'Esquerra coincideixi amb els comuns. Però, a més de coincidència de posicionament, vostès estan al Govern i, aleshores, a part de poder declarar el mateix, estaria bé poder portar a aquestes polítiques el compromís de la seva execució i de la seva realització.

I és per això que hem presentat aquesta moció, perquè teníem la sensació que cal recordar l'agenda al Govern dels seus propis compromisos, perquè nosaltres els compartim. Però la moció tenia aquest sentit: incitar-los, a vostès, a complir una agenda que sembla que s'ha oblidat i que, per tant, necessitàvem. I, sobretot, perquè la transformació verda, les polítiques ambientals, són una necessitat imperiosa. Hi ha qui diu que hem anat massa lluny; tot al contrari, anem massa tard. Com més triguem, més patirem en la seva aplicació, més traumàtica serà la nostra adaptació al canvi climàtic i a les condicions que ja estan vivint.

Avui la pagesia es manifestava i molts dels punts que ens deien són la sequera, els cultius que no rendeixen... Per què? Perquè ja tenim el canvi climàtic a sobre i, si no fem la feina, més que estar al capdavant, estarem patint una emergència a la qual no podrem fer front. Per tant, benvingudes, aquestes polítiques. Com saben, i ho repeteixo, els comuns estarem sempre al capdavant, estirant el Govern, sigui quin sigui, perquè aquesta transformació verda, aquestes polítiques ambientals, tinguin i vegin la llum.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 22 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'estat de les polítiques de joventut i els reptes per a garantir l'emancipació dels joves

302-00390/13

I passem ara al vint-i-dosè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'estat de les polítiques de joventut i els reptes per garantir l'emancipació dels joves, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I per exposar-la té la paraula la senyora Judith Toronjo Nofuentes.

Judith Toronjo Nofuentes

Gràcies, presidenta. Molt bona tarda, conseller, diputats, diputades. Acabem aquest Ple de dos dies marcat per una setmana on la pagesia omplia els carrers del nostre país dient «prou» –dient «prou»– fins a arribar a les institucions avui i fent-

nos arribar les seves demandes, reivindicant els seus drets i ficant per sobre de tot la urgència per tal de donar-hi resposta en el proper Ple monogràfic.

Permeteu-me, per tant, que les primeres paraules d'aquesta moció, que parla precisament dels reptes en l'àmbit de la joventut, siguin per al reconeixement de tot aquest jovent organitzat, de tot aquest jovent mobilitzat les darreres hores fins a la ciutat de Barcelona, que ha pres la iniciativa en nom de la pagesia per garantir aquest relleu generacional tan necessari per a la nostra terra, que evidentment no només hem de reivindicar avui, sinó que ho hem de fer cada dia lluitant per aquesta desconexió territorial que tant reivindicaven. (*Aplaudiments.*)

I ara sí, entrant en la qüestió, entrant en la interpellació i la conversa que vam fer fa dues setmanes al conseller Campuzano parlant de l'emancipació juvenil, parlant de la feina feta en el Ple monogràfic de joventut, del pla nacional de joventut i de les accions que se'n desprenen..., però sobretot responent al diagnòstic, a les dades esferèidors que mostren aquesta manca de polítiques per ajudar els joves, on actualment podem fer un petit recull que situa que la taxa d'emancipació és la més alta de l'Estat espanyol, malgrat que sí que és cert que hi ha hagut una tendència molt clara a l'augment de l'activitat, en aquest cas amb un atur juvenil que és del divuit per cent, encara amb una elevada temporalitat laboral, per sobre del trenta per cent, i amb una present desigualtat salarial i empobriment de la població més jove, lluny d'arribar a un salari digne que els permeti aconseguir els seus projectes vitals.

Tot plegat en contraposició d'allò que sempre sentim, que és que som la generació més ben preparada acadèmicament, formativament. I, en canvi, el sector empresarial també segueix posant de manifest la manca de personal qualificat en algunes branques de coneixement i en alguns sectors específics.

És en aquest mateix sentit que la moció que avui els presentem recull les tres idees força a través de les quals hem vehiculat, des de Junts per Catalunya, el nostre posicionament i les nostres reivindicacions en matèria de joventut, com són feina, casa i futur. I com ho volem fer? Doncs impulsant una estratègia nacional d'emancipació, una estratègia nacional d'emancipació per als joves que garanteixi la igualtat d'oportunitats i que ho faci a través d'incentius, a través d'una renda de suport a l'emancipació que unifiqui en un sol programa el suport, els ajuts al lloguer de les diferents administracions i gestionat per la Generalitat, promovent el programa de crèdits a l'emancipació, cobrint, per tant, les despeses inicials per a la compra o per al lloguer, incrementant els recursos per crear un nou parc públic de lloguer social, que és tan important, i amb aquesta reserva com a mínim del vint-i-cinc per cent, i impulsant bonificacions fiscals per posar a disposició nou habitatge per a la gent més jove; polítiques que s'han d'estendre fins als trenta-cinc anys, malgrat que la llei de polítiques de joventut només arriba als trenta, perquè és important revertir la tendència d'emancipació actual, que supera ja aquesta edat.

Per altra banda, no podem deixar de plantejar l'emancipació sense parlar també d'altres reptes com són l'ocupació, com són l'educació. També parlem de recuperar les subvencions dirigides a cobrir els costos de contractació de les empreses que incorporin joves. També parlem de concretar un calendari i d'iniciar ja aquest pla de xoc contra l'abandonament escolar. I evidentment, en darrer terme, i no menys important, sinó tot el contrari, en l'àmbit de la cultura, en l'àmbit de la llengua, amb l'impuls del carnet jove local, que integri el programa Cultura Jove, o amb una campanya dirigida, segmentada a l'ús del català entre les noves generacions. Perquè, com bé saben, des de Junts, la llengua és un dels principals instruments per garantir precisament la integració, per garantir l'ascensor social, i això és irrenunciable i no validarem falsos consensos.

I ja vaig acabant, presidenta, posant en relleu en aquest debat, en el centre del debat, la realitat del nostre país en matèria de joventut, sovint invisibilitzada, o més invisibilitzada del que voldríem, sovint aclaparada per d'altres debats, però amb un impacte igual o superior, que condicionarà el nostre futur. Cal que la retòrica es

transformi en accions. I, per tant, interpello totes les forces polítiques avui a que ens donin suport a aquestes propostes. Ho fem per als nostres joves, per garantir que tinguin on viure, on treballar i, evidentment, on desenvolupar els seus projectes de vida al nostre país.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, el senyor David González Chanca.

David González Chanca

Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats i diputades, conseller i totes les persones que encara ens acompanyen en aquest Parlament. Una vegada més, parlem de polítiques de joventut en una moció de dijous sobre l'emancipació, la precarietat laboral, el benestar de les persones joves. En aquest cas, una moció que ens presenta el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i és una moció que per nosaltres és àmpliament compartida. Hem presentat un total de cinc esmenes al text que ens proposaven, ens n'han acceptat tres, i per això votarem àmpliament a la majoria dels punts de propostes nuclears de la moció; doncs les votarem favorablement.

Al final, cada vegada que abordem els temes d'habitatge en aquesta cambra, no podem descuidar-nos mai que, quan parlem d'una política com és l'habitatge, estem parlant d'una qüestió que té un impacte de primer nivell a les noves generacions, l'habitatge.

Per aquest motiu, una de les valoracions més positives que nosaltres fem del Govern presidit per Pedro Sánchez ha estat, precisament, incloure un nou ministeri, el Ministeri de Joventut i Infància, el que pensem que emmarca una clara intenció política del nou Govern d'Espanya per treballar totes les qüestions prioritàries de l'agenda política, també des d'una perspectiva infantil i juvenil, en un tema com és l'habitatge.

I és que tenim moltes raons per preocupar-nos encara per la situació i per les condicions que pateix la joventut catalana. Unes dades que tots i totes ja coneixem i que hem escoltat moltes vegades: la taxa d'emancipació a Catalunya es troba encara en uns mínims històrics, al voltant del vint per cent, molt inferior a la mitjana europea, però, això sí, allunyant-se una mica més d'aquella dada històrica que va marcar el 2021, on la taxa d'emancipació es va ubicar en el quinze per cent, la mínima en cent anys.

L'atur juvenil es situa en el divuit per cent, també bastant per sobre de la mitjana europea, i la temporalitat de les persones joves que estan ocupades, que treballen, s'ubica al voltant del trenta per cent. En el cas de Catalunya, deu punts més que la mitjana a la resta de la població en altres edats.

Davant d'aquest escenari, ens sembla més necessari promoure les mesures com les que parlem en aquesta moció i que la majoria d'elles, doncs, també hem comentat moltes vegades en el Ple monogràfic de joventut, que encara estem esperant que es puguin desenvolupar i implementar moltes de les propostes que en aquell Ple es van aprovar.

Parlem de promoure polítiques públiques que afavoreixin l'emancipació de les persones joves, de recordar la competència exclusiva que té el Govern de la Generalitat en matèria de joventut, de l'esforç o el sobre'esforç que han fet la majoria dels ajuntaments, precisament, en aquesta matèria i que s'ha de veure compensat d'alguna manera.

Parlem de la necessitat d'impulsar una estratègia nacional d'emancipació. Ho hem dit moltes vegades: el problema més gran que té aquest país per fer front a les demandes d'emancipació de la joventut és la seva ridícula participació en el parc d'habitatge públic. L'habitatge públic pràcticament no existeix. Es troba al voltant del dos per cent a Catalunya. No hi ha un habitatge públic suficient en els darrers

anys; en part s'explica perquè, des de l'any 2010, no hem aixecat el cap i continuem aportant un pressupost del tot insuficient a la creació d'un parc d'habitatge públic tal com tocaria en el nostre país.

En aquest sentit, hem presentat una esmena al Grup de Junts per Catalunya, que ens ha acceptat i que hem pogut arribar a una transacció, per continuar reclamant la reserva com a mínim d'un vint-i-cinc per cent de les promocions noves de construcció de lloguer o de compra que estiguin destinades a les persones joves.

Les altres qüestions que es tracten a la moció també ens semblen majoritàriament bé. Parlem de la promoció cultural entre els i les joves, de potenciar un nou carnet jove local i estudiar la seva integració dins del programa Cultura Jove.

Treballem mesures adreçades a incentivar el consum cultural, com també fan altres administracions. La majoria ja està inventada o gairebé. Tenim l'exemple del bo cultural jove, dels quatre-cents euros, que es va posar en marxa l'any 2022 per part del Govern d'Espanya.

Sí que és veritat que hi ha un tema que fa referència a uns aspectes importants. Un és el pla nacional de joventut 2030, que ens ha costat, però, finalment, l'any passat vam aconseguir a finals d'any aprovar un nou pla nacional de joventut, i el pacte nacional per la llengua, i on demanen, en aquests dos aspectes, doncs, millorar la coordinació per tal de portar a terme una campanya en favor de l'ús social del català entre les persones joves del nostre país.

I ens agradaria fer un darrer comentari respecte d'aquesta demanda i d'aquesta qüestió. És normal que ens preocupi si els joves parlen molt o poc el català, perquè sabem que les dades no són bones.

De fet, el més preocupant de tot és la tendència, i és que la darrera dècada s'ha produït una clara ruptura evident amb les dècades anteriors, i s'ha intensificat un procés de retrocés important. I el que ens hem de preguntar, en tot cas, és què ha passat en la darrera dècada i per què hi ha un retrocés en l'ús social del català entre les persones joves.

Nosaltres tenim molt clar que utilitzar la llengua com a arma política és la pitjor decisió que es pot prendre mai, tant per un costat com per un altre, ja amb una finalitat o amb la contrària. Aquí no hi entrem.

Totes les llengües són bones, totes les llengües són vàlides, i el català, evidentment, que és la nostra, també. L'ús d'una llengua o una altra no expressa mai una ideologia o una voluntat política. En tot cas, expressa cultura i un arrelament a un territori concret.

Doncs bé, alguna cosa ha passat, evidentment, en els darrers anys, que aquest debat s'ha perdut. Pel que nosaltres advoquem és per tornar a normalitzar que el català és llengua de consens i que conviuen sense problemes el català i el castellà a Catalunya.

Vaig acabant, presidenta. Per tot això i amb les propostes que, hi insisteixo, ens semblen correctes que ens presenta Junts per Catalunya, i amb les esmenes que ens han acceptat, doncs, votarem favorablement al conjunt de la moció.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Pau Morales i Romero.

Pau Morales i Romero

Bona tarda. Avui tractem una moció sobre polítiques de joventut, una moció que agraïm, perquè és imprescindible que se situïn les qüestions juvenils en l'agenda política, perquè, si no, sempre seguiríem invisibles, encara que també gairebé sempre se situïn a l'últim punt de l'ordre del dia del Ple, que ens ha passat sovint. No passa re. Parlarem una mica més fort perquè se'ns senti.

Bé, abans que res, situar que portem en aquesta legislatura un recorregut jo crec que significatiu respecte a les polítiques de joventut, malgrat la situació que els companys, doncs, ja han relatat, no?, en les intervencions anteriors i que subscriuim de les dificultats dels reptes que tenim per endavant, de les desigualtats a les que ens enfrontem com a persones joves.

Però també volem situar que hi ha esperança. Hi ha esperança en un present en el que hi ha lluites que arriben al seu final i es converteixen en victòries, i ens permeten, a poc a poc, anar superant aquests obstacles.

Vam celebrar un ple monogràfic de joventut. I, del Ple monogràfic de joventut, gairebé el cinquanta per cent de les mesures que es van aprovar ja són una realitat, ja estan en marxa, i moltes altres estan en procés o s'estan definint.

Per tant, anem en una línia positiva de desplegament d'aquells compromisos que hem anat assumint en aquest Parlament i que ha anat assumint també el Govern de Catalunya en aquesta legislatura.

Perquè aquí, al Parlament de Catalunya, al Govern de Catalunya, des de fa molt de temps, tenim clar el repte pel que fa a les qüestions que afecten les persones joves. De fet, anem tan per feina que traïem avantatge de més d'una dècada en el lideratge de polítiques de joventut respecte al conjunt de l'Estat espanyol. Catalunya té una llei de polítiques de joventut pròpia des del 2010. També les Illes i també el País Valencià, en aquest sentit, van aprovar lleis pioneres en polítiques de joventut.

I per això avui volem mostrar el nostre recel, la nostra negativa a aquest anunci d'una llei de polítiques de joventut per part del Govern espanyol, que no pot ser sinó una altra vegada un intent de recentralitzar una competència que ens és pròpia i que, per tant, en comptes de situar –per molt que gesticulin– els reptes allà on l'Estat espanyol sí que té competències, veiem que tornem a ficar-nos una vegada més amb aquelles competències que estem desplegant des de fa molt de temps, amb reconeixements també a nivell internacional, a nivell de les associacions europees, amb països que ens demanen com es fan les polítiques de joventut a Catalunya perquè voldrien també agafar-les.

Doncs tot això no ho volem posar en perill. I per això, d'entrada, posar l'alerta en aquest anunci que, d'entrada, evidentment, veiem amb recel i que, per tant, batallarem perquè, evidentment, no suposi cap recentralització, amb l'argument tendencios que potser en algun altre lloc es faci mig pas endavant.

Tenim també nou pla nacional de joventut. I un pla nacional de joventut que es recolza en unes polítiques que s'han anat tirant endavant, polítiques que no sempre han pogut ser a iniciativa pròpia, sinó que també han hagut de tapar els forats d'anuncis fets a bombo i platerets pel Govern espanyol, com, per exemple, el bo jove de lloguer. A dos de cada tres dels joves beneficiats pel bo jove de lloguer els ha hagut de finançar la Generalitat de Catalunya, perquè el Govern espanyol, el seu finançament, només cobria la demanda d'un terç.

S'està complint amb aquest compromís del vint-i-cinc per cent de reserva per als habitatges de protecció oficial destinats a joves. S'ha consolidat l'oferta de formació professional arreu del territori, s'han posat en marxa línies d'actuació pel que fa a la salut, especialment a la qüestió de la salut mental. Tenim –ja és una realitat– el programa Cultura Jove fins als trenta anys, amb més oferta durant tot l'any. I hem donat sortida a reivindicacions com la ILP dels preus universitaris, que permeten un major accés a la universitat i que eren producte d'una reivindicació juvenil de molt de temps.

Tenim molts reptes per endavant, però sempre hem tingut clara la determinació que els hem d'enfrontar i que ho hem de fer amb el màxim consens, com hem fet sempre en aquest Parlament en polítiques de joventut.

I també per això avui podrem votar a favor de la majoria de les propostes d'aquesta moció, que esperem que tirin endavant. I esperem també, pel bé dels joves del nostre país, que es materialitzin ben aviat.

Moltes gràcies a tothom.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Mar Ampurdanès Gutiérrez.

Mar Ampurdanès Gutiérrez

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats, diputades, la necessitat de treballar i activar polítiques efectives i reals d'emancipació és una evidència per a nosaltres, però també ho és que, si surten al carrer i parlen amb qualsevol jove, la seva principal preocupació no serà entomar el repte demogràfic, sinó poder accedir a un habitatge marxant de casa els pares al més aviat possible o deixar de ser precaris perquè, tot i tenir feina, si és que en tenim, cada vegada som més pobres. I aquesta és la primera esmena que vam presentar i que, malgrat que sembli de sentit comú, no ha estat acceptada.

Junts per Catalunya planteja en aquesta moció l'accés a l'habitatge i al treball en base a ajudes, a crèdits, a subvencions i a incentius fiscals. Afortunadament –i ens n'alegrem–, també es fa esment de la importància del parc d'habitatge públic. Però parlem d'ajudes, de crèdits, de subvencions i d'incentius fiscals.

La moció posa sobre la taula l'estudi de la viabilitat d'una renda de suport a l'emancipació juvenil. I aquí vam presentar la segona esmena, que tampoc ha estat acceptada. La nostra proposta era senzillament que aquest estudi sobre la renda de suport a l'emancipació es faci considerant-la una mesura complementària i condicionada a una necessària llei catalana de contenció dels preus dels lloguers.

I dic «senzillament» perquè ens sembla evident, com ha passat fins a dia d'avui, que donar ajudes no fa abaixar preus, al contrari. La clara conseqüència de donar ajudes és que qui posa preus desorbitats als lloguers pot apujar-los i que aquestes ajudes es poden absorbir. Per tant, si abans eren sis-cents euros, ara en poden ser vuit-cents.

Així, els diners públics passen fugaçment per les mans dels joves que els reben i van a parar directament a la butxaca del propietari de l'habitatge. I és que durant els últims deu anys els salaris han pujat només un 2,9 per cent, i els lloguers, en canvi, s'han encarit un seixanta-vuit per cent. Què s'ha fet durant aquests últims deu anys? Doncs polítiques d'ajudes no estructurals. I, per tant, o es regulen els preus o aquestes propostes són un regal de tota la població cap als rendistes de sempre.

I, mirin, senyors de Junts, vostès recorden la renda bàsica universal? Perquè sovint, amb mocions i propostes que porten aquí al Parlament, vostès aposten per donar ajudes a tort i a dret, però a nosaltres ens sembla que això només respon a acontentar per torns diversos sectors de la població, posant pedaços i garantint que els rics de sempre siguin també els rics de demà.

I avui toquen els joves i un altre dia seran les dones, un altre dia els pagesos, els empresaris o els propietaris d'habitatges, sense propostes estructurals ni globals, sinó tocant quatre coses a cada lloc per quedar bé amb tothom.

I, mirin, nosaltres creiem que no es pot quedar bé amb tothom. No es pot governar o fer acció política a gust de tothom, i la nostra voluntat és fer-ho, precisament, a favor de la immensa majoria de la població. I els preguntava per la renda bàsica universal, en aquest sentit, perquè, si la recorden, deuen recordar també que hi van votar en contra. I la renda bàsica universal era, precisament, una assignació monetària mensual que percep tota la població sense haver de demostrar que és prou jove, que és prou pobre o que és prou vulnerable.

Aquest és el model de la CUP, ja ho saben, i és la millor garantia perquè qualsevol persona que visqui a Catalunya pugui tenir un accés a l'habitatge o als béns i serveis essencials per cobrir les seves necessitats materials més bàsiques. I, a més –sempre ho hem dit–, la renda bàsica universal –no ens n'amaguem– haurà d'anar acompanyada d'una renda màxima o d'un control de preus o d'un enfortiment dels serveis públics perquè tot l'engranatge funcioni.

Concretament, en relació amb els incentius fiscals perquè els propietaris de pisos els lloguin a joves i les subvencions a empreses perquè contractin joves, també hi estem en profund desacord, perquè si els joves no poden accedir a un pis és perquè els propietaris hi fixen preus massa alts.

Solució que proposa Junts? Que aquests propietaris puguin seguir cobrant preus desorbitats pels habitatges i que, a més, paguin menys impostos. Així, la Generalitat perdrà recaptació i podrà adquirir encara menys habitatge públic. Rodó, vaja.

I que les empreses s'aprofiten del treball de milers de joves obligats a fer-hi pràctiques sense cobrar ni un sol euro, mentre els empresaris es queden els beneficis d'aquest treball, o que a joves professionals els facin contractes de becari, que es paguen malament –i ho sabem tots– i que s'eternitzen o s'encadenen amb el següent becari mentre els empresaris, novament, es queden amb els beneficis d'aquest treball. Doncs, davant d'això, Junts proposa que aquests empresaris puguin seguir acumulant beneficis i que, a més a més, no hagin de pagar la seguretat social dels treballadors joves perquè ja ho farem amb diners públics. És una altra jugada mestra.

Doncs, per acabar, nosaltres vam presentar una tercera esmena, que tampoc ha estat acceptada, en què plantejàvem desvincular el carnet jove de qualsevol tipus d'entitat bancària. I és que a nosaltres ens sembla bé que el carnet jove integri el programa Cultura Jove o qualsevol altra iniciativa per unificar tots els recursos a disposició del jovent. Però el que no s'aguanta per enlloc –perdoni que els ho digui– és que aquest hagi d'estar vinculat a una entitat bancària que, a més, no és banca ètica, sinó que són els seus amics de «la Caixa». I jo els parlo amb coneixement de causa en aquest cas, perquè segurament soc de les poques d'aquest hemicicle que encara té carnet jove i, per tant, malgrat que jo no el tinc vinculat a cap compte bancari, el logo d'Imagin hi apareix allà ben gros.

Per nosaltres és de calaix que aquest carnet jove hauria d'estar gestionat íntegrament des del Departament de Drets Socials, des de la Direcció General de Joventut o l'Agència Catalana de la Joventut. Que no s'aguanta per enlloc, tot i que es pugui escollir la modalitat de carnet no bancari, que es posi la catifa vermella aquesta, no?, per facilitar que qualsevol jove que tingui la seva primera targeta bancària a Catalunya..., doncs, si és de «la Caixa», millor, no?, o d'Imagin o de com vulguin dir-li perquè soni millor. I acabo, presidenta.

El jovent d'aquest país vol una vida digna mentre sigui jove, però estem segurs que vol també una vida digna quan sigui gran. I això només serà possible si fem polítiques en l'actualitat que siguin estructurals i que ens assegurin també un futur millor.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el diputat Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Bien; muchas gracias, presidente. Señor consejero, buenas tardes. Señores diputados... Hoy me gustaría centrarme especialmente en el asunto de la vivienda. Quiero hablarles de hogar, del hogar y de la juventud.

Miren, probablemente nos encontramos ante la primera generación que, dentro de un contexto de paz, vive peor de lo que lo hicieron sus padres, y todo ello por culpa de los partidos tradicionales que tenemos en España, y especialmente que hemos padecido aquí en Cataluña. Miren, para todos aquellos que piensan que si los jóvenes no nos emancipamos, que si los jóvenes no prosperamos es porque somos unos vagos y que no nos gusta trabajar, pues, miren, les voy a contar una anécdota que me parece que ilustra bastante bien la situación a la que nos enfrentamos y como verdaderamente existe una brecha generacional.

Miren, la semana pasada fui a comer con un familiar mayor, y me preguntó si ya había comprado mi primera vivienda, que él, a mi edad, pues, ya la tenía y que estaba terminando de pagar una hipoteca de alrededor de diez años. Y, claro, uno escucha esto, mira la situación actual y no sabe si ponerse a reír o a llorar. ¿Cómo vamos los jóvenes a comprarnos una vivienda antes de los treinta años con una hipoteca de cerca de diez? Esto, francamente, hoy en día es imposible. Claro, mi familiar, que ya tiene unos cuantos años, no entendía por qué a los jóvenes nos cuesta tanto emanciparnos, por qué tenemos esta situación.

Entonces quise poner unos datos sobre la mesa. En primer lugar, según datos oficiales que ya se han mencionado, la emancipación, la tasa de emancipación juvenil se sitúa en Cataluña en el dramático y mínimo histórico diecisiete por ciento. ¿Por qué? Entre otros motivos, porque en los últimos diez años el precio del alquiler se ha duplicado –se ha duplicado–, mientras los sueldos han permanecido prácticamente intactos. Pues bien, ¿qué pasa si, en vez de acceder a una vivienda en alquiler, un joven se plantea acceder a una vivienda en propiedad? Mire, se lo resumo muy fácilmente: mejor que juegue a la primitiva.

Pongamos un ejemplo: un joven de mi edad, de veintisiete años, que quiere comprarse una casa e irse a vivir con su novia. Si le dan la hipoteca, que primero se la tienen que dar, tendrá que pagar una entrada del veinte por ciento de la propiedad del inmueble más, entre gastos de gestión e impuestos, otro diez por ciento; de media, 44.000 euros. ¿De dónde saca un joven de veintisiete años 44.000 euros, si ya se está gastando cerca de un sesenta por ciento en pagar un alquiler de una casa que tiene que compartir con otras personas que igual ni siquiera conoce, si es que está viviendo, en este caso, en un *coliving*? Además, a eso hay que sumarle, evidentemente, los gastos corrientes de comida –que han aumentado más de un cincuenta por ciento desde el año 2020–, otros suministros, transporte. Además, es insostenible. El ahorro para los jóvenes es prácticamente imposible.

¿Saben cuánto ahorra un español de media en España? ¿Saben cuánto ahorra un español de media en España? Cuatro mil quinientos euros al año. Imagínense, un joven que se está gastando casi el sesenta por ciento de su sueldo en pagar un alquiler, cuánto puede ahorrar. Pues, miren, reunir los 44.000 euros que le piden de entrada para comprar una vivienda, teniendo en cuenta los datos anteriores, le costaría *doce años de ahorro* –doce años de ahorro. Para cuando se quiera plantear seriamente comprarse una vivienda, ese chaval de veintisiete años tiene ya cuarenta –tiene ya cuarenta. ¿Qué proyecto de vida, qué proyecto de familia se puede desarrollar en estas condiciones?

Ahora, bueno, pues, nos viene Junts y nos presenta una moción llena de grandes ilusiones, de buenas intenciones. Pero no nos llevemos a engaño; ustedes llevan años gobernando y no han hecho absolutamente nada. Y seamos francos, tampoco lo piensan hacer en un futuro. Cataluña tiene un déficit de vivienda enorme. Llevan años llenándose la boca hablando de que hay que ampliar el parque de vivienda pública, pero ¿qué han hecho? No han hecho nada. Tan solo se han dedicado a subvencionar a aquellos que vienen de fuera, perjudicando y vendiendo el futuro de los catalanes de nuestra generación.

El déficit de vivienda de protección oficial...

La vicepresidenta primera

Senyor diputat...

Alberto Tarradas Paneque

...ya asciende a más de 220.000 unidades de vivienda.

La vicepresidenta primera

Senyor diputat! És a dir, sap que està parlant d'habitatge i sap que està fent una vinculació, evidentment, que l'hem parlat moltes vegades aquí i que la diem moltes

vegades i que no és pròpia de la moció que està parlant en aquests moments, que és de joventut. Per tant, torni a la qüestió.

Alberto Tarradas Paneque

Muy bien. Pues, señores, yo les planteo otra forma de hacer las cosas. Hay otra forma, y ahí es donde está VOX, demostrando donde gobierna que se puede recortar el gasto político innecesario, que se pueden bajar los impuestos y que se puede destinar verdaderamente el dinero a aquello que más interesa a los catalanes. ¿O no está VOX apostando por crear empleo para el trabajo y no la subvención? Solo está VOX para decir que en un momento de necesidad los españoles van primero. Y ahí nos encontrarán a nosotros, luchando para que las viviendas sean hogares y no chozas o comunas, para que los jóvenes seamos propietarios de nuestro futuro, y no desposeídos de la esperanza que alumbraba vuestra miseria.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Yolanda López Fernández.

Yolanda López Fernández

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats, diputades... Per part del nostre grup, ens felicitem de poder debatre de nou sobre les polítiques de joventut al Ple del Parlament. Vam fer-ho en un ple monogràfic; també, mitjanament, una moció del nostre grup. Coincidim amb les prioritats que fixa la moció de Junts, amb el que ha de ser una política pública que intervingui directament sobre els problemes i reptes que té la joventut de Catalunya.

Falten molts aspectes, i en algun dels que proposa nosaltres tenim alguna reserva, però en general creiem que és positiu tornar a aprovar de nou una agenda política per la joventut que tingui els majors consensos.

Dit això, no me'n puc estar, de lamentar que, malgrat que en cada Ple el Parlament ens dediquem a construir consensos, el Govern no materialitzi els acords i anem reiterant i identificant any rere any els mateixos dèficits.

Venim d'una llarga dècada perduda en el desplegament de polítiques públiques. Les conseqüències les estem veient especialment en les generacions més joves. Crec que hem de ser prou contundents com per exigir i exigir-nos responsabilitats per abordar les problemàtiques que estan condicionant el present i el futur dels adolescents i els joves del nostre país. Sens dubte, l'emancipació juvenil necessita una aposta decidida per part de les administracions públiques. L'augment del salari mínim és una gran eina transformadora amb la que combatre la precarietat. Però cal anar més lluny i anar a l'arrel del problema.

L'accés a l'habitatge és un drama al nostre país. El mercat lliure de lloguer i de compra exclou els joves. Els preus són inassolibles. Davant la precarietat de la gran majoria de joves, només una política pública d'habitatge de lloguer social pot donar resposta al repte de l'emancipació juvenil. I anem molt lents. La falta de recursos deixa al marge els joves, i no només els joves, com sabem.

Ara bé, tenim algunes reserves en la proposta de Junts. L'endeutament del jovent com a política pública no ens sembla una opció viable. Prou precarietat tenen com per endeutar-se el seu futur. Crec que tenim altres alternatives en posar les prioritats. Pel que respecta a la resta de punts sobre l'emancipació hi donarem suport.

Ben portada, la proposta del català. Hem de parlar molt sobre la importància de les mesures per recuperar l'ús social del català i incidir sobre la realitat del retrocés de la llengua catalana entre la gent jove que ens mostren les dades. I hi donarem, per descomptat, suport.

També donarem suport a la proposta per reimpulsar el pla de xoc d'abandonament escolar prematur. Estem en ple debat sobre la crisi educativa. En aquest marc

segur que traçarem nous compromisos que ens permetran un abordatge estructural dels reptes del sistema educatiu. No obstant, hi ha molta feina feta i cal posar fil a l'agulla.

La proposta cultural comptarà amb el nostre vot. Podrien anar més enllà en la garantia d'accés a la cultura, i especialment desenvolupar accions concretes de suport a la creació cultural de les joves i l'accés als ensenyaments artístics. Però estem treballant en això i segur que tindrem ocasió de parlar-ne. Els hi deia que queden moltes coses al tinter, com el tema de mobilitat i transport públic, l'associacionisme juvenil, l'ocupació jove, que són centrals per abordar els reptes i transformar les condicions de vida de la gent jove. Certament, en el monogràfic vam poder parlar-ne.

I acabo amb un últim punt. Nosaltres donarem suport al punt 2, sobre la defensa de la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de joventut. No sabem qui ho posa en dubte. En tot cas, atendre les competències pròpies també en no deixar els ajuntaments sols i retirant-los els recursos, com han fet sovint. D'altra banda, també li hem de dir que tot allò que vagi en la línia de garantir drets a la gent jove en cap cas és una ingerència o invasió. La realitat de la gent jove és..., en la seva majoria, és la que més necessita la cooperació entre institucions i la que més treball transversal exigeix. S'ha d'estar a l'alçada i aprofitar totes les oportunitats possibles; la resta són batalles partidistes que aporten poc.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, la senyora Noemí de la Calle Sifré.

Noemí de la Calle Sifré

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats i diputades... Abans de res, voldria agrair al grup proposant l'oportunitat que ens dona amb aquesta moció de parlar de polítiques de joventut, les grans oblidades per tots els governs.

Y ya adelanto que vamos a votar, vamos a apoyar las propuestas que hablan de favorecer la emancipación, de acceso al mundo laboral y a la cultura y de mejora de la educación, si bien es cierto que hemos encontrado carencias, porque esta moción no habla de emprendimiento, por ejemplo, ni de adecuar la oferta formativa a las profesiones de futuro, medidas como las que propusimos desde Ciutadans hace pocos meses.

Y luego hay medidas que no podemos apoyar, como la enésima confrontación con el resto de España o ese punto en el que pretenden que la Generalitat destine dinero y recursos a revertir un supuesto retroceso del uso del catalán entre los jóvenes, porque, como liberales, pues, nos gusta dejar a la gente tranquila y no meternos en la vida privada de las personas, porque suficientes dificultades tienen ya los jóvenes como para que se destine un solo duro a estas cosas.

Porque..., y aquí me voy a dirigir directamente a los jóvenes, tratándolos como pocas veces se hace desde la política, como ciudadanos responsables y de pleno derecho que son. ¿Tenéis la percepción de que os han robado el futuro y que lo tenéis más crudo que las generaciones anteriores? Pues sí, efectivamente es así, porque el gran problema es que llevamos varias generaciones de políticos cortoplacistas, que solo piensan en clave electoral y no en construir un futuro mejor. Y, desgraciadamente, en este país solo hay un colectivo con verdadera conciencia de clase, que son los pensionistas. Y, desgraciadamente, los jóvenes apenas os movilizáis para exigir derechos, probablemente porque no hemos sido capaces de explicaros la importancia de la participación, la importancia de la democracia, con esta educación mediocre que se os está dando. Y a los resultados del informe PISA me remito.

Cada vez estamos haciendo un país más hostil para los jóvenes, y encima os estamos dejando una herencia envenenada. Por un lado, os estamos dejando una deuda

pública desmesurada; una deuda pública que supone más del cien por cien del producto interior bruto. La deuda pública es como una hipoteca nacional. Y eso ¿qué significa? Pues que debemos más dinero al Banco Central Europeo, entre otros, que el que generamos. Y eso, tarde o temprano, se va a tener que pagar. Y, si nos está viendo algún joven, debe saber que esa deuda va a caer sobre sus hombros y sobre los de su generación en forma de impuestos más altos y de servicios públicos reducidos. Ellos se lo gastan, y tú lo vas a pagar. Así que movilízate.

Por otro lado, tenemos un sistema de pensiones en crisis, un sistema que se ideó a modo de solidaridad intergeneracional, pero que con la mala gestión ha terminado convirtiéndose en una especie de estafa piramidal. Y probablemente algunos se echen la mano a la cabeza y digan: «¡Oh, Dios mío! Los liberales, que se quieren cargar las pensiones.» Pero esto no es así, es todo lo contrario: queremos garantizarlas. Y el sistema de pensiones no funciona como muchas personas creen, ya que piensan que la hucha de las pensiones, pues, se va llenando con lo que ellos mismos van cotizando. Pero esto no es así: el sistema de pensiones se basa en un reparto donde los trabajadores activos pagan las pensiones de los jubilados actuales. El sistema funcionaba bien cuando las cosas iban bien, había más personas trabajando que jubiladas, lo que garantizaba un flujo constante de ingresos para financiar las pensiones. Pero ahora, con el cambio demográfico hacia una población más envejecida y una menor tasa de natalidad, lo que nos encontramos es que este modelo se ha vuelto insostenible, ya que tenemos menos personas trabajando y más personas jubiladas.

Los nuevos cotizantes financian las pensiones de los jubilados actuales con la esperanza de que haya suficientes cotizantes en el futuro para pagar sus pensiones cuando llegue el momento. Pero eso no va a pasar. Y por eso el sistema se ha convertido en una estafa piramidal.

Y me dirijo a los jóvenes: tal y como están las cosas, no vais a cobrar una pensión, no vais a tener una pensión a no ser que ahorréis, y no están las cosas como para ahorrar. Y, como los liberales creemos en el estado del bienestar, no nos queda otra cosa que animarte a que reclames un sistema de pensiones sostenible y más justo para todos. Aprende de los pensionistas, reclama tus derechos, porque no lo va a hacer nadie por ti. Y te animamos a que exijas cambios, a que exijas que no hipotequen tu futuro, a que exijas políticas que no limiten tus oportunidades. No te conformes con un futuro incierto, levanta la voz y pide políticas que protejan tus intereses y te aseguren un futuro. Y si lo haces podrás contar con los liberales, porque si con algo estamos comprometidos es con el futuro, y el futuro eres tú.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita, té la paraula la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. El repte de les polítiques de joventut a Catalunya passa per arribar a garantir realment l'emancipació dels joves. Els joves catalans pateixen avui una terna impossible: joventut, feina i habitatge; una tríada que fa impossible per a ells arribar a final de mes.

Les polítiques històriques no són avui la solució; tampoc ho són mocions com aquesta, plenes de molt bones intencions. Una solució real per als joves avui en dia és la renda bàsica universal, i la renda bàsica universal és realment una eina d'emancipació possible per als joves.

Pensin en gran, pensin en el que són realment polítiques per a la joventut i en el que es necessita realment en aquest país per ajudar la joventut.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Judith Toronjo Nofuentes.

Judith Toronjo Nofuentes

Gràcies, presidenta. I gràcies a les diverses intervencions i al posicionament favorable a les diferents propostes que avui presentem en aquesta moció sobre les polítiques de joventut i sobre l'emancipació.

Referent a les esmenes de la CUP, agrair la predisposició d'entrada en les propostes de la moció, malgrat que diferim en el to i diferim en el model que ells presenten. De fet, els països que més inverteixen i que més aposten per l'habitatge juvenil ho fan creant parc públic d'habitatge jove, que per nosaltres és una de les polítiques principals, i acompanyant-los en aquesta etapa d'emancipació. I res més lluny de la realitat, precisament, si consulten alguns exemples com pot ser Holanda; no hi ha funcionat la contenció dels lloguers. Esperem, per tant, que aquesta inversió sigui una prioritat per al Govern i també sigui una realitat.

De la mateixa manera, ens sorprèn el rebuig a l'hora de parlar d'emancipació, de precarietat laboral i la relació directa que té a l'hora de crear un projecte de vida i de plantejar-se o no tenir fills. Si vostè recupera la interpellació que li vaig fer al senyor Campuzano, parlava de l'exemple basc, de l'estratègia nacional d'emancipació que van portar a terme, amb el repte demogràfic, en la que precisament, i recuperant les seves paraules, es parlava d'una vida digna, no només per a quan siguin joves, sinó per a quan siguin grans. Vol dir parlar de polítiques, precisament, per millorar les condicions laborals, per als permisos del treball, per a la conciliació, per a la universalització dels zero als tres o per garantir les extraescolars a les famílies. Crec que ens hi posaríem d'acord, no? Llavors, potser que ens informem.

Darrerament l'extrema dreta sembla que visquin en una sèrie de ficció, i res més lluny de la realitat. Els contesto amb el lema que defineix el dia a dia a aquest Parlament, que defineix aquesta legislatura, que és democràcia, amnistia i llibertat.

Agrair als grups Socialistes i d'Esquerra Republicana les esmenes i les transaccions que hem pogut portar a terme en favor de l'emancipació, en favor dels joves i de les oportunitats de tots i cadascun d'ells, malgrat que les posicions moltes vegades són diverses, però que permeten, des del consens polític i a través de la defensa de les competències d'aquest país, seguir al capdavant de les polítiques de joventut i, sobretot, davant l'amenaça i la invasió recentralitzadora de l'Estat.

Gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem tot seguit a la votació.

(Pausa llarga.)

Diputada, per què demana la paraula?

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. Abans d'iniciar-se la votació, voldríem conèixer si hi ha vots delegats en aquesta votació i a qui pertanyen, a quins diputats pertanyen.

Gràcies.

La presidenta

Sí, els vots delegats són de tres diputats: el primer, per part de dos de la Mesa, Ruben Wagensberg i l'Aurora Madaula, i l'altre, una diputada de Junts, que és la Irene Negre.

Anna Grau Arias

Ens agradaria fer constar, doncs, que, almenys dos d'aquests casos, ens sembla que no s'ajusten als requisits.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Però sí que li demanaria que aquests punts ja han set tractats amb les seves reconsideracions, i ja no s'accepta... Ja tindran la resposta i tindran la delegació de vot pertinent.

Senyor Garriga...

Joan Garriga Doménech

Presidenta, era, a la moció 17, demanar lectura del punt número 2, i de la 18, el número 1.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. En cada moció, llavors, si de cas, ho tindrem present i farem esment de la lectura o no de la lectura. Moltes gràcies.

Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional de Tolerància Zero amb la Mutilació Genital Femenina

401-00046/13

Abans de la votació procedirem a la lectura de la declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional de la Tolerància Zero amb la Mutilació Genital Femenina per part de les dues vicepresidentes. La vicepresidenta primera comença la lectura.

La vicepresidenta primera

«Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional de Tolerància Zero amb la Mutilació Genital Femenina.

»La mutilació genital femenina és una violació greu dels drets humans i de la salut i la integritat de les dones i les nenes. Es tracta d'una forma de violència masclista que pretén desposseir les dones de llur dret al goig. Cal remarcar la seva condició de violència masclista, ja que sovint la mutilació genital femenina és tractada des del fonamentalisme com una qüestió merament cultural.

»La mutilació genital femenina és considerada internacionalment com una violació dels drets humans. Es calcula que 200 milions de dones i nenes vives actualment han estat sotmeses a aquesta pràctica en diversos països d'Àfrica, l'Amèrica Llatina, Àsia i l'Orient Mitjà. Estudis recents estimen que 2 milions addicionals de nenes poden estar ara en risc de patir-la, a causa de l'impacte de la covid-19, que va aturar viatges programats per a dur a terme les mutilacions.

»A Catalunya, gràcies a la tasca comunitària de les dones africanes autoorganitzades, a les polítiques públiques per a l'erradicació d'aquesta pràctica com a violència masclista i a l'aplicació de protocols de departaments com Salut, Drets Socials o Interior, i també al paper cabdal de les llevadores i les infermeres de tots els àmbits, el nombre de casos detectats ha baixat dràsticament des del 2016 fins a arribar a cinc l'any 2021. Tanmateix, globalment, els índexs generals de mutilació genital femenina augmenten com a conseqüència del creixement de la població mundial. Segons l'Organització de les Nacions Unides, enguany gairebé 4,4 milions de nenes corren el risc de patir aquesta pràctica, nombre que equival a més de dotze mil casos diaris.

»Les conseqüències de la mutilació genital femenina en la salut, tant física com mental, de les dones s'han demostrat desastroses. Les afectacions més evidents inclouen les hemorràgies, el risc de patir infeccions, el xoc sèptic, la retenció i la incontinença urinàries, còlics menstruals intensament dolorosos, disfunció sexual i complicacions en el part, entre d'altres. Des del punt de vista psicològic, les dones que han estat sotmeses a la mutilació genital experimenten depressió, ansietat, man-

ca d'autoestima, sentiment d'ésser incompletes i dificultats per a gaudir de les relacions sexuals, entre altres estats emocionals.

»Les entitats i organitzacions de dones africanes i afrodescendents i d'altres que hi donen suport s'han unit per denunciar que, desgraciadament, la mutilació genital continua essent un problema de salut pública en molts llocs. Exigeixen que als països on es practica s'elaborin les lleis pertinents i es mobilitzin els recursos necessaris per a dur a terme una tasca de sensibilització. Tot i que en alguns d'aquests països s'han produït avenços importants, encara hi ha vulneracions de les lleis que prohibeixen l'exercici d'aquesta pràctica. Avui dia es continua practicant la mutilació genital clandestinament i se n'eludeixen les conseqüències.

»Cal continuar reivindicant també com a compromís de país la lluita contra aquesta forma de violència de gènere, recollida com a forma de violència masclista en la llei del Parlament de Catalunya, aquí a Catalunya, una terra on viuen milers de persones procedents de països en què es practica la mutilació genital femenina.»

La vicepresidenta segona

»L'any 2002, per encàrrec del Parlament de Catalunya, es va elaborar per primer cop un protocol d'actuació per a prevenir la pràctica de la mutilació genital i protegir totes les nenes que poden estar en risc o que en són víctimes. Malauradament, aquest protocol, revisat al febrer del 2008, no reflecteix totes les necessitats de les comunitats en qüestió.

»El protocol, tal com també estableix el Codi penal, preveu la persecució punitiva dels progenitors de les nenes que hagin estat mutilades, fins i tot d'aquelles que arriben a Catalunya a través d'un procés de reagrupació familiar. La llei no reconeix que les mares d'aquestes nenes són alhora víctimes de la mateixa pràctica i, per tant, les criminalitza. L'experiència demostra que les lleis no sempre protegeixen a qui han de protegir, tal com s'ha pogut constatar al llarg dels anys amb les normes que s'han elaborat en matèria de violència masclista.

»Reconeixent la bona fe que hi ha darrere de l'elaboració d'aquest protocol i tenint ben clara la importància que hi hagi mesures legals per a lluitar contra aquesta pràctica, les entitats i organitzacions esmentades remarquen la importància de considerar el paper de les comunitats a l'hora de prendre decisions sobre qüestions que els afecten directament.

»Els reptes que afronta actualment el protocol tenen a veure amb la manera d'incorporar les opinions, experiències, demandes i necessitats de les comunitats afectades per tal de poder generar els canvis necessaris per a eliminar aquesta pràctica. És des d'aquesta perspectiva que s'han iniciat el canvi i l'actualització del protocol d'abordatge de la mutilació genital femenina a Catalunya.

»Per a avançar cap a l'erradicació de la mutilació genital, és fonamental la participació integral de les comunitats que la practiquen. És hora de treballar per assegurar la presència d'aquests col·lectius en els espais de decisió i perquè es reconegui la professionalitat de les tasques que duen a terme, sense les quals no seria possible aquesta lluita.

»Per tot això, el Parlament de Catalunya expressa el seu compromís inequívoc amb la lluita per l'eliminació de la mutilació genital femenina a Catalunya i arreu, i el seu reconeixement de la feina que duen a terme les persones, organitzacions i entitats en les tasques de sensibilització, prevenció i intervenció en aquesta matèria.

»El Parlament de Catalunya reconeix la necessitat d'un enfocament interseccional que tingui en compte les diverses violències transversals en les comunitats que practiquen la mutilació genital. La prevenció, protecció, formació, assistència integral i reparació són essencials per a acompanyar les dones i nenes víctimes de la mutilació. Cal un enfocament lliure d'estigmes, racisme i revictimització. A més, és important la formació dels professionals de la integració social i la salut perquè sàpi-

guen reconèixer el grau de vulnerabilitat de les nenes que viuen a Catalunya, amb la col·laboració de les entitats socials conformades per persones de la comunitat en què es practica, ja que són les que coneixen millor la problemàtica.

»Així mateix, el Parlament de Catalunya reconeix la necessitat de vetllar per la protecció de les nenes i dones víctimes i de donar-los suport des dels sectors del treball, la salut i l'educació, oferint serveis que puguin pal·liar els danys psicològics i traumàtics que aquestes pràctiques ocasionen.

»Finalment, el Parlament de Catalunya reconeix la necessitat de donar suport a les organitzacions de dones africanes que treballen transversalment a Catalunya i als països en què es practica la mutilació genital, per tal d'elaborar una estratègia d'acció conjunta per a prevenir aquesta pràctica i posar fi a la situació de vulneració dels drets humans de les dones i les nenes.

»Palau del Parlament, 7 de febrer de 2024.»

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies.

I, feta la lectura, iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquest matí. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del comerç (continuació)

302-00383/13

Comencem per la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del comerç.

I comencem votant el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 88 vots a favor, 33 en contra i 9 abstencions.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 121 vots a favor, 0 en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 124 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 9.c.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 124 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 120 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Votem el punt 12.e.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 115 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció.

Votem la resta del punt 12.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 130 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem el punt 13.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 115 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 14.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

I votem la resta de punts.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 130 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impuls de la producció de semiconductors (continuació)

302-00391/13

Passem ara a la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impuls de la producció de semiconductors.

Comencem votant el punt 1.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 120 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 120 vots a favor, 9 en contra i 1 abstenció.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 10 en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 104 vots a favor, 25 en contra i 1 abstenció.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 16 en contra i 3 abstencions.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 116 vots a favor, 10 en contra, 3 abstencions i 1 persona que no ha votat.

Votem el punt 9.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 114 vots a favor, 9 en contra, 6 abstencions i 1 persona que no ha votat.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 123 vots a favor, cap en contra, 6 abstencions i 1 persona que no ha votat.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 110 vots a favor, 19 en contra i 1 abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de desenvolupament rural (continuació)

302-00384/13

Passem ara a la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de desenvolupament rural.

Comencem votant els punts 2 i 9.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 120 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Votem ara els punts 4, 7, 10, 11 i 12.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 113 vots a favor, 16 en contra i 1 abstenció.

Votem els punts 6 i 8.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 114 vots a favor, 10 en contra i 6 abstencions.
Votem el punt 13.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 124 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.
Votem el punt 15.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 124 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció
I votem la resta de punts.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 130 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el fracàs del model d'escola catalana i la necessitat d'un nou paradigma (continuació)

302-00385/13

Passem ara a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el fracàs del model de l'escola catalana i la necessitat d'un nou paradigma. Demano al secretari primer que llegeixi el punt que ens han demanat.

El secretari primer

«Admitir que los resultados de las pruebas PISA del año 2022 publicados a principios de diciembre de 2023 han puesto de manifiesto que los alumnos del sistema educativo catalán han protagonizado el segundo mayor descenso de puntuación media de toda España en el nivel de comprensión lectora, matemáticas y ciencias.»

La presidenta

Votem ara els punts 5, 6 i 12.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 13 vots a favor, 110 en contra i 7 abstencions.
Votem la resta de punts.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 19 vots a favor, 111 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de la immigració (continuació)

302-00386/13

Passem ara a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de la immigració. Aquí també ens han demanat un punt de la lectura, però els hi comunico que en virtut de l'article 88.2 no farem la lectura del punt demanat perquè el considero inadequat.

Per això procedim directament a la votació. *(Aplaudiments.)*
Passem a votar els punts 1, 6, 7 i 9.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 13 vots a favor, 117 en contra i cap abstenció.
Votem els punts 2 i 13.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 19 vots a favor, 111 en contra i cap abstenció.
Passem a votar el punt 3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 12 vots a favor, 110 en contra i 8 abstencions.
Passem a votar el punt 10.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 10 vots a favor, 111 en contra i 9 abstencions.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 13 vots a favor, 112 en contra i 5 abstencions.

Passem ara a les..., iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda i, com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les competències en seguretat i llur exercici (continuació)

302-00387/13

Comencem per la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les competències en seguretat i llur exercici.

Comencem votant els punts 1 i 3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 52 vots a favor, 48 en contra i 29 abstencions.

Votem els punts 4 i 6.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 19 vots a favor, 111 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 49 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 9 vots a favor, 88 en contra i 33 abstencions.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 9 vots a favor, 121 en contra i cap abstenció.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 42 vots a favor, 88 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política penitenciària (continuació)

302-00388/13

Passem a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política penitenciària.

Comencem pel punt 1.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 116 vots a favor, 3 en contra i 10 abstencions.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 13 en contra i 6 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 13 en contra i 6 abstencions.

Votem els punts 4 i 16.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 127 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 81 vots a favor, 19 en contra i 30 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 47 vots a favor, 34 en contra i 49 abstencions.

Votem els punts 7, 11 bis, 14 i 20.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 116 vots a favor, 3 en contra i 10 abstencions; 117, perdó: 117 vots a favor, 3 en contra i 10 abstencions.

Passem a votar el punt 10.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 78 vots a favor, 19 en contra i 33 abstencions.

Votem el punt 11.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 3 en contra i 16 abstencions.

Votem el punt 12.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 48 vots a favor, 39 en contra i 43 abstencions.

Votem el punt 13.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 49 vots a favor, 71 en contra i 10 abstencions.

Votem el punt 15.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 13 en contra i 6 abstencions.

Votem el punt 21.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 13 en contra i 6 abstencions.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 117 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques ambientals (continuació)

302-00389/13

Passem a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques ambientals.

Comencem votant el punt 1.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 124 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 81 vots a favor, cap en contra i 49 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 130 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 120 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 87 vots a favor, 32 en contra i 11 abstencions.

Votem el punt 8.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 49 vots a favor, 52 en contra i 29 abstencions.
Passem al punt 10.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 84 vots a favor, 10 en contra i 36 abstencions.
Votem el punt 11.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 111 vots a favor, 16 en contra i 3 abstencions.
Votem el punt 12.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 117 vots a favor, 10 en contra i 3 abstencions.
I votem la resta de punts.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 117 vots a favor, 10 en contra i 3 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'estat de les polítiques de joventut i els reptes per a garantir l'emancipació dels joves (continuació)

302-00390/13

Passem a l'última moció, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'estat de les polítiques de joventut i els reptes per a garantir l'emancipació dels joves.

Comencem votant el punt 1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 130 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem el punt 2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 114 vots a favor, 16 en contra i cap abstenció.
Votem el punt 3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 112 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.
I votem ara l'encapçalament del punt 4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 109 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció.
Votem el punt 4.a.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 105 vots a favor, 19 en contra i 6 abstencions.
Votem ara el punt 4.b.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 72 vots a favor, 9 en contra i 49 abstencions.
Votem el punt 4.c.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 104 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.
Votem el punt 4.d.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 73 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.
Votem el punt 5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 121 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.
Votem el punt 6.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 111 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 120 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

I passem al punt 8.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 119 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Acabades les votacions, sí que els voldria fer avinent, abans d'acabar, que m'agradaria, senzillament –i avui, que potser és el seu últim Ple–, fer un agraïment al lletrat, el senyor Muro, que després de trenta-dos anys d'estar a la casa..., reconèixer-li la seva professionalitat. (*Aplaudiments forts i perllongats.*)

Gràcies a tothom.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de set del vespre i tretze minuts.